

1974 சனவரி 25]

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டு அனுமதி வழங்கப்பட்டது.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : இச் சட்ட முன் வடிவை அறிமுகப்படுத்துகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இச் சட்டமுன்வடிவு அறிமுகப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

3. ஆளுநர் பேருரைக்கு நன்றி கூறும் தீர்மானத்தின் மீது விவாதம்—தொடர்ச்சி.

THIRU B. VENKATASWAMY : Sir, on behalf of the Swatantra Party, I wish to offer a few remarks on the Governor's Address to the joint session.

In the Governor's Address, the current burning problems have not been mentioned, namely, the soaring prices due to inflation, the student unrest, scarcity of essential articles, unemployment problem, the prohibition policy, etc. How to face and solve these problems is a very great and big question to be answered. All these things have been omitted in the Governor's Address.

Coming to the anicuts, there are so many anicuts in the State which have to be constructed. But so far, no action has been taken in the Fifth Five-Year Plan also. I understand that some anicuts have been included but due to shortage of funds both from the Centre and in the State, simply they have been postponed.

Coming to tanks, there are so many tanks, about 2,000 odd tanks in our State but we are not in a position to desilt them. I do not know the reason why no steps have been taken by the Government. These tanks were constructed at the time of Rajahs and Zamindars. The Government has not done any desilting and given sufficient water to the ryots. At the same time, so many people have encroached these tank beds, the water-spread and therefore vigorous steps should be taken to evict these encroachments. Otherwise, the catchment of the tanks will be diminished and we will not be in a position to produce more good grains.

[Thiru B. Venkataswamy] [1974 சனவரி 25]

Coming to tapping of ground-water, no proper steps have been taken. I understand that only 20 per cent of the ground-water available has been tapped so far. Even though there is scarcity of foodgrains, neither the State Government has taken steps nor the Central Government has come forward to help the State Government. Either the State Government should take steps or the Centre should help the State, as otherwise, we cannot produce enough. What is the use of saying that we have 80 per cent of the population in agriculture? It is a great shame that we are not in a position to produce enough foodgrains. If we take America, with 20 per cent of the population on agriculture, they produce more than their requirement and export to other countries including Russia. But here in our country, even though 80 per cent of the population is engaged in agriculture, we are not in a position to produce to meet our own needs. This is all due to faulty plans of the Government.

During the question-hour, I asked the Hon. Minister for Public Works and said that the reference in the Governor's Address that power and water should be on a regional basis is a welcome feature. Power and water should be on a regional basis, as otherwise, integration of the nation will suffer. This is a very good suggestion and I hope the Government will take action in this regard.

Coming to power generation, we are in short of power to the extent of 639 mw. and by 1978-79, it will be something like 2,189 mw. and even after completion of the Fifth Plan, there will be a power shortage of nearly 1,185 mw.

(முற்பகல் 10-00)

So, what is the alternative step that the Government have taken to meet this shortage? There is no revolutionary plan mentioned in the Governor's Address to tackle this problem. There is no use of depending on the vagaries of the monsoon and saying that because the monsoon has failed we are not in a position to supply power. The Government must construct thermal stations and atomic stations in our State. In this connection, I wish to point out that some industrialists are willing to generate their own power and why not the Central or the State Government

1974 சனவரி 25] [Thiru B. Venkataswamy]

give permission to them to do so, so that we can utilise the power generated by them both for industrial and agricultural purposes? Their request should be favourably considered.

Coming to protected water-supply, even after 25 years of Independence, it is a great shame that we are not able to supply more water to the Madras City and I have read in the newspapers that from February there is going to be a cut in the quantum of water to be supplied to the Madras City. Such a state of affairs we are seeing in other big cities and municipal towns. In the villages there are not even tube wells and in my constituency Harijans have to walk one or two miles to get water from the tanks which have been used by the people for all sorts of things. So, the Government must evolve a comprehensive scheme to see that at least basic things are supplied and this is what Gandhiji had told us. Even in the Panchayat Act it is stated that facilities should be provided for protected water-supply. So far no proper steps have been taken to provide water-supply.

Coming to fertilizer, it is in acute shortage all over the nation. Most of the ruling party members, including Thiru Subbiah Mudaliar have complained about the improper distribution of fertilizer. We must see that proper distribution is made. The present system of distribution is very bad and rotten. In certain areas like my constituency, people are suffering a lot. The persons who are really in need of it are not getting it. There is no use of saying that since the Centre has not given it, we are not in a position to supply it. The previous Government had taken steps to produce organic manure and compost manure in the rural areas. A Compost Inspector was in the Panchayat Union and he was selling it and now there is no work for him because there is no compost manure. Incentives which were given to those who produced compost manure and organic manure were withdrawn five years ago. So I request the Hon. Minister for Agriculture to see that those incentives are revived.

There is no use of depending upon the Government of India for fertilizers. At the same time we can bring down the cost of cultivation. Now the ryots are suffering for want of fertilizer. Even Gandhiji had told us that we must be self-sufficient in the things that we want and so we must see that they are produced in the villages. There is no use of asking the Central Government which will say that there is no import of fertilizer and there

[Thiru B. Venkataswamy] [1974 சனவரி 25]

is no money. Therefore we must see that our natural resources are tapped properly and compost and organic manures are produced.

Coming to the prices of foodgrains, I am very sorry to point out that the ryot is not in a position to sell his produce at the present rate fixed by the merchants. There is protection to the ryot and this is the sorry state of affairs. The cost of cultivation has gone up. So also the price of fertilizer has gone up. But what is the incentive given by the Government to the ryots? There is no incentive. So I request the Hon. Minister to see that subsidy is given to the ryots to produce more foodgrains. Otherwise I warn the Government that a day will come when no ryot will produce foodgrains, because now the price of fertilizer, pesticide, etc., are doubled and consequently the cost of cultivation has gone up. Either subsidy should be given or the prices of foodgrains should be increased.

In this connection, I would suggest that science and technology should be developed and that is the only remedy to bring down the cost of cultivation and bring about a green revolution.

Coming to the policy of the Central Government with regard to control of foodgrain prices, it was due to that policy, so many deaths took place in Gujarat. I am very happy to see that at least this Government is not following that policy and they have not introduced control. It is only by having a free market, we can provide good facilities to the people.

Coming to the Wheat Corporation, it is a wonderful Corporation set up by the Government of India. What is it doing? We were getting beautiful wheat before the establishment of this Corporation. Now we are getting rotten and spoiled wheat and the poor people have to suffer by way of more taxes which will have to be levied to pay the salaries of the officers of the Corporation. I came to understand that a sum of about Rs. 2,000 to 3,000 is paid to each officer. It is only the merchants who can do good business in regard to foodgrains. I warn this Government not to do this business because it was only on account of the failure of the then Congress Government in regard to the

1974 சனவரி 25] [Thiru B. Venkataswamy]

food policy, that the D.M.K. came to power. They were not able to supply good rice to the people. So, the present Government should not follow such a policy now.

Coming to industries, there is no proper supply of power to the industries.

So far as the industrial unrest is concerned, in the dispute of the Simpson workers, at the all-party meeting, the Hon. Chief Minister agreed that 400 workers who were victimised would be given back their jobs but so far no action has been taken in that regard. I hope he will implement the agreement entered into between the management and the workers.

The hon. Member, Thiru Veeraswami, had state dthat there should be one labour union for one industry and that is the policy of the Swatantra party. In our policy No. 18 we have said 'one union for one industry'. That we had stated 10 years before. Nobody has cared to follow it so far. I am very happy at least now this Government has realised its usefulness. The political parties are exploiting the workers in industry. Let the Government enact a legislation of 'one union for one industry' and stop this exploitation. Let the legislation be enacted soon.

Our total allotment on industries is Rs. 1,500 crores taking the Nation as a whole. Out of that instead of getting Rs. 94 crores which is our share, we have got only Rs. 40 crores. This is a step-motherly treatment. Why is Mrs. Indira Gandhi showing this step-motherly treatment to States while talking of socialism and 'Garibi Hatao'. Backward States like Tamil Nadu should get their legitimate share. I hope the Hon. Chief Minister will fight and see that our State gets its legitimate share of Rs. 100 crores. There is no use of saying 'Centre is not giving us the share'. Fight and get the share.

If you want to relieve rural unemployment you must see that industries are started in rural areas. Mr. Latheef was talking of disparity between rich and poor. Why is it so? It is because the village areas have been neglected. Start industries in rural areas, that is the only way to solve rural unemployment. Roads must be laid. Desilting of tanks should be taken up expeditiously. You must dig more wells. Crash programme has

[Thiru B. Venkataswamy] [1974 சனவரி 25]

been started by Government of India, it is said. But still the unskilled labour in villages are not getting employment. Let this Government fight with Centre, see our share is got and let us start industries in rural areas. Rural labour is unemployed. It is because you tried to develop cities only there is so much of migration to cities from rural areas. It is because of Government of India's monopoly licensing policy and nationalisation. In each industry there must be competition and then you will find all round improvement.

I am glad Housing Board and Slum Clearance Board are constructing houses for poor and low income groups. But they are providing houses in towns and not in village areas. If you go to rural areas, you find only thatched sheds. You are neglecting village population. That is why they come to cities. I say provide more houses in rural areas and provide rural industries and solve rural unemployment.

In the Fifth Plan, we have not got our proper share. Rs. 626 crores has been allotted for us. I think we should get Rs. 723 crores. There is loss of Rs. 100 crores. Why is it so. Why is the great daughter of Jawaharlal Nehru showing this partiality to us while talking of socialism and 'Garibi Hatao'? Why is this partiality to States run by a different party, other than the ruling party at the Centre?

Now I come to Ceylon repatriates. We have to provide for their rehabilitation. In this connection I want to say a few words about 'Katchatheevu'. Our history tells us that it has been part and parcel of Ramnad and ruled by Rajah of Ramnad. At the time of partition of India, our Pandit Jawaharlal Nehru conceded 'Aksaichin' consisting of 40 sq. mls. to China and China constructed roads in it and fought with us afterwards. The magnanimity of Jawaharlal Nehru was thus used and the entire Nation suffered a lot. We all know it. I request the Prime Minister, the great daughter of Jawaharlal Nehru, not to show magnanimity in conceding 'Katchatheevu' to Ceylon. Let us see that it is included in Tamil Nadu. Let our Chief Minister also take necessary safeguards in that connection.

1974 சனவரி 25] [Thiru B. Venkataswamy]

I shall try to finish quickly. Day before yesterday the Hon. Education Minister said that if 40 acres of land were given and also Rs. 5 lakhs then Rajaji Memorial College could be started at Hosur. There is a Committee already there. But I would request the Hon. Chief Minister and Education Minister to make the Collector as Chairman of that Committee. We have no official machinery to collect. If the Collector is made Chairman, there will be official machinery to collect money. Without that, it is difficult to collect money. The Governor has agreed to be the patron of that Committee, if the Collector is made Chairman. Hon. Sri C. Subramaniam is a member of the Committee. We are all there. Let the Collector be made the Chairman and let there be then official machinery to collect money.

We are glad Dhottalla and Karavarampalli projects are included in the Fifth Plan. If they are not included, let the Chief Minister fight with the Centre and get these projects included. Our support will be there. What is the use of the Prime Minister showing this partiality to our State?

Coming to winter allowance to Panchayat Union Staff, while the Government staff are getting this allowance, the panchayat union staff do not get it. I have already represented to the concerned authorities, but no action seems to have been taken. I request the Hon. Minister to see that this winter allowance is given to the Panchayat Union Staff especially the staff like teachers.

Regarding the problem of foodgrains and licensing in the border areas, we are finding it very difficult to face the problem. As in Kanyakumari district, in Dharmapuri district also we have check-posts. People dwelling in places between Mysore State and Tamil Nadu, find it difficult to get their requirements, because there are no licensees to take foodgrains to those places. At the same time we have not also supplied the people with ration cards. The check-posts will not allow people to take foodgrains and consequently the people are suffering a lot. I have already represented to the Hon. Minister for Food. But no steps have been taken. I request that at least foodgrain licences should be given so that people will be happy. If that is not possible, let them be given ration cards.

[Thiru B. Venkataswamy] [1974 சனவரி 25]

Coming to fertiliser, about 2,500 tonnes have been diverted from Dharmapuri to Coimbatore. The people in the backward area of Dharmapuri are suffering. We are in bad need of fertilisers. I understand 2,500 tonnes have been diverted to Coimbatore. This is like feeding the well-fed baby and leaving the neglected baby neglected. Just like that. I request the Hon. Minister to see that 2,500 tonnes are supplied to Dharmapuri district. The Agriculturists' Association of Hosur and Denkanikota taluks have written about their scarcity. In Hosur, vegetables are grown and mulberry plantation also is coming up very well. So there is need for supply of fertilisers to Dharmapuri district.

Then, regarding drinking water-supply, Hosur, Sulagiri Thalli have been included in the scheme. I request the Hon. Minister and the Chairman of the Water and Drainage Board to take up the scheme immediately and implement the water-supply schemes.

Next is power supply to Dharmapuri district. Now, many industries are coming to Hosur especially after it had been declared an industrially backward area. I thank this Government for it. Now so many industries are coming to Hosur since the climate there is good similar to that of Bangalore. Now we have to assure to them power supply. The district is backward agriculturally also. The people are suffering to get power connection for their agricultural pump-sets. They have to go to the Chief Engineer for power connection. How can they be expected to go to the Chief Engineer? I request the Hon. Minister concerned to see that power supply is given freely to the industries and the agricultural sector in the backward area of Dharmapuri district. Thank you, Sir.

திரு. ஆ. கருப்பையா : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, கவர்னர் பெருமானுடைய உரைக்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் தீர்மானத்தின்மீது என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விழைகிறேன்.

கவர்னர் பெருமான் அவர்களுடைய உரையில், எங்களை யெல்லாம் மனிதரோடு மனிதராக வாழ வைப்பதற்காக பல்லாண்டு காலம் பாடுபட்ட தந்தை பெரியார் அவர்களைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டிருப்பது உள்ளபடியே எங்களுக்கெல்லாம்

1974 சனவரி 25] [திரு. ஆ. கருப்பையா]

மனமகிழ்ச்சியை அளிக்கிறது. நரங்களெல்லாம் ஒரு காலத்திலே நாய், பன்றி போகின்ற தெருக்களில்கூட போக முடியாத சூழ்நிலையிருந்த காலத்தில் தந்தை பெரியார் அவர்கள் அரும்பாடுபட்டதுண்டு. ஆலயங்களில் நாங்கள் செல்ல முடியாமலிருந்த காலத்தில் அவர்கள் அரும்பாடுபட்டுப் போராடி வந்தார்கள். ஆனால் அப்பொழுது நாங்கள் போக முடியாத ஆலயங்களிலே அறங்காவலர்களாகவும், அர்ச்சகர்களாகவும் இருக்கின்ற நிலைமை இன்றைக்கு ஆளுகின்ற கலைஞர் அவர்களின் ஆட்சியிலே எங்களுக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர்களை நாங்கள் தெய்வமாகக் கருதிக்கொண்டிருக்கிறோம்.

தந்தை பெரியார் அவர்கள் நெல்லைக்கு வந்திருந்தபொழுது கூட, இந்த ஆட்சி எப்படியிருக்கிறது என்பதைப் பற்றி இரண்டாண்டுகளுக்கு முன்னால் சொன்னது எனக்கு ஞாபகத்தில் இருக்கிறது. நெல்லைக்கு வந்தபொழுது பாளையிலே உணவு உண்டுகொண்டிருந்தபொழுது நானும் அவரோடு உணவு உட்கொள்கின்ற பாக்கியம் எனக்குக் கிடைத்தது. அப்பொழுது அவர்கள் சொன்னார்கள், இன்றையதினம் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களைப் பற்றிய ஒரு கவலை எனக்கு நீங்கிவிட்டது, கலைஞர் அவர்கள் மிகவும் நன்றாகச் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள் என்று உள்ளபூர்வமாகவே பெரியார் அவர்கள் சொன்னது எனக்கு ஞாபகத்தில் இருக்கிறது.

அந்த முறையிலே அவர்களுக்கு இன்றையதினம் கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் முதலிலே அஞ்சலியைத் தெரிவித்திருப்பது குறித்து நாங்கள் பெருமைப்படுகிறோம். அதோடு தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் சார்பாக நாங்களும் அந்த அனுதாபத்தில் கலந்து கொள்கிறோம் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தப்படியாக என்னுடைய தொகுதிபற்றிச் சில காரியங்களைச் சொல்ல நான் முற்படுகிறேன். கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் இந்திய அரசு இன்றைக்குத் தமிழ்நாட்டிற்கு நிதி ஒதுக்கீடு செய்யும்பொழுது மாற்றான் தாய் மனப்பான்மையோடு நடந்து கொள்வதைப்பற்றிச் சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறார்கள். ஊதாரித்தனமாகச் செலவு செய்யும் மாநிலங்களுக்கு அதிக நிதியை ஒதுக்கீடு செய்தும், நல்ல நிர்வாகம் செய்யும் தமிழ்

[திரு. ஆ. கருப்பையா] [1974 சனவரி 25]

நாட்டிற்கு நிதி ஒதுக்கீட்டைக் குறைத்தும் இருப்பது மாற்றானதாய் மனப்பான்மையைக் காட்டுவதாகும் என்பதை அவர்கள் நல்ல முறையில் சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறார்கள்.

அதுமட்டுமல்லாமல் கங்கை பாயும் மாநிலத்தில் பட்டினிச் சாவும், நித்தம் நித்தம் துப்பாக்கிச் சூடும், கலவரமும் நடக்கின்ற நேரத்திலே நமது மாநிலத்திலே உணவுத் துறையில் தன்னிறவு பெற்று நாம் இந்தியா முழுவதும் உணவு சப்ளை செய்யக்கூடிய நிலையில் இருக்கிறோம் என்பதைக் கொஞ்சம்கூட இந்தியப் பேரரசு எண்ணிப் பாராமல் இங்கே உரம் வேண்டுமென்று கேட்டால் தகுந்த உரத்தை நமக்கு வழங்காமல் தடை செய்வதைப் பார்த்தால் எப்படியாவது தமிழ்நாடு முன்னேறக்கூடாது என்ற எண்ணத்திலே அவர்கள் இருக்கிறார்களோ என்ற ஐயப்பாடு நமக்குத் தோன்றுகிறது. எப்படியும் மகன் இறந்தாலும் சரி, மருமகன் தாலி அறுதால் பொதும் என்று ஓர் கெட்ட தந்தை எண்ணுவதைப்போல், அது எப்படியானாலும் சரி தமிழகம் முன்னேறக்கூடாது, அதன்மீது இந்திய மக்களின் கண்பார்வை ஏற்பட்டு விடக்கூடாது என்று இந்திய அரசு எண்ணுகிறதோ என்ற கவலை நமக்கு இருக்கிறது. இதனால்தானே என்னவோ நாம் எதைக் கேட்டாலும் தடங்கல் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

சேர்வலாறு மின் திட்டத்திற்கு 1968-ஆம் வருஷத்திலேயே ஒப்புதல் கேட்டும் இதுவரையில் அது வந்ததாகத் தெரியவில்லை. அது வந்திருந்தால் 30 மெகாவாட் மின்சாரம் கூடுதலாகக் கிடைப்பதோடு பல்லாயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்கள் விளை நிலங்களாக ஆகக்கூடிய வாய்ப்பிருக்கிறது என்று சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இதையும் நமது முதல்வரவர்கள் வாதாடிப் பெற்றால் என்னுடைய தொகுதியிலே பல ஆயிரக் கணக்கான நிலங்களும் வளமடையும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியான கங்கைகொண்டான் பகுதியிலே வடகரை என்ற இடத்தில் பராக்கிரம பாண்டியன் குளத்திலே 1966-ஆம் ஆண்டிலே பாலம் அடித்துச் செல்லப்பட்டது. அதை இப்பொழுது கட்டித்தர வேண்டுமென்று நான் மிகவும் பணிவோடு

1974 சனவரி 25] [திரு. ஆ. கருப்பையா]

கேட்டுக்கொள்கிறேன். காரணம் அந்தப் பாலம் மையப் பகுதியில் இருப்பதால் சுமார் 1,000 பேர் வடகரையிலிருந்து நான்கு பக்கமும் போக முடியாத சூழ்நிலையிலிருக்கிறார்கள். ஒரு பக்கத்தில் பாக்கிய பாண்டியன் குளம், தெற்கே சித்திரா நதி மேற்கு பேக்ஷி ஓடை கிழக்கு உப்போடை நான்கு பக்கங்களிலும் போக முடியாத நிலையில் பரிதாபத்திற்குரிய நிலைமையில் இருக்கிறது. மழைக்காலத்தில் அந்த மக்களை காப்பாற்றுவதற்காக பஞ்சாயத்திலே மரப்பாலம் போட்டுச் செய்தோம். அந்தப் பாலமும் அடித்துச் செல்லப்பட்டது. அந்தப் பாலத்தை இந்த ஆண்டிலாவது கட்டித் தர வேண்டுமென்று பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தப்படியாக, தாமிரபாணியில் ஒரு பாலம் கட்ட வேண்டுமென்று நாங்கள் ஏற்கனவே அங்கே வளர்ச்சி மன்றக் கூட்டத்தில் வாதாடி சிபார்சு செய்து இங்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. அந்தப் பாலத்தையும் இந்த ஆண்டில் கட்டித்தர வேண்டுமென்று பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 10-30)

அடுத்தப்படியாக, இன்றைக்கு நமது அரசு ரோடு வேலைகளில், மழையையும் வெயிலையும் பொருட்படுத்தாமல் 8 மணி நேரமும் காத்திருந்து வேலை செய்கின்ற ரோடுவேலை தொழிலாளர்களுக்கு 5 ஆண்டு காலம் வேலை செய்தவர்களை நிரந்தரமாக்குகின்ற சலுகையைக் கொடுத்திருப்பது மிகவும் பெருமைப்படத்தக்கது. அப்படியிருந்தும், இன்னும் 10 வருஷம் வேலை செய்தவர்களை யெல்லாம் அந்த லிஸ்டில் சேர்க்காமல் ஒருசிலர் விடுபட்டுப் போயிருப்பதாக தெரியவருகிறது. அவர்களையெல்லாம் லிஸ்டில் சேர்ப்பதோடு, 4 ஆண்டு காலம் பணி புரிந்தவர்களை யெல்லாம் நிரந்தரமாக்கவேண்டுமென்று பணிவோடு பொதுப் பணித் துறை அமைச்சரை கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு எதிர்க் கட்சிக்காரர்கள் எதைப் பேசினாலும், தமிழக அரசு எதையும் உடனடியாக கவனிக்கவில்லை, புகார் கொடுத்தும் பதில் இல்லை என்கிறார்கள். திருச்செந்தூர் ஒரு பேரிய தெய்வ ஸ்தலம்—மார்கழி மாதத்தில் 30 நாட்களும் விசேஷ

[திரு. ஆ. கருப்பையா] [1974 சனவரி 25]

விழா நடைபெறுகிற காரணத்தால் ஏராளமான பக்தர்கள் வருகிறார்கள். எனவே, உடனடியாக ரத்து செய்த ரயில்களை எல்லாம் விடவேண்டுமென்று பிரதம அமைச்சருக்கும் ரயில்வே அமைச்சருக்கும் நான் என் சொந்த செலவில் இரண்டு தந்திகள் அனுப்பினேன். இதுநாள் வரையில் எந்தவிதமான பதிலும் இல்லை.

இங்கே, தமிழக அரசில் மனுப் போட்டால் பதில் கிடைப்பதில்லை என்று கூறினார்கள். இப்படிப்பட்ட நிலை ஓர் இடத்தில் மட்டும் இருக்கிறது என்பதில்லை, மைய அரசிலும் இருக்கிறது என்பதை சுட்டிக்காட்டுவதற்காகத்தான் நான் இதைக் குறிப்பிட்டேன். இதெல்லாம் பொதுப் பிரச்சனைகள், சொந்தப் பிரச்சனைகள் அல்ல. திருச்செந்தூருக்கு ஏராளமான பக்தர்கள் பஸ் ஸ்டாண்டில் காத்துக் கிடந்த காட்சியைப் பார்த்து உடனடியாக தந்தி கொடுத்தும் ஒரு பதிலும் வரவில்லை என்பதை இந்தச் சமயத்தில் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

திருச்செந்தூர் ஒரு பெரிய தெய்வ ஸ்தலமாக இருக்கிற காரணத்தால் போக்குவரத்து அதிகமாக இருக்கிறது. ஆனால் அங்கே இருக்கிற ரோடு மிகவும் குறுகியதாக, அகலக் குறைவாக, இன்னொரு கார் வந்தால், ஒரு கார் முக்கில் நின்றுகொண்டு திரும்பி வந்த பிறகு போக வேண்டிய சூழ்நிலை இருக்கிற காரணத்தால் அந்த ரோடை அகலப்படுத்தி பக்தர்களுக்குப் போக்குவரத்து வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திருச்செந்தூர் கோயிலுக்கு பக்தர்கள் ஏராளமாக நிறை செலுத்துகிறார்கள். அந்த நிறையை நல்ல முறையில் செலவு செய்கின்ற முறையில் திருச்செந்தூரில் நல்ல ஆஸ்பத்திரி ஒன்று ஏற்படுத்திக் கொடுக்கலாம். இதைப் பற்றி மடாலய அமைச்சரிடம் கூடப் பேசியிருக்கிறோம். அங்கே ஆஸ்பத்திரி ஏற்படுத்தினால், மற்ற நிர்வாகப் பொறுப்பை இந்த அரசு ஏடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று பணிந்து கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு இலங்கைவாழ் தமிழ் மக்களை நாம் தமிழ்நாட்டில் குடியேற்றி இருக்கிறோம். அவர்களுக்கு ஏராளமான உதவிகளைச் செய்கிறோம். கங்கைகொண்டாளில் 100 குடும்பங்கள்

1974 சனவரி 25]

[திரு. ஆ. கருப்பையா]

குடியேற்றப்பட்டிருக்கின்றன. அவர்களுக்காக தமிழக சர்க்கார் 300 ஏக்கர் நிலத்தைப் பகிர்ந்து அளித்திருக்கிறது. அந்த நிலங்களைப் பண்படுத்துவதற்கும் கிராமங்களுக்கு ரோடு போடுவதற்கும் மின் இணைப்பு ஏற்படுத்திக் கொடுப்பதற்கும் போதிய வசதிகளை அந்த பஞ்சாயத்தினால் செய்து கொடுக்க முடியாது. எனவே, இதற்கான நிதியினை மைய அரசிடம் பெற்று இந்த வசதிகளை செய்துகொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும், அங்கே உள்ள சித்தேரி குளம் பல காலமாக பாழ்பட்டுக் கிடக்கிறது. அந்தக் குளத்தை செப்பணிட்டுக் கொடுத்தால் அந்த 300 ஏக்கர் நிலத்தை வளப்படுத்த முடியும். எனவே அதைச் செய்து தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, இந்த அளவுக்கு எனக்கு பேச வாய்ப்புத் தந்தமைக்கு நன்றி கூறி முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. எம். ஆண்டி அம்பலம் : சபாநாயகர் அவர்களே, கவனர் உரையின் மீது நான் கருத்துக்களைச் சொல்ல கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

லோயர் டேம், அப்பர் டேம் என்று சொல்லக்கூடிய குமிழி பகுதிகளினுடைய ஆயிரக்கணக்கான பாரஸ்ட் நிலங்களை கேரள அரசு ஆக்கிரமிப்பு செய்திருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். அங்கே நமது காவல் துறையினர் போதுமான அளவில் இல்லை என்பது ஒரு குறை. போரஸ்ட் அதிகாரிகளும், அது மலைப் பிரதேசம் என்ற காரணத்தால், அதிகம் தேவைப்படுகிறார்கள். அங்கே ஒரு தேக்கு மரம் ரூ. 5 ஆயிரம் பெருமானமுள்ளது என்ற அளவுக்கு வளர்கின்றது. பாக்கு, மிளகு, ரப்பர் இன்னும் பல பொருள்கள் விளைகின்றன. ஒரு ஏக்கர் ஒரு லட்சம் ரூபாய் பெருமானமுள்ள அப்படிப்பட்ட நிலத்தை கேரள அரசு ஆக்கிரமிப்பு செய்து கொண்டிருக்கிறது என்பது மிகவும் வருத்தமாக இருக்கிறது. எனவே அரசு உடனடியாகக் கவனித்து தகுந்த ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திருச்சியில், காங்கிரஸ் காலத்தில் நரிக்குறவர்களுக்கு ஈலனிகள் கட்டப்பட்டன. இப்போது அவர்களை அந்த இடத் திலிருந்து காலி செய்து விட்டார்கள் என்று மனு கொடுத்திருக்கிறார்கள். 100 குடும்பங்களிடமிருந்து தலா ரூ. 250 வீதம் ரூ. 25,000 வசூல் செய்து இருக்கிறார்கள். எனவே, அந்த

[திரு. எம். ஆண்டி அம்பலம்] [1974 சனவரி 25]

காலனியை மீண்டும் அவர்களுக்குக் கொடுத்தது, வசூல் செய்திருக்கிற ரூ. 25,000 பணத்தையும் அவர்களிடம் திரும்பக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, சீனி பர்மிட்டை எடுத்துக்கொண்டால் ஒரு பஞ்சாயத்துக்கு 500 கிலோ வருகிறது என்றால் தனி நபரிடம் கொடுத்தால் அதில் 100 கிலோ வினியோகித்துவிட்டு, 400 கிலோ கள்ள மார்க்கெட்டில் விற்றுவிடுகிறார்கள். காந்தியடிகள் சொன்னது போல, கிராம ராஜ்யம் நேரடியாகச் செயல்படவேண்டுமென்று சொன்னால் ஆங்காங்குள்ள பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு அதிக பொறுப்புக் கொடுக்க வேண்டும். அந்த முறையில், சீனி பர்மிட் அந்தந்த பஞ்சாயத்துக்களுக்குக் கொடுக்கப்பட வேண்டும்.

அடுத்து, சிறு விவசாயிகள், 1, 2 ஏக்கர் நிலம் வைத்திருப்பவர்களுக்கு உரம் கிடைப்பது கிடையாது. 10, 20 ஏக்கர் நிலம் வைத்திருப்பவர்களுக்குத்தான் எப்படியோ உரம் கிடைத்திருக்கிறது. எனவே, உரம் ஒவ்வொரு யூனியன் விவசாயக் கிடங்கு மூலமும் வினியோகிக்கப்பட வேண்டும். அதேபோல, டிராக்டர் சிறு நிலம் வைத்திருப்பவர்களுக்கு பிரயோசனப்படுவதில்லை. 20, 50 ஏக்கர் வைத்திருப்பவர்களுக்குத்தான் பிரயோசனமாக இருக்கிறது. அதிலும் கவனம் செலுத்தி, 2, 3 ஏக்கர் நிலம் வைத்திருப்பவர்களும் உழுவதற்குச் சௌகரியமாக டிராக்டர் கிடைக்குமாறு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தற்போது நததத்தில் சப்-தாலுகா ஆபீஸ் இருக்கிறது. தாலுகா அலுவலகம் ஏற்படுத்த வேண்டுகிறேன். எனது தொகுதியிலிருந்து 20 கிலோ மீட்டர் சென்று மேலூருக்குப் போக வேண்டியிருக்கிறது. எனவே, நததத்தில் சப்-தாலுகா ஆபீஸ் ஒன்று ஏற்படுத்தித் தரவேண்டுமென்றுகேட்டுக் கொள்கிறேன்.

துவரங்குறுச்சியிலிருந்து ராணி மங்கம்மாள் சாலை—சென்னை திருச்சி—விராலி மலை வழியில் இருக்கிறது. இந்த ராணி மங்கம்மாள் சாலை மிகப் பழைய புகழ் வாய்ந்த ஒரு சாலை. அந்தச் சாலையை செப்பணிட்டு பொது ஜனங்களின் போக்குவரத்து உயோகத்துக்கு வசதி செய்து தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1974 சனவரி 25] [திரு. எம். ஆண்டி அம்பலம்]

அதேபோல, நத்தத்தில் ஒரு ஆஸ்பத்திரி வேண்டும். அவசரமாக, ஒரு நோயாளியைக் கொண்டு போக வேண்டுமென்றால் 40 கிலோமீட்டர் தூரம் கரடு முரடான பாதையில் போக வேண்டியிருக்கிறது. எனவே, நத்தத்தில் ஒரு பெரிய ஆஸ்பத்திரி கட்டித்தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, எங்கள் பகுதியில், கிணற்றில் பயணிகள் பஸ் விழுந்து ஒரே நாளில் 16 பேர்கள் இறந்துவிட்டார்கள். கனம் முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு நேரில் சென்று மனு கொடுத்திருந்தேன் 3 மாதங்கள் ஆகியும் எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுத்ததாகத் தெரியவில்லை. மதுரை பக்கத்தில் ஆஸ்டின்பட்டியில் டி.பி. ஆஸ்பத்திரி 69 வார்டுகள் கொண்டது கட்டப்பட்டு 3 வருஷமாகியும் திறக்கப்படாமல், சிகிச்சை அளிக்கப்படாமல் இருப்பதற்கு மிகவும் வருந்துகிறேன். உடனடியாக அந்த ஆஸ்பத்திரியைத் திறப்பதற்கு துரிதமான நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதோடு செந்துரையில் ஒரு போலீஸ் ஸ்டேஷன் அமைக்க வேண்டும். பின்னர், ஏரக்காபட்டியில் ஒரு காட்டாறு, திருமணிமுத்தாறு இருக்கிறது. மழைக்காலத்தில் அங்கு வெள்ளம் ஏற்பட்டு உடைப்பெடுத்து அங்கு நூறு ஏக்கர் நன்செய்யில் மணல் மூடியுள்ளது. அந்த ஊரே அழிந்துவிடும் நிலையில் இருக்கிறது. ஆகவே அங்கு அதற்கு ஒரு தடுப்புச் சுவர் அமைத்துத் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. கு. காமாட்சி: மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் பேசும் போது தேவராயன் கிராமத்தில் நரிக்குறவர்களுக்கு காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தில் காலனி கட்டிக்கொடுத்ததாகவும் இப்போது அழிக்கப்பட்டு விட்டதாகவும் சொன்னார்கள். அது திருவாரம்பூர் தொகுதியில் உள்ள பகுதி. அவர்களுக்குக் கொடுப்பதற்கு இருக்கிற இடம் பி.டப்ளியூ.டி. புறம்போக்கு அதை ரெவின்யூ புறம்போக்காக மாற்றி பட்டா கொடுக்கவேண்டும். இன்னும் மனைப் பட்டா கொடுக்கப்படவில்லை. அப்படியிருக்க காலனி அமைத்துக் கொடுத்ததாகத் தவறான தகவலை தந்திருக்கிறார்கள்.

திரு. எம். ஆண்டி அம்பலம்: பெட்டிஷன் இருக்கிறது. மேலூர் வடக்குத் தொகுதி உறுப்பினர் அவர்களுக்கு தேவராயன் ...

[1974 சனவரி 25]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அதை அப்படியே முதல் அமைச்சர் அவர்களிடம் கொடுங்கள்.

திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்: தலைவர் அவர்களே, மேன்மை தங்கிய ஆளுநர் அவர்களின் உரையின்மீது எங்கள் கட்சியைச் சார்ந்த டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் கொடுத்திருக்கிற திருத்தத் தீர்மானத்தை ஆதரித்து என்னுடைய கருத்துக்களை இந்த மன்றத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ள நான் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன்.

நம்முடைய சட்டமன்ற மரபுப்படி ஆளுநர் அவர்கள் உரையை, ஆளுநர் அவர்கள் நிர்வாகத்தின் தலைவராக இருக்கிற காரணத்தால் அரசாங்க நிர்வாகத்தை நடத்துகிற அமைச்சரவை அல்லது அச்ச அவர்களுடைய உரையைத் தயாரித்து அந்த உரையை சம்பிரதாயமாக ஆளுநர் அவர்கள் இந்த மன்றத்தில் படித்திருக்கிறார்கள். ஆளும் கட்சி சார்பிலிருந்து ஆளுநர் அவர்களுக்கு உரைக்கு நன்றி தெரிவித்து இந்த மன்றத்தில் விவாதத்தை ஆரம்பித்த நம்முடைய நண்பர் வீராசாமி அவர்கள் எதிர்க் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் ஆளுநர் அவர்கள் உரையில் எந்த விதமான உப்பும் சப்பும் இல்லை என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்று அவர்கள் பின்னால் வருவதைக் குறித்து முன்னாலே இந்த மன்றத்தில் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

எங்கள் கட்சியைப் பொறுத்தமட்டில் ஆளுநர் அவர்கள் உரையில் எங்கள் கருத்துப்படி உப்புச் சப்பில்லை என்பதை இந்த நேரத்தில் அழுத்தத்திருத்தமாக கூறிக்கொள்ள நான் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன். ஒன்றை மட்டும் ஆளுநர் அவர்கள் உபயோகமானதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். தமிழ்நாட்டினுடைய சுயமரியாதை இயக்கத் தலைவராக விளங்கிய பெரியார் அவர்களின் மறைவிற்கு இரங்கல் தெரிவித்து ஆளுநர் அவர்கள் தமது அனுதாபத்தைத் தெரிவித்திருப்பது ஒன்றைத் தவிர வேறு எந்தவிதமான நல்ல கருத்துக்களும் அவர்கள் உரையில் கூறியிருக்கப்படவில்லை.

பொதுவாக ஆளுநர் அவர்கள் ஒரு மாதிரியின் இரண்டு மன்றங்களையும் கூட்டித் தன் கருத்துக்களை வழங்க இருக்கிறார்கள் என்றால் வா இருக்கிற ஆண்டில் இந்த அரசாங்கம் மேற்கொள்ளக்

1974 சனவரி 25]

[திரு. க. உரோ, எட்மண்ட்]

கூடிய திட்டங்கள், அரசாங்கத்தினுடைய கொள்கைகள் இவைகளை எடுத்துச்சொல்ல ஆளுநர் அவர்கள் உரை முறைப்படி பயன்படுவதாக இருந்தாலும்கூட இந்த ஆண்டு ஆளுநர் அவர்களது உரை முந்தைய ஆண்டுகளில் இல்லாத அளவிற்கு எந்தவிதமான திட்டங்களையும் விளக்கமுடியாத நிலையில் எதற்கெடுத்தாலும் மத்திய அரசைக் குறை கூறக்கூடிய அளவிற்கு மத்திய அரசு மாநில அரசுக்கு அதிகமான அதிகாரங்கள் கொடுக்காத காரணத்தினால் இந்த அரசு எதையும் செய்ய முடியவில்லை என்கிற அளவிற்கு குறிப்பிட்டிருந்த தம் உரையில் கூறியிருக்கிறார்கள்.

இந்த நேரத்தில் இந்த மன்றத்தில் நான் ஒன்றை நினைவுறுத்த விரும்புகிறேன். நமது மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் தமிழ் நாட்டில் முன்னேற்றங்களைக் காணவேண்டுமென்றால் தமிழ்நாட்டு மக்களின் வாழ்வில் நல்ல முன்னேற்றகரமான வழிகளைச் செயல்படுத்த வேண்டுமென்றால் இந்த மாநிலத்திற்கு கூடுதலான அதிகாரங்கள் வேண்டும். அதற்குச் சரியான வழி மாநில சுயாட்சி. பெறுவதுதான், அப்படி ஒரு இக்கட்டான நிலை தமிழகத்தில் ஏற்படுமானால் என்னுடைய முதல் அமைச்சர் பொறுப்பைக்கூட நான் ராஜினாமா செய்துவிட்டு மாநில சுயாட்சி பெறுவதற்குண்டான போராட்டத்தில் ஈடுபட்டு சிறை செல்வதற்கும் தயாராயிருக்கிறேன் என்று நம் மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு கருத்தைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இப்போது நம்முடைய ஆளுநர் அவர்கள் உரையைப் படிக்கும்போது இந்தத் தமிழ் நாட்டை வாழ வைக்கவேண்டுமென்றால், தமிழ்நாட்டை முன்னேற்றி வைக்க வேண்டுமென்றால் இந்த நாட்டுக்கு மாநில சுயாட்சி கிடைப்பதைத் தவிர வேறு வழி இல்லை என்ற இக்கட்டான நிலைக்கு தமிழ்நாடு அரசு வந்திருப்பதைப் போல் ஆளுநர் அவர்களது உரை அமைந்திருக்கிறது. முதல் அமைச்சர் அவர்கள் ஆளுநர் உரை மீதான விவாதத்திற்கு திங்கட்கிழமை அன்று பதில் சொல்கிற நேரத்தில் மாநிலச் சுயாட்சியைப் பெறுவதற்காக நமது மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் தமது பதவியை ராஜினாமா செய்து இந்தப் போராட்டத்தில் அவர்கள் ஈடுபட்டுக்கொண்டு மத்திய அரசை எதிர்த்துப் போராடி சிறை செல்வார்களா என்பதைச் சொல்வார்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறேன்.

[1974 சனவரி 25]

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: நண்பர் எட்மண்ட் அவர்கள் திங்கட்கிழமை வரை காத்திருக்கவேண்டியதில்லை. இப்போதே சொல்லிவிடுகிறேன். இக்கட்டான நிலைமையில், அப்போது மதுரை மாநாட்டில் உங்கள் தலைவர் சொன்னார், மாநில சுயாட்சிக்காக ராணுவத்தையும் சந்திக்கத் தயாராயிருப்பதாக. அப்படி இக்கட்டான நிலைமை வந்து ராணுவத்தை அவர்கள் சந்திக்கிற நேரத்தில் நானும் சிறை செல்லத் தயாராயிருப்பேன்.

திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்: அதை எங்கள் கட்சித் தலைவர் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தில் இருந்தபோது தமது சொந்தக் கருத்தாகச் சொல்லியிருக்கலாம்.

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி (நெல்லிக்குப்பம்): தலைவரை இப்படி விடக்கூடாது அல்லவா.

திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்: அவர்கள் அ.தி.மு.க. கட்சியை ஆரம்பித்ததற்குப் பின்னால் எங்கள் கட்சியும், கொள்கைகள் பற்றி திட்டவாட்டமாக நாங்கள் அறிவித்திருக்கிறோம்.

We are neither for dependence nor for independence. We are for interdependence.

என்று நாங்கள் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறோம்.

ஆனால் மாநில சுயாட்சி, மாநில சுயாட்சி என்று சொல்கிறீர்கள் ஆளும் கட்சிக்குள்ளேயே எவ்வளவு பெரிய கருத்து வேறுபாடுகள் இருக்கின்றன என்பதை நீங்கள் புரிந்து வைத்திருப்பீர்கள். மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் மாநில சுயாட்சி பற்றி விளக்கம் கூறும்போது என்ன சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்றால், மாநில சுயாட்சி என்பது நாங்கள் தனித் தமிழ்நாடு கேட்கவில்லை. நம் மாநிலத்திற்குக் கூடுதலான அதிகாரங்களைத்தான் கேட்கிறோம் என்று முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

ஆனால் ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த, மாநகராட்சித் தலைவராக இருக்கிற ஒருவர், அவர் மேல் சபையிலும் உறுப்பினராக இருக்கிறார், அவர் என்ன சொல்கிறார் என்றால் மாநில சுயாட்சி

1974 சனவரி 25] [திரு. க. உரோ, எட்மண்ட்]

என்பது தனித் தமிழ்நாடு பெறுவதுதான் என்று அவர் சொல்லியிருக்கிறார். திராவிட முன்னேற்றக் கழக அமைச்சரவையில் அங்கம் வகிக்கிற ஒரு அமைச்சர் பெரியாருடைய வழிதான் எங்கள் வழி, பெரியார் அவர்கள் தனித் தமிழ்நாடு கேட்கிறார் என்றால் அவர் வழியை நாங்கள் பின்தொடருவோம் என்று ஒரு பொதுக்கூட்டத்தில் அவர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள். ஆகவே மாநில சுயாட்சி பற்றி உங்களுக்குள்ளே நீங்கள் குழம்பிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். அ.தி.மு.க.வைப் பொறுத்தவரையில் நாங்கள் மிகத்தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறோம்.

We are neither for dependence nor for independence We are only for interdependence'

என்றும் நாங்கள் சொல்லியிருக்கிறோம். மிகத் தெளிவாக நாங்கள் சொல்லியிருக்கிறோம். எங்கள் கட்சியில் உள்ள தலைவர்களுக்குள்ளே எந்தவிதமான கருத்து வேறுபாடும் இல்லை.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: யூனிட்டரி சிஸ்டம், ஒற்றை ஆட்சி முறை இருக்கிறது. பெடரல் சிஸ்டம், கூட்டாட்சி முறையும் இருக்கிறது. மாநில ஆட்சி முறை இருக்கிறது. அவர்கள் கேட்கும் ஆட்சி முறைக்கு என்ன பெயர் என்று தெரிந்துகொள்ளலாமா?

திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்: நாங்கள் சொல்கிற ஆட்சி முறை கூட்டாட்சி முறைதான். அதைத் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறோம். இதை விட இன்னும் தெளிவாக எங்களால் சொல்ல முடியாது. அதைப் புரிந்து கொள்வதற்குண்டான சக்தி உங்களுக்கு இல்லையென்றால் அதற்கு நாங்கள் பொறுப்பல்ல.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: அவர்கள் குறிப்பிடுகிற அந்தக் கூட்டாட்சி முறையில் மாநில சுயாட்சி முறை உண்டா, இல்லையா?

திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்: மாநில சுயாட்சி தேவை இல்லை என்று எங்கள் தலைவர் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நீங்கள் கேட்கிற மாநில சுயாட்சி எங்களுக்குத் தேவையில்லை இதைவிடத் தெளிவாகச் சொல்ல முடியாது. அதை நீங்கள் புரிந்துகொள்ளாதது உங்கள் தவறாகும். நாங்கள் மத்திய அரசுக்குக் கட்டுப்பட்டு வாழமாட்டோம், ஆனால் தனித்துப் பிரிந்து போவதற்கு விரும்பவில்லை. நாங்கள்

[திரு. க. உரோ, எட்மண்ட்] [1974 சனவரி 25]

விரும்புவது சம அதிகாரங்களோடு ஒருவருக்கொருவர் சேர்ந்திருக்க வேண்டும் என்று மிகத் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறோம். இதில் மாநில சுயாட்சிக்கு எந்தவிதமான விளக்கமும் கொடுக்கவேண்டிய தேவையில்லை.

ஆனால் உங்களுக்குள்ளே குழம்பிக்கொண்டிருக்கிறீர்கள். முதலமைச்சர் சொல்கிறார், மாநில சுயாட்சி என்றால் எங்களுக்கு கூடுதல் அதிகாரம் வேண்டும். நாங்கள் பிரிந்து போக விரும்பவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். அதே நேரத்தில் ஒரு அமைச்சர் சொல்கிறார், பெரியார் கொள்கை எங்களுடைய கொள்கை என்று. பெரியார் அவர்கள் தனித் தமிழ் நாடு வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஒரு மாநகராட்சியின் தலைவர், ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர் எங்களுக்கு தனித் தமிழ் நாடு வேண்டும், அதற்காகப் போராட வேண்டும், பதவியில் இருக்கும் அமைச்சர்கள் தங்களுடைய பதவியை ராசிநுமா செய்யவேண்டும், தனித் தமிழ்நாடுக்காகப் போராடவேண்டுமென்று உங்களுக்கு அறை கூவல் அனுப்பியிருக்கிறார்கள். உங்களுக்குள்ளே தெளிவு இல்லா விட்டாலும் கூட, எதற்கெடுத்தாலும் இதைப் பற்றி சொல்லியிருக்கிறீர்கள். மாநில சுயாட்சி பெறுவதற்காக முதலமைச்சர் அவர்கள் போராடுவார்களா என்பதை நான் அறிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : திட்டவட்டமாக திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தன்னுடைய கருத்துக்களைத் தெளிவாகக் கூறியிருக்கிறது. தேர்தல் அறிக்கையிலும் குறிப்பிட்டு இருக்கிறோம். அவர்கள் குறிப்பிடுவது போன்று மேயர் அவர்கள் கூறியதைப்பற்றி பத்திரிகையில் செய்தி வந்திருக்கிறது. அப்படி அவர்கள் கூறவில்லை என்று மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் தெளிவுபடுத்தியிருக்கிறார்கள்.

திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : அதை ஒருவர் சொல்லி, அது பத்திரிக்கையில் வந்த பிறகு, சொன்னவரே நான் அதைச் சொல்லவில்லை என்று மறுக்கலாம். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் அதை மறுத்து இருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால் அதை எப்படி எடுத்துக்கொள்வது என்று எங்களுக்குப் புரியவில்லை.

1974 சனவரி 25]

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவரவர்களே, ஒரு கட்சியின் கொள்கைப் பற்றி கட்சியின் தீர்மானங்கள் தான் கட்டுப் படுத்தும். அப்படி அல்லாமல் தனிப்பட்டவர்கள் பேசியதாகப் பத்திரிகைகளில் வந்ததெல்லாம் கட்சியைக் கட்டுப்படுத்தாது. அவர்கள் அப்படிப் பேசியதாகவும் எந்தத் தகவலும் இல்லை. அது மாத்திரமல்ல, அவர்கள் அப்படிப் பேசியிருப்பதாக நிருபர் கள் சிலர் வந்து என்னைக் கேட்டார்கள். பத்திரிக்கையில் வந்த செய்தி எல்லாவற்றையும் நம்பிவிட முடியாது என்று சொன்னேன். அப்படி வந்திருந்தாலும் அது எங்களுக்கு உடன்பாடு இல்லை என்று குறிப்பிட்டு இருந்தேன்.

திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்: ஆளுநர் அவர்கள் தன்னுடைய உரையில் நீர்ப்பாசன வசதியைப் பொறுத்தவரையில் தமிழ் நாடு அரசாங்கம் தான் எந்தெந்த திட்டங்களை நிறைவேற்ற வேண்டுமோ அந்தந்த திட்டங்களை நிறைவேற்றி விட்டார்கள் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் தமிழகத்தைப் பொறுத்த மட்டில் இங்கேயிருக்கும் குளங்கள், ஏரிகள் ஆகியவற்றை ஒழுங்குபடுத்தவும், செம்மைப்படுத்தவும், குளங்களைத் தூர் எடுக்கவும் நம்முடைய அரசாங்கம் எந்தவிதமான முயற்சிகளை எடுத்து இருக்கிறார்களா என்றால், எந்த விதமான முயற்சிகளையும் இது வரை எடுத்ததாகத் தெரியவில்லை. இன்று அரிசி விலை ஏறியிருக்கிறது என்று சொன்னால், பம்பாயில் பாருங்கள், அங்கே ஒரு படி அரிசி ரூ. 12-க்கு விற்கிறது என்று கூறுகிறார்கள். கேரளாவைப் பாருங்கள் அங்கே படியரிசி ரூ. 8-க்கு விற்கிறது என்று கூறுகிறார்கள். எங்களுக்குச் சந்தேகமாக இருக்கிறது, நீங்கள் தமிழகத்தை ஆண்டுகொண்டிருக்கிறீர்களா அல்லது மகாராஷ்டிராவையும், கேரளத்தையும் ஆண்டுகொண்டிருக்கிறீர்களா என்று தெரியவில்லை.

தமிழ்நாட்டு மக்கள் இன்னும் 2 ஆண்டுகளுக்கு இந்த நாட்டை ஆளுகிற பொறுப்பை உங்களிடத்தில் ஒப்படைத்து இருக்கிறார்கள். ஆகவே, நீங்கள் விலைவாசியைக் குறைக்க முயற்சி எடுக்கவேண்டும். எதற்கெடுத்தாலும் சொல்கிறீர்கள், இன்று விவசாயத்தில் முன்னேற்றம் இல்லை, ஆகவே விலைவாசி ஏறியிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். இங்கேயிருக்கும் ஆளும் கட்சி உறுப்பினர்கள் சற்று சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும்.

[திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்] [1974 சனவரி 25]

நம்முடைய பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் 1967-ம் ஆண்டு முதல் 1969-ம் ஆண்டு வரையில் ஏறத்தாழ 23 மாதங்கள் இந்த அரசாங்கத்தில் முதலமைச்சராக ஆட்சி நடத்தி இருக்கிறார்கள். 1967-க்கு முன்னால் தமிழகத்தில் ஒரு படியரிசியின் விலை 2¾ ரூபாயாக இருந்தது. அண்ணா அவர்கள் தேர்தல் நேரத்தில் சொன்னார்கள், திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றால் நாங்கள் ரூபாய்க்கு ஒரு படியரிசி போடுவோம் என்று சொன்னார்கள். விலைவாசியைக் குறைப்போம் என்று சொன்னார்கள். அப்படிச் சொன்ன அண்ணா அவர்கள் ஆட்சி பீடம் வந்தவுடனே. அதை நிறைவேற்றிக் காட்டினார்கள். செய்து காட்டினார்கள். 1967-ல் இருந்த உற்பத்தி தான் அண்ணா அவர்கள் முதலமைச்சராக வந்த நேரத்திலும் இருந்தது. 1966-ம் ஆண்டு டிசம்பரில் அல்லது 1967-ம் ஆண்டு ஆகஸ்டில் அரிசியின் உற்பத்தி தமிழகத்தில் எவ்வளவு இருந்ததோ அதே அளவு உற்பத்தி தான் அண்ணா அவர்கள் முதலமைச்சராக வந்த போதும் இருந்தது. ஒன்றும் அதிகமாகவில்லை, ஆனால் அண்ணா அவர்கள் முதலமைச்சராகப் பொறுப்பேற்றுக் கொண்ட உடனே, ஏறத்தாழ மார்ச் மாதம் அண்ணா அவர்கள் ஆட்சிப்பொறுப்பை ஏற்றார்கள், ஏப்ரல் மாதத்தில் அரிசி விலை குறைந்தது. படியரிசி 2¾ விற்றது ரூ. 1¼ ஆக குறைத்து விட்டது. அதை யாரும் மறுக்க முடியாது.

அதே போன்று பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் 1967-ம் ஆண்டு ஆகஸ்டு மாதம் 15-ம் நாள் முதல் தமிழகத்தில் சென்னையிலும், கோவையிலும் இருக்கும் லட்சக்கணக்கான மக்கள் பயன்பெறும் விதத்தில் ரூபாய்க்கு ஒரு படியரிசி போட்டார்கள். காங்கிரஸ் கட்சியைச் சார்ந்த நண்பர்கள் அப்போது கேட்டார்கள், ஒரு கண்ணிற்குச் சண்ணும்பும், ஒரு கண்ணிற்கு வெண்ணையுமா என்று கேட்டார்கள். சென்னையில் போட்ட ஒரு படியரிசியை ஏன் மற்ற பகுதிகளுக்கும் போடவில்லை என்று கிண்டல் செய்தார்கள். ஆனால் சென்னையிலும், கோவையிலும் படியரிசி போட்டதன் விளைவாக மற்ற பகுதிகளில் அரிசியின் விலை 2¾ ரூபாயி் விருந்து 1¼ ரூபாயாக, 1.05 ரூபாயாக விற்றது என்பதையாரும் மறுக்க முடியாது. அந்த அளவிற்கு அண்ணா அவர்கள் படியரிசித் திட்டத்தை நிறைவேற்றினார்கள். அப்போதும்

1974 சனவரி 25] [திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்]

அரிசி விளைச்சல் குறைவாகத்தான் இருந்தது. அரிசி விலை குறைந்ததன் விளைவாக மற்ற பண்டங்களின் விலையும் கட்டுக் கடங்கியே இருந்தது என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது.

ஆனால் இன்று நிலை என்ன? அரிசி விலை ஏறியிருக்கிறது. அதை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கிறபோது அரிசி விலை ஏறுவதற்குக் காரணம் என்ன என்று எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். 1967-ல் அண்ணா அவர்கள் ஆட்சியில் இருந்தபோது இருந்த அரிசி உற்பத்தியைவிட 1973-ஆம் ஆண்டில் விளைச்சல் கூடியிருக்கிறது. விவசாயிகள் பகுதிகளில் பேசுகிறார்கள், நாங்கள் ஆட்சிக்கு வந்த பின்னாலே தான் உணவு விளைச்சலைப் பெருக்கியிருக்கிறோம். புதியதாக நெல் கண்டுபிடித்து இருக்கிறோம் என்று சொல்கிறார்கள், ஆனால் விளைச்சல் பெருகிய பிறகும், உற்பத்தி கூடிய பிறகும் அரிசி விலை இறங்கி இருக்கிறதா என்றால் இறங்க வில்லை. மாறாக ஏறியிருக்கிறது. காரணம் என்ன என்று பார்த்தால் அண்ணா அவர்கள் கொண்டுவந்த படியரிசித் திட்டத்தை நீங்கள் குழிதோண்டிப் புதைத்தீர்கள்.

(திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி எழுந்தார்)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நீங்கள் உட்காருங்கள்.

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி (நெல்லிக்குப்பம்) : அரிசியை நெல்லிலிருந்து தான் உற்பத்தி செய்கிறோம். நெல்லின் விலை குவிண்டாலுக்கு ரூ. 75 என்று வாங்கி ஒரு படியரிசி உற்பத்தி செய்ய ரூ. 2 ஆகிறது. எப்படி அரிசி விலையைக்குறைத்து விடமுடியும்? தனியாக ஏதாவது வழி இருந்தால், மாண்புமிகு உறுப்பினர் கூறினால் நன்றாக இருக்கும்.

திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : அப்படியானால் போறிஞர் அண்ணா அவர்கள் கொண்டு வந்த படியரிசித் திட்டத்தைக் குறை கூறுகிறீர்களா என்று எனக்குப் புரியவில்லை.

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி (நெல்லிக்குப்பம்) : அன்றையதினம் நெல் விலை குறைவாக இருந்தது.

[1974 சனவரி 25]

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவரவர்களே, 1967-ல் ஒரு ரூபாய்க்கு எவ்வளவு மதிப்பு இருந்தது, இன்றைக்கு 1974-ஆம் ஆண்டில் ஒரு ரூபாய்க்கு எவ்வளவு மதிப்பு இருக்கிறது என்பதை மத்திய அரசாங்கம் வெளியிட்டு இருக்கிறது. 1967-ம் ஆண்டில் 100 பைசாவிற்கு மதிப்பு இருந்தது என்றால் இன்றையதினம் அதற்கு 60 அல்லது 65 பைசாதான் மதிப்பு இருக்கிறது. ஆகவே, அன்றைக்கு 1.25 ரூபாய்க்கு விற்பது என்று சொன்னால் இன்றைக்குக் கிட்டத்தட்ட 1.75 ரூபாய் அல்லது இரண்டு ரூபாய் என்றால், ரூபாய் நாணயக் கணக்கில் பார்த்தால் சமநிலைப் பெற்று இருக்கிறது. இது பற்றி பத்திரிக்கையில் வந்து இருப்பதை அங்கத்தினர் தெரிந்து இருப்பார்கள் என்றுதான் நினைக்கிறேன்.

திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : இப்போது இவ்வளவு விளைச்சல் கூடிய நேரத்தில் கூட விவசாயிகளுக்கு உரம் கிடைக்கவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். நம்முடைய திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்த வீராசாமி அவர்கள் பேசுகிற நேரத்தில் கூட மத்திய அரசாங்கம் தமிழ் நாட்டிற்குத் தேவையான உரம் கொடுக்கவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். நான் ஒன்று கேட்கிறேன், தேவையான அளவுக்கு உரம் கொடுக்கவில்லைதான். கொடுத்த உரத்தையாவது ஊழல் இல்லாமல் ஒழுங்கான முறையில் விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்கச் செய்து இருக்கிறீர்களா என்றால், நிச்சயமாக இல்லை.

விவசாயமே தெரியாதவர்கள், கழனியில் இறங்கி உழவு பிடிக்காதவர்கள், கலப்பை பிடிக்காதவர்கள் இன்றையதினம் உரம் பெற்று இருக்கிறார்கள். எனது தொகுதியில் நடந்து இருக்கிறது. சென்ற ஆண்டு 2 லாரி நிறைய உர மூட்டைகள் ஒன்றியத்திற்கு வந்து இருக்கிறது. ஒன்றியத்திற்கு வந்த உடனே விவசாயிகள் அவர்களுக்கு உரம் கிடைக்கும் என்று சொல்லி கார்களுகளை எடுத்துக்கொண்டு வந்தார்கள். ஆணையாளரைக் கேட்டபோது உரம் இல்லை என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இது எங்கே நடந்து இருக்கிறது என்றால் ஆழ்வார்திருநகரியில் நடந்து இருக்கிறது. அங்கேயிருக்கிற பெரும் தலைவர் அந்த உரத்தை எல்லாம் இன்றைவருக்கு விற்று விட்டார்கள். விவசாயிகள் கோபம் அடைந்து ஆணையாளரை கெரோ செய்து இருக்கிறார்கள். கலெக்டருக்குத் தகவல்

1974 சனவரி 25] [திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்]

தெரிவித்தார்கள்.. இது வரையில் நடவடிக்கை எதுவும் எடுக்கப் படவில்லை. ஆணையாளர் உடந்தையாக இருந்துதான் இந்த உர விற்பனை நடைபெற்று இருக்கிறது. இதற்கு முன்பு இருந்த ஆணையாளர் பேரில் குற்றச்சாட்டு சாட்டப்பட்டது. சம்பந்தப் பட்ட அதிகாரிகள், ஊழியர்கள் மீதும் குற்றம் சாட்டப்பட்டு வழக்கு போட்டார்கள். வழக்கு பதிவு செய்து மூன்றாண்டுகள் ஆகியிருக்கிறது. ஆனால் இன்றுவரையில் குற்றப் பத்திரிக்கை தாக்கல் செய்யாமல் இருக்கிறார்கள். காரணம் என்னவென்றால், அந்த ஒன்றியத்தின் பெரும் தலைவரும், அந்த ஆணையாளரும் ஒரே சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். இரண்டு பேரும் சேர்ந்து கொள்ளை அடித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த ஒன்றியத் தலைவரின் இடையீட்டின் பேரில் 3 வருடங்களாகியும் அந்த வழக்கு இன்னும் குற்றப் பத்திரிக்கை தாக்கல் செய்யப்படாமல் இருக்கிறது.

(முற்பகல் 11-00)

அதைப்போலத்தான் நேற்று கூட எனக்குப் பதிவுத் தபாலில் என்னுடைய தொகுதியிலிருந்து ஒரு மனு வந்திருக்கிறது. எனது தொகுதியில் காயாமொழி என்று ஊர் இருக்கிறது. அது நமது விவசாய அமைச்சர் ஆதித்தனார் அவர்களுடைய ஊர். அந்த ஊரில் என்ன நடத்திருக்கிறது? விவசாயம் செய்யாதவர்களுக் கெல்லாம் காட்டுகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆதித்தன் அவர்களின் சொந்த ஊரில் இப்படி நடந்திருக்கிறது. அது என்னுடைய தொகுதியில் இருக்கிறது. அந்த ஊரில் என்ன இருக்கிறது என்பது எனக்குத் தெரியும். நஞ்சை வயலே கிடையாது. எல்லாம் பனைமரம் நிறைந்த காடுகள், உடை மரம் நிறைந்த காடுகள். என்ன செய்திருக்கிறார்கள் என்றால், பனை மரக்காடுகள், உடை மரக்காடுகளை யெல்லாம் நஞ்சைக் காடுகள் என்று சொல்லி கரிகாலன் போன்ற நெல் ரகங்களை பயிர் செய்திருக்கிறார்கள் என்று பொய்யாக காட்டுகள் தயார் செய்து, ஒரு காட்டுக்கு 65 கிலோ, 130 கிலோ என்ற அளவுக்கு யூரியா கொடுப்பதற்குக் காட்டுகள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதன் காரணமாக என்ன நடத்திருக்கிறது? ரூ. 55-க்கு விற்கவேண்டிய உரம் இன்றைக்கு ரூ. 150-க்கு விற்பனையாகிவிட்டிருக்கிறது.

[திரு. க. உரொ. எட்மண்ட்] [1974 சனவரி 25]

விவாசாயின் சார்பிலே அது பற்றி எனக்கு மகஜர் வந்திருக்கிறது. என்ன நடக்கிறது விவசாய அமைச்சர் அவர்களின் சொந்த ஊரில் என்று அங்கே இருப்பவர்கள் எனக்கு எழுதியிருக்கிறார்கள்.

எதற்கெடுத்தாலும் உரம் கிடைக்கவில்லை, உரம் போதவில்லை என்று மத்திய சர்க்கார் பேரில் குற்றம் சாட்டப்படுகிறது. ஆனால், கிடைக்கின்ற உரத்தை ஒழுங்கான முறையில் விவசாயிகளுக்குத் தேவையான அளவு அல்லது பரப்போர்ட்டைட்டாக, விகிதாசாரத்தில் பங்கிட்டுக் கொடுத்திருக்கிறார்களா என்றால் நிச்சயம் இல்லை. அந்த அளவுக்குச் செய்யவேண்டிய தவறுகளை யெல்லாம் செய்துவிட்டு, எதற்கெடுத்தாலும் மத்தியசர்க்கார் மீது பழியைப் போட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

நான் அதே நேரத்தில் ஒரு விஷயத்தை நம்முடைய அரிசன நல அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். ஏதாவது ஒரு சமுதாயத்தைத் தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயம் அல்லது பின்தங்கிய சமுதாயம் பட்டியலில் சேர்க்க வேண்டும் என்று சொன்னால், நம்முடைய அரிசன நலத் துறை அமைச்சர் சொல்கிறார்கள், எல்லாம் மத்திய சர்க்கார் செய்ய வேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால், கடந்த ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் நம்முடைய நிதி நிலை ஆண்டு அறிக்கையை விவாதிக்கின்ற நேரத்தில் உருது பேசுகின்ற முஸ்லிம் மக்களைத் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் பட்டியலில் சேர்த்திருக்கிறார்கள். எப்படி அவர்களை மாத்திரம் சேர்த்தார்கள்?

திரு. என். கணபதி: பாக்வேர்டு கிளாஸ், ஷெட்யூல்ட் டிரைப் டிராண்டிற்கும் வித்தியாசம் இருக்கிறது. கான்ஸ்டிடியூஷன் படி ஷெட்யூல்ட் டிரைபை சேர்க்கவேண்டுமென்றால் சென்டிரல் கவர்ன்மெண்டு செய்கிறது. பாக்வேர்டு கிளாசைச் சேர்க்க வேண்டும் என்றால் நம்முடைய கவர்ன்மெண்டு செய்கிறது.

திரு. க. உரொ. எட்மண்ட்: 'ஐ ஸ்டாண்ட் கரெக்ட்டட்'. உருது பேசும் முஸ்லிம்களை பாக்வேர்டு கிளாசில் சேர்த்திருக்கிறார்கள். ஆர்டிகில் 15 ஆஃப் தி இண்டியன் கான்ஸ்டிடியூஷன்

திரு. நா. வீராசாமி: முஸ்லிம்களை பாக்வேர்டு லிஸ்டில் சேர்த்தது தவறு என்று சொல்கிறீர்களா?

1974 சனவரி 25]

திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : உடனே எப்பொழுதுமே உங்களுக்கு இந்தக் கண்ணோட்டம் தான். ஒன்றைக் காட்டி இன்னொரு சமுதாயத்திற்குக் கேட்கிறேன். அதில் தவறு இல்லை. அவர்களுக்குச் செய்திருக்கிறார்கள். அதைப் போலவே உண்மையில் பின்தங்கிய சமுதாயத்திற்குச் செய்தால் என்ன? சட்டநாதன் குழு என்ற ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டு, அந்தக் குழு தமிழகம் பூராவும் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்து அறிக்கை கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்த அறிக்கையில் திட்டவட்டமாக சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

தமிழ்நாடு மீனவர் (பரவன்) சமுதாயம் எங்கு போய் பார்த்தாலும் அந்த சமுதாயம் 100-க்கு 99 பேர்கள் கிறிஸ்தவர்கள், கிறிஸ்தவ மதத்தைச் சார்ந்தவர்கள். அவர்கள் பொருளாதாரத்தில் பின் தங்கியிருக்கிறார்கள். சமுதாயத்தில் கீழ் நிலையில் தள்ளப் பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களில் அரசாங்க உத்தியோகம் வகிப்பவர்களை விரல் விட்டு எண்ணிவிடலாம். அந்த அளவுக்கு அவர்கள் பின்தங்கியிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய நிலைமைகளை தனிப்பட்ட முறையில் பரிசீலனை செய்து அவர்களை பின்தங்கியவர்கள் பட்டியலில் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று சட்டநாதன் குழு பரிந்துரை செய்திருக்கிறது. அதை நிறைவேற்றவில்லை. மாறாக என்ன செய்திருக்கிறார்கள்? சட்டநாதன் குழு சிபார்சு செய்யாத உருது பேசுகிற முஸ்லிம்களை பின்தங்கியவர்கள் பட்டியலில் எதற்காகச் சேர்க்கவேண்டும்? திண்டுக்கல்லில் தேர்தலுக்குப் போகவேண்டும்.

(Thiru M. A. Latheef rose)

THIRU G. R. EDMUND : I am not yielding. Let me finish my point.

THIRU M. A. LATHEEF : Let me say this. The hon. Member is giving a wrong information to the House. So far as recommendations of Backward Classes Commission are concerned, it has categorically stated that urdu-speaking Muslims are far backward socially and economically. After the appointment of that Commission, the matter was raised before this House. The Hon. Chief Minister was kind enough to accede to our demand to include urdu-speaking Muslims as belonging to backward class.

[Thiru M. A. Latheef] [1974 சனவரி 25]

Then afterwards legal questions were raised and this Government approached the issue very carefully to appoint a Committee for the specific purpose. An Economic Committee was appointed to go into the conditions, social conditions and economic, backwardness of these people and a proper survey was made

THIRU G. R. EDMUND : If the hon. Member wants to make a clarification, let him do so briefly and not make a speech.

THIRU M. A. LATHEEF : A survey was made and that survey disclosed that urdu-speaking muslims were backward. It is very very wrong to say that Backward Class Commission has not recommended to include urdu-speaking Muslims as backward. I am very sorry to note that the hon. Member is against the inclusion of urdu-speaking Muslims as 'backward community'. We are taking note of that.

THIRU G. R. EDMUND : Don't take too much of advantage unnecessarily. It is very bad on the part of an Hon. Member to speak like that.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : தலைவர் அவர்களே, சட்ட நாதன் கமிட்டியின் சிபார்சின் அடிப்படையிலே மீனவர்கள் சமுதாயத்தை பின்தங்கியவர்கள் பட்டியலில் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று உறுப்பினர் அவர்கள் வாதாடுகிறார்கள். அப்படி வாதாடுவதில் எந்தவிதமான தவறும் இருக்காது என்று தான் நான் கூறுகிறேனே ஒழிய வேறுவிதமாக அல்ல. அவர்களுக்கு வேண்டிய சலுகைகளை அரசாங்கம் கொடுத்தால் எங்கள் கட்சியைப் பொறுத்தவரைக்கும் முழுமனதோடு ஆதரிக்கிறோம்.

THIRU M. A. LATHEEF : We also support the hon. Member's contention. We do not oppose it. But let him not oppose the inclusion of urdu-speaking Muslims as 'backward'.

THIRU G. R. EDMUND : I am not opposing. I have no idea of opposing it.

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : இப்பொழுதே மீனவர்கள் பின்தங்கிய சமுதாயத்தில் தான் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

1974 சனவரி 25]

திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : மன்றத்திற்கு தவறான கருத்துக் களைச் சொல்கிறார்கள். நானே அந்தச் சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவன் தான். எனக்குத் தெரியாமல் அமைச்சர் அவர்களுக்கு எப்படித் தெரிந்திருக்க முடியும்? எனக்குத் தெரியும். தவறான கருத்துக்களைச் சொல்கிறார்கள்.

(மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து எழுந்திருந்தார்)

திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : 'ஐ ஆம் நாட் ஈஸ்டிங்'. கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் மீனவர் சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள், திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் செங்கோட்டை தாலுக்காவில் உள்ள மீனவர்கள் சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் மாத்திரம் தான் பின் தங்கிய பட்டியலில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இந்த ஆண்டு ஜி.ஓ. பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது, ஜி.ஓ. எண் 90. ஆனால், அதே சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் இருக்கிறார்கள், இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் இருக்கிறார்கள். அவர்களின் நிலைமை என்ன? அவர்கள் ஏன் முன்னேறியவர்கள் பட்டியலில் வைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்? இதை எப்படி ஒப்புக் கொள்ள முடியும்? ஒரே சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள்.

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : அவர்களெல்லாம் கிறிஸ்துவ சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். கிறிஸ்துவ சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் பின்தங்கியவர்கள் என்ற நிலையில் அப்படித்தான் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் இருக்கிற மீனவர் சமுதாயம் 100-க்கு 100 மீனவர்கள் கிறிஸ்துவர்கள், எனக்குத் தெரியும். திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில், இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் இருக்கிற மீனவர்கள் பரவர்கள் என்று அழைக்கப்படுகிறார்கள். அவர்கள் 100-க்கு 100 கிறிஸ்துவ மதத்தைச் சார்ந்தவர்கள். ஒரு ஆள் கூட வேறு மதத்தவர் என்று கூற முடியாது. அத்துனை பேர்களும் ரோமன் கத்தோலிக்ஸ். கன்னியாகுமரியில் இருக்கிற அதே மீனவர்கள் அதே மதத்தைச் சார்ந்தவர்கள் பின்தங்கியவர்கள் பட்டியலில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். செங்கோட்டை தாலுகாவில் அதே மீனவர்கள் கிறிஸ்துவ மதத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் பின்தங்கியவர்கள் பட்டியலில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு மட்டும்

[திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்] [1974 சனவரி 25]

சலுகையா? அதே மதத்தைச் சார்ந்தவர்கள், அதே மீனவர் சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் நெல்லை மாவட்டத்தில் இருக்கிறார்கள். அந்த மாவட்டத்தில் இருப்பவர்களையும், இராம னைபுரம் மாவட்டத்தில் இருப்பவர்களையும் பின்தங்கியவர்கள் பட்டியலில் சேர்க்காமல், அவர்களை மாத்திரம் முன்னேறியவர்கள் பட்டியலில் சேர்த்திருப்பதற்கு என்ன காரணம் என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கிச்சொல்ல வேண்டும்.

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து: செங்கோட்டை தாலுகாவிலும், கன்னியாகுமரியிலும் இருக்கும் மீனவர்கள் தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த கிறிஸ்தவர்கள். அவர்கள் திருவிதாங்கூர்-கொச்சியுடன் இணைக்கப்பட்டிருந்த காலத்தில் இவர்கள் தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பினர் என்று மத்திய அரசினால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. எனவே அந்தப் பகுதிகள் தமிழ்நாட்டோடு சேர்க்கப்பட்ட பிறகு இவர்கள் கிறிஸ்துவர்களாக இருக்கிற காரணத்தினால், மீண்டும் அவர்கள் நமது மாநிலத்தோடு சேர்ந்த பிறகு, அவர்கள் தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாய மக்களாக ஏற்றுக்கொள்ளப் பட்டிருக்கிறார்கள். எனவே தான், தாழ்த்தப்பட்ட கிறிஸ்தவராக இருந்தால், அவர்கள் பின் தங்கிய வகுப்பைச் சார்ந்தவர்களாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறார்கள். மத்திய அரசின் பட்டியல்படி, இன்னும் தான் இந்த மாநிலத்தில் எல்லா இடங்களிலும், தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த கிறிஸ்தவர்கள் பின்தங்கிய சமுதாயத்தில் சேர்க்கப்பட வேண்டும் என்ற மத்திய அரசு உத்தரவு இருக்கிறது. மத்திய அரசின் நிதி ஒதுக்கீட்டில் இன்றைக்கு தாழ்த்தப்பட்ட கிறிஸ்தவர்களுக்கு எந்தச் சலுகைகள் தரப்படுகிறதோ, அவர்கள் பின்தங்கியவர்கள் பட்டியலில் சேர்க்கப்பட்டவர்கள் என்ற விளக்கத்தை ஒட்டி, மத்திய அரசினால் நிதி ஒதுக்கப்பட்டு அவர்களுக்கு சலுகைகள் தரப்பட்டிருக்கின்றன. அதே நேரத்தில் மாநில அரசு நிதி ஒதுக்கீட்டில் அப்படிப்பட்ட தாழ்த்தப்பட்ட கிறிஸ்தவர்களுக்குக் கூட மாநில அரசு நிதி ஒதுக்கீட்டில் செய்கின்ற சலுகைகள் அத்தனையும் செய்துகொண்டிருக்கிறோம். மாண்புமிகு உறுப்பினர் கூட மீனவர் சமுதாயத்தைப் பற்றி ஆலோசனைக் குழு கூட்டத்தில் பேசியிருக்கிறார். அதற்கு நானும் பல விளக்கங்களைத் தந்திருக்கிறேன். இது தான் உரிய விளக்கமாகும்.

1974 சனவரி 25]

திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கம் கூறுகிற நேரத்தில் தாழ்த்தப்பட்ட கிறிஸ்தவ சமுதாயம் என்று சொல்கிறார்களே தவிர தாழ்த்தப்பட்ட கிறிஸ்தவ சமுதாயம் தான்; கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் இருக்கிற அதே சமுதாயத்தினர்தான் திருநெல்வேலி, இராமநாதபுரம் மாவட்டத்திலும் இருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : இதே கருத்தை அவர்கள் வேறு பல சந்தர்ப்பங்களிலும் சொல்லியிருக்கிறார்கள், நானும் விளக்கம் அளித்திருக்கிறேன். திருவிதாங்கூர்-கொச்சியோடு கன்னியாகுமரி பகுதி சேர்ந்திருந்த காலத்திலேயே அங்கே இருக்கிற கிறிஸ்தவ மதத்தைச் சார்ந்த மீனவர்கள் தாழ்த்தப்பட்ட சமூகத்தினரின் பட்டியலில் மத்திய அரசாங்கத்தினாலேயே சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். நமது மாநிலத்தில் அந்தப் பகுதி சேர்ந்த பிறகும் அதேநிலை இங்கே நீடிக்கிறது. அதைத்தான் நான் திரும்பத் திரும்பச் சொல்லி வருகிறேன்.

திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : நான் அந்த விஷயத்தைப்பற்றி மேலும் சொன்னால் அமைச்சர் அவர்கள் அதே விளக்கத்தைத் தான் அளிப்பார்கள். மத்திய சர்க்கார் கொடுத்திருக்கிற அதிகாரத்தை வைத்துக்கொண்டு நீங்கள் செய்கிற கொடுமைகளே தாங்க முடியவில்லை. மாநில சுயாட்சி கொடுத்தால் தமிழ் நாட்டில் எதிர்க் கட்சிகளே வாழ முடியாது. இன்றைக்கு எதிர்க் கட்சிகள் தவறு செய்தால் போலீசார் வேகம் வேகமாக நடவடிக்கை எடுக்கிறார்கள். அதேநேரம் ஆளும் கட்சிக்காரர்கள் தவறு செய்கிறபோது கையும் களவுமாகப் பிடித்துக்கொடுத்தால் கூட, அவர்கள் மீது காவல்துறையினர் நடவடிக்கை எடுக்கிறார்கள் என்றால் இல்லை. இதற்குப் பல ஆதாரங்கள் கொடுக்க முடியும்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : அதிக அதிகாரம் வேண்டுமென்று மத்திய அரசாங்கத்திடம் கேட்பது தி.மு.க. அரசுக்கு அல்ல, மாநில அரசுக்குத்தான்.

திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : நீங்கள் மாநில சுயாட்சியை நாட்டு மக்களின் நன்மைக்காகத் கேட்பதாகத் தெரியவில்லை. திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் நன்மைக்காகத்தான் கேட்கிறீர்கள்,

[திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்] [1974 சனவரி 25]

திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைக் காப்பாற்றிக் கொள்ளத்தான் மாநில சுயாட்சி கேட்கிறீர்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் செய்து வருகிற பல தவறுகளை மறைப்பதற்காகத்தான் கேட்கிறீர்கள். இதற்குப் பல உதாரணங்களை என்னால் காட்ட முடியும்.

முகவை மாவட்டம்—இளையான்குடி ஒன்றியம் ஆனந்தூரில் முன்னாள் ஊராட்சி மன்றத் தலைவர் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்தவர்—அவர் 30 ஆயிரத்திற்கும் மேல் பொதுப் பணத்தைக் கையாடல் செய்திருக்கிறார். தணிக்கை செய்த அதிகாரிகளே அதுபற்றி அறிக்கை கொடுத்திருக்கிறார்கள். நிர்வாகம் அவர் மீது என்ன நடவடிக்கை எடுத்தது? நீண்ட காலம் பரிசீலனை செய்து கடைசியில் ஐந்தாயிரமாவது கையாடல் செய்திருக்க வேண்டுமென்று வழக்குப்போட்டு, நீதி மன்றத்தில் வழக்கு இருக்கிறது. நீதிபதி அந்த ஊராட்சி மன்ற முன்னாள் தலைவரை—திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவரை கைது செய்வதற்கு வாரண்டு பிறப்பித்திருக்கிறார். அந்த வாரண்டு அந்த முன்னாள் ஊராட்சி மன்றத் தலைவர் இருக்கிற ஆனந்தூர் காவல்துறை அதிகாரியினிடத்திலேயே இருக்கிறது. என்றாலும் அவர் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர் என்பதனால் அவரை இன்னமும் கைது செய்யாமல் இருக்கிறார். அவர் போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்கு முன்னேயே போய் வந்து கொண்டிருக்கிறார்.

அடுத்து, பாளையங்கோட்டை ஊராட்சி ஒன்றியம்—எங்கள் மாவட்டத்தில் இருக்கிறது—அதற்குப் பெரும் தலைவராக இருக்கிறவர் மலஜலம் கழிக்க கக்கூஸ் கட்டியிருப்பதாக பொய்யாக ஐயாயிரம், பத்தாயிரம் கணக்கு எழுதியிருக்கிறார். அதுபற்றி புகார் மாவட்ட ஆட்சியாளருக்கு அனுப்பப்பட்டு, அதுபற்றி அசிஸ்டென்ட் கலெக்டரே வந்து விசாரணை நடத்தி—கக்கூஸ் கட்டிய இடத்தைக் காட்டு என்றால் கட்டியிருந்தால் அல்லவா காட்டுவதற்கு? அதுபற்றிய வழக்கு நீதி மன்றத்தில் இருக்கிறது. திருநெல்வேலி மாவட்ட மாஜிஸ்ட்ரேட் கோர்ட்டில் இருக்கிறது. இன்னும் சாட்சிகள் விசாரணை செய்யப்படவில்லை. எங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்தவர் என்பதாக மாவட்டச் செயலாளர் குறுக்கீடு—இப்படி பொதுமக்களின் பணத்தைக் கையாடல்

1974 சனவரி 25] [திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்]

செய்தவர்களைக் கூட கட்சியைச் சேர்ந்தவர், எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கக்கூடாது என்று அதிகாரிகளைத் தடை செய்கிறார்கள் என்றால் இன்னும் கூடுதலான அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டால் எந்த அளவுக்கு காவல்துறையினரை இவர்கள் ஆட்டிவைப்பார்கள் என்று சொல்ல முடியாது.

நமது மாநில காவல்துறையினரின் திறமை நமக்கெல்லாம் தெரியும். உலகிலேயே 2-வது இடம் வகிக்கிறது நமது காவல்துறை. அவ்வளவு திறமை வாய்ந்த நமது காவல் துறையையே நீங்கள் முடமாக்கி வைத்திருக்கிறீர்கள். It is crippled and fettered. சுயேச்சையாக, சுதந்திரமாக, சட்டத்தின் அடிப்படையில் அவர்கள் எதையும் செய்ய முடியவில்லை. இதற்குக் கூட ஒரு உதாரணம் காட்ட முடியும்.

திருநெல்வேலி மாவட்டத்திற்கு, திண்டுக்கல் தேர்தல் நிதி சேகரிக்க, எங்கள் கட்சியின் தலைவர் திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் ஒரு சிறப்புக் கூட்டத்தில் கலந்துகொள்ள வந்திருந்தார். அந்தச் சிறப்புக் கூட்டத்திற்கு லட்சக்கணக்கான மக்கள் வரக்கூடும், கலவரங்கள், திருட்டு போன்றவை நடக்காதிருக்க போலீஸ் பாதுகாப்பு வேண்டும் என்பதாக அந்தப் பகுதி அமைப்பாளர் என்ற முறையில் நானே போலீஸ் அதிகாரியினிடம் சென்று தெரிவித்தேன். கூட்டத்தன்று மாலை 5 மணி வரையில் தருகிறேன் என்றவர் கூட்டம் நடக்கிற சமயத்தில் ஒரு வரைக்கூட அனுப்பிவைக்கவில்லை. லட்சக்கணக்கான மக்கள் கூடியிருந்தார்கள். தொலைபேசி மூலம் கூட்டத்திற்கு பந்தோபஸ்து அளிக்கப்படவில்லையே என்று நான் கேட்டதற்கு “மன்னிக்க வேண்டும், ஒருவரைக்கூட அனுப்பிவைக்க முடியாத நிலைமையில் நான் இருக்கிறேன்” என்று சொல்லிவிட்டார்.

எம்.ஜி.ஆர். இந்தச் சட்ட மன்ற உறுப்பினர் மாத்திரம் அல்ல. அவருக்குப் பின்னால் லட்சக்கணக்கான இளைஞர்கள் அணிவகுத்திருக்கிறார்கள். திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் அவர் பேசுகிற சிறப்புக் கூட்டத்திற்கு போலீஸ் பாதுகாப்பு அளிக்கப்படவில்லை. அதேசமயம் உங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்த வட்டச் செயலாளர் பேசுகிறார் என்றால் 50 போலீஸ்காரர்களை பாதுகாப்புக்கு அனுப்புகிறீர்கள், மாவட்டச் செயலாளர் பேசுகிறார் என்றால் 500 போலீஸ்காரர்களை அனுப்புகிறீர்கள். அமைச்சர்களது கூட்டத்திற்குப்

[திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்] [1974 சனவரி 25]

பாதுகாப்பு அளிக்கட்டும். அதைப்பற்றிக் கவலையில்லை. பாதுகாப்பு கொடுக்க வேண்டியது கடமை. எந்த ஒரு மன்றத்திற்கும் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படாத ஒருவர்—கட்சியில் உள்ளவர்கள் பேசுகிற உங்கள் கட்சிக் கூட்டங்களுக்கு எல்லாம் பாதுகாப்புக்காக போலீஸ்காரர்களை அனுப்பிவைக்கிறீர்கள். எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் அண்ணா தி.மு.க.வின் தலைவர், இந்தச் சட்டமன்ற உறுப்பினர்—அவரது கூட்டத்திற்கு காவல்துறையில் இருந்து ஒருவர் கூட பந்தோபஸ்துக்கு வரவில்லை. அந்த அளவுக்கு நிர்வாகம் நடந்துகொண்டிருக்கிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இன்னும் பத்து நிமிடத்தில் முடித்துக் கொள்ளுங்கள்.

திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்: இன்றைக்கு இரண்டு சட்டங்களைக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். பொதுவாழ்வில் ஈடுபட்டிருப்பவர்கள் மீது சாட்டப்படுகிற ஊழல் புகார்களைத் தடுக்க கொண்டுவரப்பட்ட சட்டம் பற்றி என்ன சொல்கிறார்கள்? நாங்கள் விசாரணைக்குத் தயார் என்கிறார்கள். சட்டத்தில் என்ன சொல்லியிருக்கிறார்கள்? குற்றச்சாட்டு நிரூபிக்கப்படாவிட்டால் குற்றம் சாட்டியவருக்கு 3 ஆண்டுகாலத் தண்டனை, நமக்குத் தெரியும். எவ்வளவு பெரிய வழக்காக இருந்தாலும், உண்மையான சாட்சிகளைக் கூட ஒரு வழக்கறிஞர் தமது வாதத்திறமையினால் முறியடித்துவிடுவதை. உண்மையான குற்றவாளியை தம் வாதத் திறமையினால் தப்பிவிக்கவிட்டதும் உண்டு. நிரபராதியை தண்டனை பெறச் செய்ததும் உண்டு. குற்றச்சாட்டு நிரூபிக்கப்படாவிட்டால் 3 ஆண்டுகாலத் தண்டனை என்பது . . .

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: உறுப்பினர் ஒரு வழக்கறிஞர். நிரூபிக்கப்படாவிட்டால் 3 ஆண்டு தண்டனை என்று சட்டத்தில் இல்லவே இல்லை.

திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்: நான் படித்த அளவு அந்தச் சட்டத்தில் அப்படித்தான் இருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: சட்டத்தில் “false, frivolous and vexatious charge” என்றுதான் இருக்கிறது. இது சட்டநிபுணர்களுக்கு எல்லாம் தெரிந்த வார்த்தைகள். இப்போதுள்ள

1974 சனவரி 25] [திரு. செ. மாதவன்]

சட்டத்தில் நிரூபிக்கப்படாவிட்டால் 3 ஆண்டு தண்டனை என்று சொல்லவேயில்லை. காரணம் இவர்கள் சொல்வது எதுவும் நிரூபிக்க முடியாதது.

திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்: அதை நீங்கள் ஆட்சியிலே இருக்கிறவரைக்கும் நிரூபிக்க முடியாது. நீங்கள் போய் வேறு கட்சி ஆட்சிக்கு வரும்போது அத்தனையையும் நிரூபிக்கமுடியும். ஆக, எங்களுக்குத் தெரியும்

false, frivolous and vexatious என்பது.

ஆனால், பாமர மக்களுக்கு என்ன தெரியும்? வழக்கறிஞர் தன்னுடைய வாதத் திறமையாலே எப்படி வேண்டுமானாலும் முடிவைக் கொண்டு வரலாம். சட்ட அமைச்சர் கூட ஒரு வழக்கறிஞர். சட்ட அறிஞர் false, frivolous and vexatious charge என்று எதையும் நிரூபிக்கமுடியும், நிரூபித்துவிடலாம். வழக்கறிஞர் தன்னுடைய வாதத் திறமையாலே, சாட்சிகளைக் குறுக்கு விசாரணை செய்கிற நேரத்தில், எவ்வளவு பெரிய சாட்சிகளையும் சுக்குநூறுக்கிவிடலாம். குற்றச்சாட்டைக் கொண்டு வருபவர், குற்றத்தை நிரூபிக்க வில்லையென்றால், 3 ஆண்டுகள் சிறை என்று வைத்திருக்கிறார்கள். நம்முடைய மாநிலத்திலே பல சட்டங்கள் இருக்கின்றன. prevention of Food Adulteration Act, Suppression of Immoral Traffic Act.

அதைப்போல, பல சட்டங்கள் இருக்கின்றன. மாநில அரசு கொண்டு வருகிற கிரிமினல் சட்டங்கள் ஏராளம் இருக்கின்றன. நீங்கள் அதிலே, திருத்தங்களைக் கொண்டுவருங்கள் If the charge is to be proved false, frivolous or vexatious, there to is punishable. என்று கொண்டு வந்தால், குற்றச்சாட்டை நிரூபிக்காவிட்டால், குற்றச்சாட்டைக் கொண்டு வருகிறவருக்கு 3 ஆண்டு தண்டனை என்று ஒரு திருத்தம் கொண்டு வந்தால், பாலில் கலப்படம் செய்யப்படுவதை எந்த சானிட்டரி இன்ஸ்பெக்டரும் பிடிக்க மாட்டான். நமக்கு எதற்கு வம்பு, நிரூபிக்காவிட்டால் 3 ஆண்டு தண்டனை என்று பயப்படக்கூடிய . . .

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: இந்தச் சட்டத்திலே மட்டுமல்லாமல், இப்பொழுதிருக்கிற சட்டத்திலேயே எந்த அதிகாரியும் தனிப்பட்ட குடிமகன்மீது இப்படிப்பட்ட பொய்யான வழக்கைப் போடுவாரானால், அந்த அதிகாரியீது வழக்கு தொடர இப்பொழுதே அதிகாரம் இருக்கிறது, சட்டத்திலே வழி இருக்கிறது. அதை எப்படி திரு. எட்மண்ட் அவர்கள் மறந்தார் என்று தெரியவில்லை.

[1974 சனவரி 25]

திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : அப்படியானால் இதற்கும் அது பொருந்துகிறது. இந்தச் சட்டத்திலே மாத்திரம் ஏன் அப்படி ஒரு கிளாஸைப் போடவேண்டும்?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : காரணம் அது கலப்படம், இது 'கரப்ஷன்'.

திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : இரண்டும் கலப்படம்தான். அதிலே பாலிலே கலப்படம், இதிலே நானயத்திலே கலப்படம். கொலை செய்வதும் குற்றம்தான், அடித்து, கையை உடைப்பதும் குற்றம்தான். இரண்டும் குற்றம்தான். செக்ஷன்கள்தான் வெவ்வேறு இருக்கின்றன குற்றத்திற்குத் தகுந்தவாறு. அந்த வழக்கில், குற்றத்தை நிரூபிக்கவில்லையென்றால், அதைக் கொண்டு வருகிற அதிகாரிக்கு ஓராண்டு தண்டனை, அல்லது மூன்றாண்டு தண்டனை என்றால், எந்த அதிகாரியாவது எந்தக் குற்றத்தை யாவது கண்டு பிடிப்பார்களா? கண்டுபிடிக்கமாட்டார்கள். அதிகாரிகளே பயப்படுவார்களானால், சாதாரண பாமர மக்கள், ஊழல் குற்றச்சாட்டைக் கொண்டு வர வேண்டும் என்றால் ..

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : மாண்புமிகு அங்கத்தினர் அவர்கள், இந்தச் சட்டமன்றத்தையிட, மக்களுடைய குறைகளை எடுத்துச் சொல்ல இன்னொரு இடம் இல்லையென்று அறிவார்கள். ஆகவே, எந்தக் குற்றச்சாட்டையும் இந்தச் சட்டமன்றத்திலே சொல்லலாம். இந்தச் சட்டமன்றத்திலே சொல்லப்படுகின்ற குற்றச்சாட்டை நிரூபிக்கத் தயாரா என்று கேட்கிறபொழுது, நீதிமன்றத்திற்குப் போனால் தான் அந்தப் பிரச்சனை தீரும் என்றாலும்கூட, சட்டமன்றத்திலே அந்தக் குற்றங்களைச் சொல்லவும், குறைகளைச் சொல்லவும் அங்கத்தினர்களுக்கு உரிமை உண்டு. குற்றச்சாட்டுகளைத் தெரிவிக்கின்ற அப்படிப்பட்ட இந்த மன்றத்திற்கு வரத் தயாராக இல்லாதவர்களுக்காகத் தான் அந்த நீதிமன்றம் ஏற்பட இருக்கிறது.

திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : எத்தனைக் குற்றச்சாட்டுகள் இருக்கின்றன எங்களிடம்? நாங்கள் சொல்லத் தயார். அதற்கான ஆதாரம் இருக்கிறது எங்களிடம். ஆனால், சொல்லப்பட்ட எத்தனை குற்றச்சாட்டுகள்மீது நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறீர்கள்? இப்பொழுது தான் காயாமொழியிலே ஊழல் நடந்திருக்கிறது என்று நான் சொல்லி இருக்கிறேன். விசாரிப்பீர்களா? ..

1974 சனவரி 25]

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : இங்கு சொல்லப்படுகின்ற எந்த விவரங்களும் புறக்கணிக்கப்பட்டுவிடுகின்ற விவரங்கள் அல்ல. எது சொல்லப்பட்டாலும் உடனடியாக அவைகள் விசாரிக்கப்படுகின்றன. இப்பொழுது உறுப்பினர் அவர்கள் சொல்லி இருக்கிற அந்த விஷயங்களும் நிச்சயமாக விசாரிக்கப்படும். உரிய நேரத்தில், விவரங்கள் கிடைத்தபிறகு, இந்த அவையிலே நிச்சயமாக விவரங்கள் தரப்படும்.

இப்பொழுது உறுப்பினர் அவர்கள் பேசுவதிலிருந்து இச்சட்டம் தமிழ்நாட்டிலே மாத்திரம் கொண்டு வந்திருப்பதாக ஒரு தோற்றம் தெரிகிறது. அது சரி அல்ல. ஏற்கனவே ராஜஸ்தான் மாநிலத்திலும், மகாராஷ்டிர மாநிலத்திலும் லோக் ஆயுக்த் என்ற பெயரில் இச்சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது. அங்கேயும் இதே 3 வருஷம் தண்டனை, குற்றத்தைச் சாட்டி நிரூபிக்காதவர்களுக்கு உண்டு. மாண்புமிகு அமைச்சர் மாதவன் அவர்கள் குறிப்பிட்டதைப்போல், குற்றம் சாட்ட வேண்டுமென்ற அந்த நோக்கத்தோடு குற்றச்சாட்டுகள் கொண்டுவரப்பட்டால் 3 வருஷம் தண்டனை என்று ராஜஸ்தானிலே கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிற சட்டத்திலே இருக்கிறது, மகாராஷ்டிராவிலே கொண்டு வந்திருக்கின்ற சட்டத்திலே இருக்கிறது. ஆனால், அங்கெல்லாம் குற்றம் நிரூபிக்கப்பட்டால், அமைச்சர்களானாலும் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களானாலும் 7 ஆண்டு சிறை தண்டனை என்று அந்தச் சட்டங்களிலே இல்லை. நாம்தான் போட்டிருக்கிறோம். இன்னும் சொல்லப்போனால், அங்குள்ள சட்டங்களிலே, அமைச்சர் என்றால், முதலமைச்சரைத் தவிர என்று இருக்கிறது—முதலமைச்சர் அதிலே தப்பித்துக்கொள்ளலாம். ஆனால், இங்கே நாம் சொல்லியிருப்பது அமைச்சர் என்றால் முதலமைச்சர் உட்பட என்று முதலமைச்சரையும் இணைத்துச் சட்டம் போட்டிருக்கிறோம்.

திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : அதைப்போல் பல்லவபுரம் நகராட்சி. அங்கே ஒரு ஸ்பெஷல் ஆபீசர் இருக்கிறார்கள். அவருடைய பெயரை வேண்டுமரானால் சொல்கிறேன், வரதராஜன் என்பது அவர் பெயர். அங்கே சில பெட்டிக் கடைகளைக் கட்ட வேண்டும். ஸ்டீல் பங்க் கட்ட ரூ. 1,200 ஆகும்; செங்கல்வில் கட்ட ரூ. 2,200 ஆகும்; அவர் இரண்டையும் விட்டுவிட்டு, ஸ்லாப் போட்டு கட்டியிருக்கிறார். ஸ்லாபிலே ஒரு கடை கட்ட ரூ. 3,500

[திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்] [1974 சனவரி 25]

ஆகும். ஸ்லாப் போட்டு 30 கடைகளைக் கட்ட ஒப்பந்தம் பேசி, அதிலே யாரெல்லாம் பங்கு போட்டுக்கொள்ள ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள்? ஒரு ஸ்டில் பங்கு ரூ. 1,200 ஆகும். அதைவிட பக்கா செங்கல் கட்டிடம் கட்ட ரூ. 2,200 ஆகும். இவ்வளவையும் விட்டு விட்டு ஸ்லாப் கட்டிடம் கட்டுவதற்கு ரூ. 3,500-ல் கட்டிடம் கட்டிக் கொண்டிருக்கிறார். அதைக் கூட விசாரிக்கவேண்டும்.

அடுத்து, நெல்லை மாவட்டத்திலே சமீபத்திலே ஒன்று நடந்திருக்கிறது. அங்கே இருக்கிற மக்கள் எல்லாம் கொதித்திருக்கிறார்கள். அங்கே இருக்கிற வண்ணாரப்பேட்டையில் சப் மாஜிஸ்ட்ரேட் அலுவலகம், சர்க்யூட் ஹவுஸ் பக்கத்தில் ஏறத்தாழ 3 ஏக்கர் விஸ்திரணமுள்ள நிலம் இருக்கிறது. அந்த நிலத்திற்கு எவ்வளவு தாராளமாக விலைபோட்டாலும்கூட ஒரு ஏக்கர் நிலம் ரூ. 10,000-க்கு மேலே போகாது. ஆக, ரூ. 30,000-க்கு வாங்கக் கூடிய அந்நிலத்தை ரூ. 3 இலட்சத்திற்கு கட்டபொம்மன் போக்குவரத்துக் கழகத்திற்காக வாங்கியிருக்கிறார்கள். . .

திரு. நா. வீராசாமி: தலைவர் அவர்களே, ஏற்கனவே, ஜேம்ஸ் அவர்கள் அதைச் சொல்லும்போது போக்குவரத்து அமைச்சர் அவர்கள் சரியான விளக்கங்களைச் சொல்லி, இங்கே விளக்கம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இப்பொழுது, எந்தக் கழகம் நிலத்தை வாங்குவதானாலும் இங்கே இருக்கக் கூடிய ரெவின்யூ ஆபீசர்களுடைய சான்றிதழ்களைப் பெற்றுத்தான் . . .

திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்: நான் அந்த மாவட்டத்திலே இருந்து வருகின்றவன். அந்த நிலத்துக்குப் பக்கமாக, தினமும் நீதிமன்றத்திற்குப் போகிறவன். அந்த நிலத்திலே நெல் விளையாது. சாதாரண புஞ்சைப் பயிர் கூட விளையாது காட்டுப் பயிர்களைத்தான் அங்கு விளைவிக்க முடியும். 'பேரன்' நிலம் அது. எதற்குமே உதவாது. தண்ணீர் தேக்கி வைக்கலாம். அதனுடைய மதிப்பு ஏக்கருக்கு ரூ. 10,000 பெறும். அதற்கு ஒரு ஏக்கருக்கு ரூ. 1 இலட்சம் வீதம் ரூ. 3 இலட்சம் கொடுத்து அந்நிலத்தை வாங்கியிருக்கிறார்கள். இதுபற்றி அங்கே மக்கள் என்ன பேசுகிறார்கள்? அதையும் முதலமைச்சர் அவர்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டு வரவிரும்புகிறேன். இதிலே ஆளும் கட்சி பிரமுகர்கள் தலையிட்டு, ரூ. 30,000 தான் 3 ஏக்கருக்குப் பெறுமானமுள்ளது, அதை நிலச் சொந்தக்காரர்களிடம் ரூ. 3 இலட்சத்துக்கு வாங்கி,

1974 சனவரி 25] [திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்]

என்ன ஒப்பந்தம் செய்திருக்கிறார்கள்? திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திலே உள்ள பெரிய புள்ளிகளிடம் அவர், ரூ. 3 இலட்சத்துக்குக் கிரயம் வாங்கியிருக்கிறோம், ரூ. 1 இலட்சத்தை இப்பொழுது தந்துவிடுகிறோம்; ரூ. 2 இலட்சத்தை வரப்போகிற நகராட்சித் தேர்தல்களின்போது தந்துவிடுகிறோம் என்று பேசி வாங்கியிருப்பதாகப் பொதுமக்கள் பேசிக்கொள்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: தலைவர் அவர்களே, பேசுவது என்றால், எதை வேண்டுமானாலும் பேசலாம். எந்தப் பொருளை வாங்குவதைப்பற்றிகூட, அதிக விலை கொடுத்து வாங்கிவிட்டார்கள் என்று குறை கூறலாம். ஆனால், போக்கு வரத்துக் கழகத்திற்கு அந்த நிலம் வேண்டுமென்று வாங்கியது அரசாங்கம், அரசாங்கத் துறையின்மூலம் வாங்கியிருக்கிறோம். அதிலே நிச்சயமாக, எங்கள் சுட்சிக்காரர்கள் என்று மட்டுமல்ல, தனிப்பட்டவர்களுடைய தலையீடு கூட கிடையாது. அந்த நிலத்தினுடைய மதிப்பு அவ்வளவு பெறுமா, பெறுதா என்பதைப் பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களே நன்றாக அறிவார்கள். மெயின் ரோடுக்கு அருகாமையிலேயே அந்த இடம் இருக்கிறது. ஆனால், அந்த இடத்தை வாங்கக் கூடாது என்பதற்காக சிலபேர் எவ்வளவோ முயற்சி செய்தார்கள். வேறு நிலங்களை அவர்களுக்குத் தரலாம் என்கின்ற வகையிலே பலபேர் முயற்சி செய்தார்கள் என்பதை மட்டும் நான் அறிவேன்.

நிலத்தைப் பொறுத்தவரையிலே, விலையைப் பொறுத்தவரையிலே, அதனுடைய மதிப்பைப் பொறுத்தவரையிலே, வருவாய்த் துறையினர் அதற்கு அருகிலே இருக்கிற நிலங்கள் எந்த விலைக்குப் போயிருக்கின்றன என்று பார்த்து, எப்படி ரெவின்யூ இலாகா மூலம் விலை நிர்ணயம் செய்யப்படுகிறதோ, அதே அடிப்படையிலே செய்யப்பட்டிருக்கிறதே தவிர, இதிலே ஏதோ தவறுகள் நடந்திருக்கின்றன என்று நாமாகவே கற்பித்துக்கொள்வது நல்ல பழக்கம் அல்ல.

திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்: நான் சிவில் வழக்குகள் நடத்தி பழக்கப்பட்டவன் அல்ல. ஆனால், அந்த வழக்குகள் நடக்கும் போது இருந்து பார்த்திருக்கிறேன். இந்த நிலக் கிரயம் சம்பந்தமாக ஏதாவது இப்படிப்பட்ட தகராறுகள் நீதிமன்றத்திலே வருகிறபொழுது எப்படி நீதிமன்றங்கள் பெரும்பாலும் விலை

[திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்] [1974 சனவரி 25]

நிர்ணயம் செய்கிறார்கள் என்றால், பக்கத்திலே இருக்கிற நிலம் என்ன கிரயம் விற்றிருக்கிறது என்று பார்ப்பார்கள், அதே நிலத்திற்குப் பக்கத்திலே என்ன என்று விசாரித்துப் பாருங்கள். பக்கத்து நிலத்திற்கு என்ன கிரயம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதோடு இதை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது ரூ. 3 இலட்சம் நியாயம்தானா அல்லது மிகமிகப் பெரிய அநியாயமா என்பதை நீங்களே, உணர்வீர்கள். ரெவின்யூ அதிகாரிகள் நிச்சயிக்கிறார்கள் என்றால் அவர்கள் சொல்கிற அளவுக்கு பணத்தைக் கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் இல்லை.

(முற்பகல் 11.30)

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: தலைவர் அவர்களே, ரெவின்யூ அதிகாரிகள் சொல்வதை நாம் ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடாதென்றால் வேறு யார் சொல்வதை ஏற்றுக்கொள்வது?

திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்: அந்த ரெவின்யூ அதிகாரிகள் அந்த நிலச் சொந்தக்காரர்களுடன் தனிப்பட்ட முறையில் ஒப்பந்தம் வைத்துக் கொண்டிருக்க மாட்டார்கள் என்பதற்கு என்ன ஆதாரம்?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: தலைவரவர்களே, அரசாங்க வருவாய்த்துறை என்பது ஒரு நிலத்தினுடைய மதிப்பை எடுத்துச் சொல்வதற்காக இருப்பது. எப்படி ஒரு பி. டபிள்யூ. டி. என்ஜினீயர் ஒரு கட்டிடத்திற்கு இவ்வளவு விலை என்று சொன்னால் அதை சரி என்று ஏற்றுக்கொள்கிறோமோ, அதேபோல ஒரு நிலத்தின் விலையை, அந்த நிலத்தின் அருகாமையிலுள்ள நிலங்கள் ஏற்கனவே விற்ப்பத்திற்கானவைவதோ அல்லது மற்ற காரணங்களை வைத்தோ நிர்ணயிக்கிறார்கள். அப்படிச் சொல்கின்ற ரெவின்யூ அதிகாரிகள் சொல்வதை ஏற்றுக் கொள்ளாமல், திரு. எட்மண்ட் அவர்கள் சொல்வதை ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும் என்று பொருளா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவரவர்களே, மூன்று ஏக்கர்—மூன்று லட்சம் என்று மட்டும் சொன்னால் போதாது. ஒரு ஏக்கருக்கு எவ்வளவு கிரவுண்ட், அங்கே எத்தனை கிரவுண்ட் போக்குவரத்துக் கழகத்துக்கு வேண்டுமென்று வாங்கப்பட்டது என்ற விவரங்களையெல்லாம் சொன்னால்கூட தெரிந்துகொள்வதற்கு வசதியாக இருக்கும்.

1974 சனவரி 25]

திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : எங்கள் மாவட்டத்தில் கிரவுண்ட் கணக்கில் நிலங்களை விற்பதில்லை. இவ்வளவு ஏக்கர், இவ்வளவு சென்ட் என்ற கணக்கில்தான் விற்கப்படுகின்றன. சென்னையில்தான் கிரவுண்ட் கணக்கில் வாங்குவது விற்பது என்ற வழக்கம் இருக்கிறது. எப்படியிருந்தாலும், 3 ஏக்கர் என்று சொன்னால் எங்கேயும் 3 ஏக்கர்தான், ஒரு ஏக்கர் ஒரு ஏக்கர்தான். இதிலே நான் கூற விரும்புவதென்னவென்றால், அதைப் பற்றி ஒரு விசாரணை நடத்துங்கள். போக்குவரத்துக் கழகத்தினர் எவ்வளவுக்கு வாங்கினார்கள், அந்த நிலத்திற்குப் பக்கத்திலிருந்த நிலங்கள் எப்போது எவ்வளவு ரூபாய்க்கு விற்கப்பட்டன. அதன் விஸ்தீர்ணம் என்ன, விலை என்ன, என்பவற்றையெல்லாம் ஒப்பிட்டுப் பார்த்து அதற்குப் பிறகு ரெவின்யூ அதிகாரிகள் மூன்று லட்சத்திற்கு சிபாரிசு செய்தது சரிதான். போக்குவரத்துக் கழகத்தினர் வாங்கியது சரிதான் என்று சொன்னால், அதை நான் ஏற்றுக் கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறேன். ரெவின்யூ இலாக்காவின் சொல்வதை ஏற்றுக் கொள்வதா, எட்மண்ட் சொல்வதை ஏற்றுக்கொள்வதா என்று அமைச்சர் அவர்கள் கேட்டார்கள். எட்மண்ட் சொல்வதை நிச்சயமாக நம்ப வேண்டும். காரணம், இந்த நாட்டின் முன்னேற்றத்தில் எனக்கு அக்கறை, இணக்கம் உண்டு.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : திரு. எட்மண்ட் வாங்கிக் கொண்டுவிட்டார் என்று சொன்னால், பாவம் நண்பருக்கு கெட்ட பேர் வந்து விடுமே என்பதால்தான் சொன்னேன்.

திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : அந்தக் கெட்ட பெயர் நிச்சயமாக எனக்கு வராது. நான் சொல்லும்போது அந்தப் பகுதி மக்களின் சார்பாகச் சொல்கிறேன். அங்கே உள்ள பொது மக்களைக் கேட்டுப் பாருங்கள். மூன்று லட்சம் கொடுத்தது நியாயம்தானா? ரெவின்யூ அதிகாரிகள் சிபாரிசு பண்ணியது நியாயம்தானா என்று அங்கே உள்ள மக்கள் ஏகோபித்த குரலில் சொல்வார்கள். அங்கே உள்ள மக்கள் கண்ணீர் வடித்து

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : நண்பர் சொல்வது ஒரு வேளை 'மக்கள் சுயாட்சியில்' சரியாக இருக்கலாம். ஆனால் இன்றைக்கு இருக்கிற ஜனநாயக முறையில் அது சரியல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[1974 சனவரி 25]

திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்: அடுத்தாற்போல் கறுப்புப் பணத்தைக் கண்டுபிடிப்பதற்கு மாநில அரசாங்கத்திற்கு அதிகாரம் வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறார்கள். அப்படி அதிகாரத்தை கொடுத்து விட்டால் என்ன நடக்கும்?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: “கேட்டிருக்கிறார்கள்” என்று சொல்வது சரியில்லை. நீங்களும் சேர்ந்தேதான் கேட்டிருக்கிறீர்கள், வாக்களித்திருக்கிறீர்கள். ஆகவே, “கேட்டிருக்கிறோம்” என்று கூறுவதுதான் பொருத்தமாக இருக்கும்.

மேலும், இப்போது அதைப்பற்றி நீங்களாகவே கேட்பதாகத் தெரியவில்லை. உங்கள் பெரும் தலைவர் அப்படிச் கேட்பது தப்பு என்று பத்திரிகையில் வந்திருக்கிறது. அதையும் ஒப்பிட்டுப் பார்த்துக்கொள்ளுங்கள்.

திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்: அதை நான் ஒப்பிடத் தயாராக இல்லை. என்னுடைய கருத்தெல்லாம், இப்போது இருக்கின்ற அதிகாரங்களே துஷ்பிரயோகம் செய்யப்படுகின்றன. அத்தோடு கறுப்புப் பணத்தைப் பிடிக்கின்ற அதிகாரத்தையும் மாநில அரசுக்குக் கொடுத்தால் கண்டு பிடிப்பது யார்? தமிழ் நாடு போலீஸ் தானே! மகாராஷ்டிர மாநில போலீஸார் கண்டு பிடிக்கப் போவது கிடையாது. கேரள மாநில போலீஸார் கண்டு பிடிக்கப்போவதில்லை. தமிழ்நாடு போலீஸ்தான் கண்டுபிடிக்கப் போகிறது. அப்படியானால், ஆளுங்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களிடமிருக்கும் கறுப்புப் பணத்தை அவர்கள் கண்டுபிடிப்பார்களா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: மன்னிக்கவேண்டும், அடிக்கடி குறுக்கிடுவதற்கு. நாம் கேட்டிருப்பது “மாநில அரசுக்கு” என்று அல்ல. “மாநில அரசுக்கும்” அதிகாரம் இருக்கிறது. மாநில அரசுக்கும் அதிகாரம் இருக்க வேண்டுமென்று கேட்கிறோம். கறுப்புப் பணம் ஆளுங்கட்சிக்காரர்கள் வைத்திருந்தால் மத்திய அரசு பிடிக்கட்டும். எதிர்த்துக்கட்சிக்காரர்கள் ஆளுங்கட்சியின் தயவோடு வைத்திருந்தால், மாநில அரசு கண்டு பிடிக்கட்டும்.

1974 சனவரி 25]

திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்: மாநில அரசுக்கு கறுப்புப் பணத்தைக் கண்டுபிடிக்கும் அதிகாரத்தைக் கொடுத்தால், ஆளுங்கட்சிக்காரர்கள் கறுப்புப் பணம் வைத்திருந்தால், கண்டுபிடிப்பார்களா? அல்லது பாதுகாப்பு தருவார்களா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: ஆளுங்கட்சிக்காரர்கள் வைத்திருந்தால் மத்திய அரசின் போலீஸ் கண்டுபிடிக்கலாமே! அதுவும் தவிர, இதை, தீர்மானம் கொண்டு வரும்போதே திரு. எட்மண்ட் கேட்டிருக்கவேண்டும். தலைவர் சொன்ன பிறகு கேட்பது சரியல்ல. சந்தேகமாக இருக்கிறது.

திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்: மாநில அரசுக்கு கறுப்புப் பணத்தைக் கண்டுபிடிக்கிற அதிகாரத்தைக் கொடுத்தால், காவல் துறையினர் அதைச் செய்வார்களா? கையாடல் செய்திருப்பதாக நிதிமன்றத்தில் வழக்கு இருக்கிறது, வாரண்ட் அனுப்பியிருக்கிறார்கள், காவல் துறை எஸ். ஐ. வாரண்டை கையில் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்...

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: மறுபடியும் குழப்பப் படுகிறது. கள்ளப் பணத்தைக் கண்டுபிடிக்கும் அதிகாரம் மத்திய அரசுக்கும் இருக்கிறது. அந்த அதிகாரத்தை இப்போது போலவே தொடர்ந்து செயல்படுத்தலாம். மாநில அரசுக்கு அந்த அதிகாரம் வேண்டுமென்று சொல்வது, எதிர்க் கட்சிக்காரர்கள் கறுப்புப் பணம் வைத்திருந்தால், கண்டுபிடிப்பதற்கு; ஆளுங்கட்சிக்காரர்கள் கறுப்புப் பணம் வைத்திருந்தால், அதை மாநில அரசு கண்டுபிடிக்காது என்பது உங்களுடைய வாதம். அதைக்கூட வாதத்திற்காக ஏற்றுக்கொண்டாலும், அந்த அதிகாரம் மத்திய அரசுக்கும் தொடர்ந்து இருக்கிறது. அப்படி ஆளுங்கட்சிக்காரர்கள் வைத்திருந்தால் மத்திய அரசு கண்டுபிடிக்கலாம். அதைப் போல எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் வைத்திருந்தால் மாநில அரசு கண்டுபிடிக்கும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: 10-42-க்கு ஆரம்பித்தீர்கள், ஒரு மணி ஆகப்போகிறது. முடித்துக்கொள்ளுங்கள்.

திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்: சீக்கிரம் முடித்து விடுகிறேன். என்ன செய்வது? பல இண்டரப்ஷன்கள். இரண்டு நிமிடங்கலில் முடித்துவிடுகிறேன்.

[திரு. க. உரொ. எட்மண்ட்] [1974 சனவரி 25]

பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்தபோது அடிக்கடி ஒன்றைச் சொல்வார்கள். ஆட்சி வேறு--கட்சி வேறு நிர்வாகம் வேறு, கட்சி வேறு என்று அடிக்கடி சொல்வார்கள். நிர்வாகத்தில் தலையீடு அந்தக் காலத்தில் இருந்தது. ஆகவே அண்ணா அவர்கள் அதை சொன்னார்கள். ஆனால் அன்றைக்கு இருந்ததை விட இன்றைக்கு கூடுதலாக தலையீடுகள் நிர்வாகத்தில் இருக்கின்றன.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: அண்ணா காலத்திலும் சரி, நான் முதலமைச்சராக இருக்கும்போதும் சரி கலெக்டரை மாற்ற வேண்டுமென்று தந்தி கொடுத்தது எட்மண்ட் தான்.

திரு. க. உரொ. எட்மண்ட்: தந்தி கொடுத்தேன். எதற்காக கொடுத்தேன்? தவறு நடந்தால் சுட்டிக்காட்ட வேண்டிய உரிமையும் கடமையும் சட்ட மன்ற உறுப்பினருக்கு இருக்கிறது. ஒரு அதிகாரி செய்கின்ற காரியம் நியாயமான முறையில் இல்லை என்றால் அதைத் தடுத்து நிறுத்த வேண்டும். ஒரு சட்ட மன்ற உறுப்பினர் என்ற முறையில் அந்த உரிமை இருக்கிறது. ஆனால் ஒரு கட்சியின் வட்டச் செயலாளர் அல்லது மாவட்டச் செயலாளர் செய்கிறார் என்றால் அது தவறு. நெல்லை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரை மாற்ற வேண்டுமென்று நான்தான் முதலமைச்சருக்கு தந்தி கொடுத்தேன். ஏனெனில் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் தலை நகரத்தில் இருப்பதில்லை. எப்போதும் மணிமுத்தாறு, குற்றூலம் போன்ற உல்லாசமான இடங்களில் இருந்து வருகிறார். மாவட்ட தலைநகரில் ஆட்சித்தலைவரைப் பார்க்க முடிவதில்லை . . .

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: நியாயமான விஷயமாக இருந்தால் தலையிடுவதற்கு உரிமை இருக்க வேண்டுமென்பதை ஒத்துக்கொள்கிறாரா?

திரு. க. உரொ. எட்மண்ட்: மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் தவறு செய்தால் அவரை மாற்றுவதற்கு அதிகாரமுள்ள முதலமைச்சருக்கு அதைச் சுட்டிக்காட்டினேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: அதை நான் தவறு என்று சொல்லவில்லை. ஒரு அதிகாரி தவறாக நடந்திருந்தால், அங்கே சட்ட மன்ற உறுப்பினர் அல்லது மாவட்ட செயலாளர் தலையிடலாம் என்ற உரிமையை தாங்கள் ஏற்றுக்கொள்கிறீர்களா, இல்லையா?

[1974 சனவரி 25]

திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : இதில் நான் வேறுபட்ட கருத்து உடையவன். ஒரு அதிகாரி தவறு செய்கிறார் என்றால் சட்ட மன்ற உறுப்பினர் தலையிடலாம், ஏனென்றால் அவர் ஆட்சியின் ஒரு அங்கம். ஆனால் மாவட்ட செயலாளர் அப்படி அல்ல. அவர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதி அல்ல. அவர் ஒரு கட்சிக்குப் பிரதிநிதியே தவிர பொதுமக்களுக்குப் பிரதிநிதி அல்ல. சட்டமன்ற உறுப்பினர் தலையிடலாம். இன்றைக்கு என்ன நடக்கிறது? எந்த அதிகாரியைப் போய் பார்த்துக் கேட்டாலும், இதை செய்யக் கூடாது என்று வட்டச் செயலாளர் சொல்லிவிட்டுப் போயிருக்கிறார் என்று சொல்கின்ற அளவுக்கு நிர்வாகத்தில் தலையீடு இருக்கிறது. என்னுடைய தொகுதியில் சுகாதார அமைச்சர்

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இரண்டு நிமிடத்தில் முடிக்கிறேன் என்று சொன்னீர்களே . . . தயவு செய்து முடித்துக் கொள்ளுங்கள்.

திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : லாஸ்ட் பாயின்ட். முடிக்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியான ஆள்வார் திருநகரியில் குடும்பக் கட்டுப்பாடு நிலையத்திறப்பு விழா நடைபெற்றது. அதிலே சுகாதார அமைச்சர் கலந்துகொள்கிறார். சட்டமன்ற உறுப்பினர் பெயர் அதிலே கிடையாது. இப்போது எதிர்க் கட்சியாகி விட்டேன். ஆகவே, போடமாட்டார்கள். முன்பு ஆளுநர் கட்சியில் இருந்தபோதே போடவில்லை.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : அதிலே, ஆளுங்கட்சி உறுப்பினர், எதிர்க் கட்சி உறுப்பினர் என்று பார்த்து போடுவது கிடையாது. அந்த விழாவை ஏற்பாடு செய்கிறவர்கள் தொடர்புடையவர்கள் பெயர்களைப் போடுகிறார்கள். சில சமயம் விடப் பட்டிருக்கலாம்.

திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : ஆளுங்கட்சியா எதிர்க்கட்சியா என்பது அல்ல. ஆளுநர் கட்சியிலேகூட எந்த கோஷ்டியைச் சேர்ந்தவர்கள் என்று பார்க்கப்படுகிறது.

திரு. நா. வீராசாமி : என்னைக்கூட விட்டுவிட்டார்கள்.

[1974 சனவரி 25]

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : அந்தப் பிரச்சனையைப்பற்றி ஏற்கெனவே உறுப்பினர் துரை கோவிந்தராசன் அவர்கள், தான் மருத்துவக் கல்லூரி நிகழ்ச்சிக்கு அழைக்கப்படவில்லை என்று சொன்னார்கள். நான்கூட அதுபற்றிக் கேட்டபொழுது மருத்துவ கல்லூரியில் அட்வைசரி கவுன்சில் என்ற கவுன்சில் இருக்கிறது என்றும், அந்த கவுன்சில்தான் இந்த ஏற்பாடுகளைத் கவனித்தார்கள் என்றும் அவர்களுக்கு தொடர்பு இல்லாத காரணத்தினால் அவரது பெயரைச் சேர்க்கவில்லை என்றும் தெரிவிக்கப்பட்டது. என்னுடைய பி.ஏ. மூலமாக எந்த எம்.எல்.ஏ. ஆக இருந்தாலும் வரலாம் என்று தெரிவிக்கப்பட்டு அழைக்கப்பட்டதற்குப் பின்னாலே கூட அவர் வரவில்லை. மருத்துவக் கல்லூரி நிர்வாக அதிகாரிகளுக்கு சட்டமன்ற உறுப்பினர்களோடு தொடர்பு ஏற்படக்கூடிய நிலைமை இல்லாத தால்தான் அது விடப்பட்டது. ஆகவே அப்படி விடப்பட்டதைப் பற்றி சட்டமன்றத்திலே செல்வது அவ்வளவு பொருத்தமில்லை. என்று நான் கருதுகிறேன்.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : எல்லா எதிர்க்கட்சிக்காரர்களுக்கும் அனுப்பப்படாமல் விடப்படுகிறது.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : கோயம்புத்தூரிலே உறுப்பினர்கள் திரு. சுப்பிரமணியம், திரு. குமாரசாமி ஆகியவர்கள் எல்லாம் ஏன்னோடு பல நிகழ்ச்சிகளிலே கலந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆங்காங்கே உள்ளவர்களை அழைக்கவேண்டுமென்று தான் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இருந்தாலும் நிருவாக முறையிலே இப்படிப்பட்ட தொடர்பு சில பேர்களுக்கு இருக்கிறது, சில பேர்களுக்கு இல்லை. அதனால்தான் விடப்பட்டிருக்கிறது என்று கருதுகிறேன்.

திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : இது அரசாங்க நிகழ்ச்சி. தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உறுப்பினருக்கு அழைப்பு அனுப்பப்படவில்லை, அவருடைய பெயர் கூட அழைப்பில் போடப்படவில்லை. ஆனால் வட்டச் செயலாளர் பெயர் போடப்படுகிறது, மாவட்டச் செயலாளர் பெயர் மறக்காமல் போடப்படுகிறது. ஆளுங்கட்சியிலே உள்ள கட்சிக்காரர்களுக்குத்தான் முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்படுகிறது. தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு முறையான மரியாதையைக் கொடுக்கத் தயங்குகிறார்கள் என்று சொல்லி என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

1974 சனவரி 25]

* திரு. செ. கந்தப்பன் : அவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் எட்மண்ட் அவர்கள் தாங்கள் மாநில சுயாட்சியை வலியுறுத்தவில்லை என்று சொல்லிவிட்டதற்குப் பிறகு நான் அதைப் பெரிய பிரச்சினையாக எடுத்துக்கொண்டு மேற்கொண்டு விளக்கங்கள் சொல்லிக்கொண்டிருக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை யென்று கருதுகிறேன். ஆளுநர் உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கின்ற தீர்மானத்தின்மீது அவர்களும் ஏனைய உறுப்பினர்களும் பல கருத்துக்களைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள், அவற்றையொட்டி என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூற முன்வருகிறேன்.

விலைவாசியேற்றத்தைப்பற்றி கடந்த காலத்திலே பல முறைகள் தெரிவான விளக்கங்கள் மாண்புமிகு முதல்வரால் தரப்பட்டன. நோட்டிபிக்கரி உரிமையைப் பெற்றிருக்கிறவர் யாரோ, நோட்டு புழங்குகிற அல்லது நோட்டுப் புழக்கத்தை அதிகப்படுத்தக்கூடிய உரிமையைப் பெற்றிருக்கிறவர் எவரோ, அவர்களால்தான் விலைவாசியைக் கட்டுப்படுத்த முடியும் என்ற பொருளாதாரத் தத்துவத்தை திரு. எட்மண்ட் அவர்கள் அறியாதவர்கள் அல்ல.

இதுபோன்ற நிலைமையில் மாநில சுயாட்சி கேட்டால் அதைத் தன்னாட்சி அல்ல தனியாட்சி கேட்கிறார்கள் என்றும் சுயாட்சி அல்ல என்றும் திசை திருப்பக்கூடிய முறையிலே சொல்லிக்கொண்டிருப்பதில் பயனில்லை. தமிழகத்திலே உபரியாக உற்பத்தியாகின்ற சர்க்கரை, சிமெண்டு, நூல் போன்ற பொருட்கள்கூட பற்றாக்குறையாக இருக்கின்றன என்றால், அதற்குக் காரணங்கள் என்ன என்பதைப் பற்றியெல்லாம் ஆயிரம் தடவைகள் மதிப்பிற்குரிய அமைச்சர் மாதவன் அவர்கள் அடுக்கடுக்காகக் காரணங்களைக் கூறியும்கூட அதைப்பற்றி மீண்டும் மீண்டும் சொல்லி வருவதால் மக்களைத் திசை திருப்பக்கூடிய முயற்சிகளிலே ஈடுபடலாமே தவிர தமிழ்நாட்டிலே உள்ள தமிழர்களின் நலன்களை, தமிழ்நாட்டினுடைய நலனைப் பாதுகாப்பதற்கு அது உகந்தது அல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

தொடர்ந்து இன்றைய தினம் மாநில சுயாட்சியை தமிழக அரசு நவரூபப் பயன்படுத்தும் என்ற வாதம் பேசப்படுகிற நிலையைக் கண்டு நான் உள்ளபடியே வேதனைப்படுகிறேன். தமிழர் களுடைய நலன் கருதி, தமிழ்நாட்டின் நலன்களைக் கருதி, டெல்லி யிலிருந்து நாம் பெறவேண்டிய நியாயமான வரித் தொகையைப்

[திரு. செ. கந்தப்பன்] [1974 சனவரி 25]

பெறுவதற்கான முயற்சிகளைச் செய்வது சர்வ கட்சியினருடைய கடமை, தமிழர்கள் என்று சொல்லிக்கொள்வதில் பெருமைப்படுகின்ற அத்துணை பேர்களுடைய கடமை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மாநில அரசு தவறு செய்கிறார்கள் என்றால் ஐந்தாண்டுகளுக்கொருமுறை மக்கள் பெற்றிருக்கிற வாக்குரிமையைப் பயன்படுத்துவார்கள் என்பதை மறந்துவிடக் கூடாது. இப்படிப்பட்ட அடிப்படை அரசியல் காரணங்களை மறந்துவிட்டு, மக்களைத் திசை திருப்புவது நம்முடைய மாநில நலனை வெகுவாகப் பாதிக்கும் என்பதை இந்த நேரத்திலே சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

இன்னொரு பிரச்சனை குறித்தும் அதிகமாகப் பேசிவருகிறார்கள். எனக்கு முன்னாலே பேசிய உறுப்பினர் திரு. எட்மண்ட் அவர்களுக்கு ஒரு மணி நேரம் தாராளமாக வழங்கியிருக்கிறீர்கள்; எனக்கு குறைந்தது அரை மணி நேரமாவது வழங்கவேண்டுமென்று தலைவர் அவர்களே தங்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்றும் சரி, நேற்றும் சரி, அதற்கு முன்பும் சரி திரும்பத் திரும்பக் கூறப்படுகிற ஒன்று ஊழல். மாக்கியவெல்லி என்பவன் அரசியல் சாகஸத்திலே அரசியல் தந்திரத்திலே திறமை வாய்ந்தவன் என்பதைப் பற்றியெல்லாம் நூல்களைப் படித்து, தெரிந்து கொண்டிருக்கிறேன். ஆனால் அப்படிப்பட்ட மாக்கிய வெல்லிக்குத் தெரியாத தந்திரம், திறமை இவையெல்லாம் சில பத்திரிகைகாரர்களுக்கு, எதிர்க்கட்சிக்காரர்களுக்குத், தமிழகத்திலே தெரிந்திருக்கிறது; அதை அவர்கள் சாமர்த்தியமாகக் கையாள்கிறார்கள் என்பதை பார்த்து நான் வேதனைப்படுகிறேன்.

சில நாட்களுக்கு முன்பு 'மக்கள் குரல்' என்ற பத்திரிகையிலே வந்த செய்தியைப்பற்றி திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் இங்கே சுட்டிக் காட்டினார்கள். எட்டிலே வந்த செய்தியும் சரி, மாண்புமிகு உறுப்பினர் சுட்டிக் காட்டியதிலும் சரி, யார் சம்பந்தப்பட்டவர் என்று தெரிவிக்கவில்லை, பேசவில்லை. பெயரைப் போடாமலேயே கருத்துக்களைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். யார் அவர் என்பதை யூகித்துக் கொள்ளவேண்டுமென்ற முறையிலே விட்டுவிட்டிருக்கிறார்கள். 'புதிய ஊழல்' என்ற தலைப்பிலே ஒரு பரபரப்பான தலைப்பைப் போட்டு கீழே, தரப்பட்டிருப்பதை தங்களுடைய அனுமதியோடு படிக்க விரும்புகிறேன்.

1974 சனவரி 25] [திரு. செ. கந்தப்பன்]

‘தமிழ்நாட்டில் அண்ணா காலத்தில் எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கை கருணாநிதி காலத்தில் ரத்து செய்யப்பட்ட புதிய ஊழல் பற்றி மத்திய அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வரப்பட்டுள்ளது. ஏற்கனவே ஜனாதிபதியிடம் கொடுக்கப்பட்ட ஊழல் பட்டியலில் உள்ள ஒருவருக்குத்தான் இந்தச் சலுகை அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்ற உண்மை மத்திய அரசு அதிகாரிகளிடையே திகைப்பையும் அதிர்ச்சியையும் ஏற்படுத்தியுள்ளது. இந்த நபர் ஒரு எம்.எல்.ஏ.யின் மாமனார், வாரியத் தலைவர் என்ற பதவியையும் வகிக்கும் இந்த எம்.எல்.ஏ.யின் மாமனாரைப்பற்றி எம்.ஜி.ஆர். கொடுத்த ஊழல் பட்டியலில் புகார் கூறப்பட்டது. இவ்வாறு புகார் இருக்கும்போதே அவருக்கு புதிய சலுகை அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த நபருக்குச் சொந்தமான ஆயில் மில் ஒன்றுக்கு கூட்டுறவு மார்க்கெட்டிங் சோசைடி நிலக்கடலை சப்ளை செய்த வகையில் லட்சக்கணக்கில் பாக்கி இருந்தது. மூன்று ஆண்டுக் காலம் பணம் கொடுக்காமல் சால்ஜாப்பு கூறி வந்த இந்த ஆசாமி மீது நடவடிக்கை எடுக்க அப்போது முதலமைச்சராக இருந்த அண்ணா உத்தரவிட்டார். அதன்படி ஆயில் மில் யந்திரங்கள் எல்லாம் கூட்டுறவு மார்க்கெட்டிங் சோசைடியினரால் பிரித்து எடுத்துக்கொண்டு போகப்பட்டது. இதற்கிடையே அண்ணா மறைந்து கருணாநிதி ஆட்சி ஏற்பட்டது. கருணாநிதி ஆட்சி தலையிட்டதால் பறிமுதல் செய்யப்பட்ட யந்திரங்கள் எல்லாம் திருப்பிக் கொடுக்கப்பட்டன. மார்க்கெட்டிங் சோசைடி செலவில் யந்திர சாதனங்கள் பொருத்திக் கொடுக்கப்பட்டன. இவ்வாறு சலுகை அளித்து இத்தனை ஆண்டு ஆகியும் நிலக்கடலை சப்ளை செய்த வகையில் உள்ள லட்சக்கணக்கான ரூபாய் பாக்கி திருப்பிக் கொடுக்கப்படவில்லை” என்று போடப்பட்டிருக்கிறது.

இன்னொரு பகுதி பின்னாலே வருகிறது, அதற்கு நான் பிறகு வருகிறேன். நான் மிகச் சாமர்த்தியமாக என்று சொல்வதற்குக் காரணம், வாரியத் தலைவரின் மாமனார், எம்.எல்.ஏ.யின் மாமனார் என்று போட்டவர்கள் இன்னும் ஒரு வரி சேர்த்து கந்தப்பன் என்று பெயரையும் போட்டிருக்கலாம். அப்படிப் போடுவதற்கு அவர்களுக்குத் துணிவில்லை. நான் பெருமையோடு சொல்லிக் கொள்கிறேன், என்னுடைய மாமனார்தான். அந்த வழக்கு என்ன என்பதைப்பற்றிப் பேசுகின்ற கட்டம் வந்ததற்காக நான் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். காரணம் அரசியல் குறுக்கீடுகள்,

[திரு. செ. கந்தப்பன்]

[1974 சனவரி 25]

தலையீடுகள் எப்படி இருந்தன என்பதைக் காட்டுவதற்கு ஏற்ற 'கிளாஸிக் கேஸ்' என்று சொல்வார்களே அதைப் போன்று இருப்பதைக் காட்டுவதற்கு ஒரு வாய்ப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது.

ஊழல் பட்டியலிலே, என்னுடைய மாமனார் தமிழ்நாடு முதலீட்டுக் கழகத்திலே கடன் வாங்கினார் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். டில்லியில் கொடுக்கப்பட்ட முதல் குற்றச்சாட்டில், அந்த கடன் பூராவையும் வாங்கினார்; கள்ளுக்கடையிலே செலவழித்துவிட்டார்; எம்.எல்.ஏ.யின் செல்வாக்குப் பயன்படுத்தப்பட்டது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இரண்டாவது குற்றச்சாட்டில் ஒன்றே முக்கால் லட்சத்திலே முக்கால் லட்சம் மட்டும் வாங்கிக் கொண்டு ஒரு லட்சம் வேண்டாம் என்று சொல்லிவிட்டார் என்று கொடுத்து இருக்கிறார்கள். இதைப்பற்றி யெல்லாம் அரசு பதில் அளித்து இருக்கிறது. தொழில் வணிகர்கள் வாங்குகிற அதே அடிப்படையிலே கடனுக்காக அவர் விண்ணப்பம் போட்டது 19-5-1970. இரண்டு லட்சம் கடனாகக் கேட்கப்பட்டது. அதற்கு செக்யூரிட்டி கேட்டார்கள், சொத்து, நிலம் மில் எல்லாம் காட்டப்பட்டது.

இதைத் தக்க அதிகாரிகள் பரிசீலித்து மொத்த மதிப்பீடு 2,86,699 ரூபாய் என்று போட்டார்கள். அதன் அடிப்படையில் 75 சதவீதம் தரலாம் என்று ஒன்றே முக்கால் இலட்சத்தைக் கடனாகத் தர ஒத்துக்கொண்டு 25-8-1970-ஆம் தேதி அனுமதி செய்தார்கள். கடலை எண்ணெய் தொழில் செய்யும் அவர் விண்ணப்பம் போட்டிருந்தபொழுது இருந்த நெருக்கடியிலேயிருந்து மீண்டு விட்டதால் கடன் அனுமதிக்கப்பட்டபொழுது அதை வாங்குவதில் ஆர்வம் காட்டவில்லை. அந்த வங்கியிலிருந்து 15-9-1970-ஆம் தேதியன்று கடிதம் வந்தது பணத்தைப் பெறப் சொல்லி. ஆனால் அவர் பணத்தைப் பெறவில்லை. பிறகு 22-1-1971-ஆம் தேதியில், 25-2-1971-க்குள்ளே கடனைப் பெற வேண்டும், இல்லையென்றால் அதை மறுபடியும் வழங்க முடியாது என்ற தகவலைக் கொடுத்தார்கள். பிறகு 23-2-1971-ஆம் தேதியன்று 64,550 ரூபாயைப் பெற்றுக்கொண்டார்கள். 4-6-1971 அன்று 6,000 ரூபாய் பெற்றுக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. 3-9-1971 அன்று 4,000 ரூபாய் பெற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. மிச்சப் பணத்தை

1974 சனவரி 25] [திரு. செ. கந்தப்பன்]

வேண்டாமென்று சொல்லிவிட்டார்கள். வியாபார நிலைமை சீர்பட்டு விட்டதால் இன்னும் தான் கடனாளியாக வேண்டியதில்லை என்று வேண்டாம் என்று சொல்லிவிட்டார்கள்.

ஒரு அனுமதிக்கப்பட்ட கடனை வேண்டாமென்று புறக்கணித்து, தன்னுடைய தேவைக்காக கொஞ்சம் எடுத்து தொழில் செய்த ஒருவரை அக்கிரமம் செய்தார், வேறொருவர் செல்வாக்கை பயன்படுத்தினார் என்று கொஞ்சம்கூட கூச்சமற்று, மனச்சாட்சியில்லாமல் பேசினார்கள், எழுதினார்கள், இன்றைக்கும் பேசுகிறார்கள் என்றால், மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, எங்களைப் போன்ற உறுப்பினர்களுக்குக் கொஞ்சம் பாதுகாப்பு கொடுக்க ஏதாவது ஏற்பாடு செய்தாக வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இது எங்களை மறைமுகமாகத் தாக்குவதாக இருக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, அண்ணா பெயரையும், கலைஞர் பெயரையும் அனுவசியமாக இழுத்து, ஒரு ஜப்தி செய்த விவரத்தைச் சொல்கிறார்கள். அது ஒரு சுவையான விவரம். ஆர்.கே. ஆயில் மில் என்று சேலத்திலே துவாரகா ஹோட்டலுக்குப் பக்கத்தில் மார்க்கெட்டிங் பகுதியில் 4 ஏக்கர் நிலத்தில் ஒரு மில்லை நடத்துக்கிறார்கள். நான் அரசியலுக்கு வருவதற்கு முன்னாலேயே, நான் அவருக்கு மருமகனாக ஆவதற்கு முன்னாலேயே, காங்கிரஸ் கட்சி ஆளுங் கட்சியாக இருந்த காலத்திலேயே யிருந்து சுமார் 18 அல்லது 20 ஆண்டுக் காலமாக அத்தகைய பெருந் தொழிலை நடத்தி வருமான வரி கட்டிக் கொண்டிருப்பவர் என்னுடைய மாமனார் என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆர். கே. ஆயில் மில் என்ற அந்த நிறுவனம் ஒரு மார்க்கெட்டிங் சொசைடியோடு—சேலத்திலேயே யிருக்கும் சொசைடியோடு—24—8—1968-ம் தேதியிலிருந்து 19-9—1970-ம் தேதி வரையில் வியாபாரம் செய்த வகையில் 5,28,878 ரூபாய் கொடுக்கப்பட வேண்டியதில் 4,80,000 ரூபாய் கொடுக்கப்பட்டு மீச்சம் 48,000 ரூபாய் பாக்கியிருந்திருக்கிறது. இது சம்பந்தமாகக் கணக்கு வழக்குகள் இரு தரப்பிலும் தீர்க்கப்படவில்லை. இதற்கிடையில் ஆர்பிட்ரேஷன் கேஸ் என்று, டெப்டி, ரெஜிஸ்தார், சேலம் அவர்களிடம் கூட்டுறவு சங்கத்தினர் 8—4—1971-ல் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இந்த கேஸ் பதிவானவுடன்

[திரு. செ. கந்தப்பன்] [1974 சனவரி 25]

இங்கே சொல்லப்படும் என்னுடைய மாமனார், 20—10—1971-ல் கணக்குகளைத் தனக்குத் தரவேண்டுமென்றும் பதில் தர வாய்ப்பிருக்க வேண்டும் என்று கேட்டார்கள். ஆனால் கணக்குகள் தரப்படவில்லை. எந்த விசாரணையும் நடத்தப்படவும் இல்லை. ஐட்ஜ்மெண்ட் தராமலேயே 14—12—1971-ல், 'attachment before judgement ex parte' என்ற அடிப்படையில் கமார் 7 இலட்சம் ரூபாய் பெறுமானமுள்ள அசையாச் சொத்துக்களை 14—12—1971-ல் அட்டாச் செய்திருக்கிறார்கள். எதற்காகச் செய்கிறோம் என்று சொல்லவில்லை. நான் ஆளுங் கட்சியிலே சட்டமன்ற உறுப்பினர், அங்கே இருப்பது என்னுடைய மாமனார்; இங்கே திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தான் நிர்வாகத்தை நடத்துகிறது. கூட்டுறவுத் துறையிலே தான் எடுத்திருக்கிறார்கள். டெப்டி ரிஜிஸ்தார் ஆஃப் கோவாப்பரேடிவ், சேலம் நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார். 'attachment before Judgment நடந்திருக்கிறது. எதற்காக அட்டாச்மெண்ட் செய்திருக்கிறீர்கள் என்று கேட்கப்பட்டதற்குக்கூட தஸ்தாவேஜ் எதுவும் தரவில்லை.

இந் நிலையில் மார்ச் 13-ம் தேதியன்று விசாரணைக்கு நோட்டீஸ் கொடுக்கப்பட்டது. 17—3—1972-ம் தேதியில் கேஸ் போட்டிருப்பதாகவும், அதற்காக தஸ்தாவேஜோடு வர வேண்டுமென்றும் என்னுடைய மாமனாருக்கு 13—3—1972-ல் ஒரு நோட்டீஸ் வழங்கப்பட்டது, 17-ம் தேதியன்று அவர் வரவேண்டுமென்று வழங்கப்பட்டது. ஆனால் அதற்கிடையில் 15—3—1972-ல் டெப்டி ரிஜிஸ்தரார் ஆஃப் கோவாப்பரேடிவ் என்பவர் மீண்டும் எக்ஸ் பார்ட்டியாக—ஏற்கனவே அசையாச் சொத்துக்களை ஒப்தி செய்துவிட்டார்கள்—அசையும் சொத்துக்களையும் எக்ஸ்-பார்ட்டியாக 'அட்டாச்' செய்து, எந்த ஆர்டரும் தராமல், 13—3—1972-ல் நோட்டீஸைக் கொண்டுவந்து கதலில் ஒட்டிவிட்டு, காசி விஸ்வ நாதன் என்ற சேல்ஸ் ஆபீசரும், வேறு அந்த இலாகாவைச் சேர்ந்தவர்களும், மார்க்கெட்டிங் சொசைட்டி செயலாளரும், ஹெட் சிளார்க்கும் அங்கேயுள்ள வேறு சில அலுவலர்களும் அவர்களுக்குத் துணையாக இருந்து . . . (மணியடிக்கப்பட்டது) உட்காருங்கள் என்று சொன்னால், நான் வெளியேறுவதைத் தவிர வேறு வழியில்லை. இதை ஒரு பெர்சனல் எக்ஸ்பிளனேஷனாகக் கூட நீங்கள் எடுத்துக் கொள்ளலாம்.

1974 சனவரி 25]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : உறுப்பினர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் நேரத்திலேதான் பேச வேண்டும் தவிர, தனியாக நேரம் கொடுக்க முடியாது.

திரு. செ. கந்தப்பன் : மன்னிக்க வேண்டும். பெர்சனல்-எக்ச்பிளனேஷன் கொடுக்கக்கூட உரிமையிலையா?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : 12 மணிக்குள் முடித்து விடுங்கள்.

திரு. செ. கந்தப்பன் : தயவுசெய்து மன்னிக்க வேண்டும். நான் அந்த அடிப்படையில் உட்காருவதாக இல்லை. நீங்கள் நடவடிக்கை எடுப்பதாக இருந்தாலும் கட்டுப்படுகிறேன். வேறு வழியில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மற்ற அமைச்சர்களிடத்திலே கொடுத்து சொல்லச் சொல்லுங்கள். உறுப்பினர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும். நேரத்தைதான் கொடுக்க முடியுமே தவிர, தனியாக கொடுக்க முடியாது. உங்கள் சப்ஜெக்டிலே பேசுங்கள். இதில் நேரத்தைச் செலவழிக்க வேண்டாம்.

திரு. செ. கந்தப்பன் : அங்கே அந்த அதிகாரிகளுக்கு உடந்தையாக போலீஸ் இலாக்காவிலிருந்து 3 சப்-இன்ஸ்பெக்டர்கள், ஒரு இன்ஸ்பெக்டரும், 20 ரிசர்வ் போலீசாரும் வந்திருக்கிறார்கள். பகல் 1½ மணியிலிருந்து அங்கேயிருந்த சொத்துக்கள், அசையும் சொத்துக்கள் ஐப்தி என்று இருந்தாலும்கூட அசையாச் சொத்துக்களையும் சேர்த்து மேஷின் போன்றவற்றை எடுத்திருக்கிறார்கள். கிட்டத்தட்ட இரவு 7 அல்லது 7½ மணிவரையில் இந்தக் காரியம் நடந்திருக்கிறது. ஆறு மணிக்கு மேல் ஐப்தி எடுக்கக் கூடாது என்பார்கள். ஆனால் 7 மணிக்கு இரண்டு லாரிகளில் சாமான்களைக் கொண்டு போயிருக்கிறார்கள். இது சட்டத்திற்குப் புறம்பானது மட்டுமல்ல.

‘Machineries are permanently fixed to earth and they are immovable property, as decided by the High Court’.

என்றே நான் அறிகிறேன். இப்படி ஒரு அக்கிரமம் அங்கே நடந்தது மட்டுமல்ல, இது நடந்ததைத் தொடர்ந்து அரசின் கவனத்திற்கு அது கொண்டுவரப்பட்டது. இந்தப் பத்திரிகையிலே குறிப்பிட்டிருப்பதைப்போல் கலைஞர் அவர்கள்

[திரு. செ. கந்தப்பன்] [1974 சனவரி 25]

காலத்திலேயோ, அண்ணா அவர்கள் காலத்திலேயோ நடந்தது அல்ல, நான் சொன்ன தேதிகளிலிருந்து நீங்கள் அந்தக் காலத்தை நன்றாகத் தெரிந்துகொண்டிருப்பீர்கள் என்று கருதுகிறேன். இப்படிப்பட்ட நேரத்தில் நான் செய்த ஒரே ஒரு தவறு என்னவென்றால், அசையாச் சொத்துக்கள் அட்டாச்மெண்ட் செய்யப்பட்டபோதே அரசிடம் முறையிடாததுதான், அந்தத் தவறைத்தான் நான் செய்தேன். இத்தோடு பிரச்னை முடியவில்லை என்னுடைய மைத்துனர்—பி.யூ.சி. படிக்கின்ற இளைஞர்—சேகர் என்ற இளைஞரும், அங்கேயிருந்த ஒரு எழுத்தரும் போலீசாரால் இழுத்துச் செல்லப்பட்டு கைது செய்யப்பட்டார்கள். தொடர்ந்து இப்படிப்பட்ட கொடுமைகள் நீடித்ததால் நான் மாண்புமிகு முதல்வரவர்களின் கவனத்திற்கு இப்படிப்பட்ட நிலவரங்களைச் சொன்னேன். பிறகு அவர்கள் விசாரித்து, அந்த இயந்திரங்களைத் திருப்பிக் கொண்டு செல்வதற்கான ஏற்பாட்டைச் செய்தார்கள். தவறு திருத்தப்பட்டது. ஆனால் தவறுக்குக் காரணமாக இருந்தவர்கள்மீது என்ன நடவடிக்கை என்பதை ஆராய வேண்டுமென்று முதல்வரவர்களின் கவனத்திற்குத் தெரிவித்தேன். நிச்சயமாக அதைக் கவனித்திருப்பார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன்.

இந்த நேரத்தில் இன்னொன்றையும் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். என் மைத்துனர்மீது தொடரப்பட்ட வழக்கு பிறகு வாபஸ் வாங்கப்படவில்லை. குதிரை கிழே தள்ளியது மட்டுமல்லாமல், குழியையும் பறித்ததைப்போல், டிகிரி ஆகாமல் சிவில் வழக்குகளுக்குள்ளே நுழையக்கூடாது என்று இருந்தும் காவல் துறையினர் அதில் நுழைந்தார்கள்.

‘Immovable property attachment ex parte and movable property attachment again ex parte’

எல்லாமே ஒவ்வொரு கட்டத்திலும், சட்டத்திற்குப் புறம்பாக நடந்துள்ளது. இவ்வளவுக்குப் பிறகும் கணக்கு வழக்குகள் தீர்க்கப்படவில்லை. சேலத்திலே போடப்பட்ட வழக்கும் காவல் துறையிலிருந்து தள்ளுபடி செய்யப்படவில்லை. பிறகு சென்னை உயர்நீதிமன்றத்தில்

Criminal Miscellaneous petition was filed under Section 561 (2) of the Criminal Procedure Code.

இதற்காக இங்கே ஒரு வழக்கு பதிவு செய்யப்பட்டது.

1974 சனவரி 25] [திரு. செ. கந்தப்பன்]

வேண்டுமென்றே அபாண்டமாக வழக்குப் போட்டிருக்கிறார்கள் என்கிற வாதத்தை உயர்நீதிமன்ற நீதிபதி ஏற்று, கீழே காவல் துறையினர் நடவடிக்கை எடுத்தது தவறு என்று கீழேயிருந்த வழக்கைத் தள்ளுபடி செய்திருக்கிறார்கள்.

(நண்பகல் 12.00)

உங்களுக்கு இதை நம்புவது கடினமாக இருக்கும், எனக்கும் கடினமாக இருக்கிறது. என்னுடைய குடும்பத்தில் இப்படி ஒரு நிகழ்ச்சி நடந்திருக்கிறது. ஆக, யார், எங்கே தலையிடு என்பது ஒருவேளை அரசுக்குத்தான் தெரியும். நிர்வாகத் துறை ஏன் இப்படி நடந்து கொண்டது என்பது ஒருவேளை அரசுக்குத் தெரிந்திருக்கலாம். தெரியாமலும் இருக்கலாம். அப்படி இருக்கும்போது இப்படி ஒரு அபாண்டத்தைப் போட்டு பாதிக்கப்பட்ட ஒருவனை மேலும் களங்கப்படுத்துகின்ற சூழ்நிலையை மக்கள் மத்தியில் உண்டாக்கினால், இந்த விபரீதத்தைத் தொடர்ந்து அனுமதிக்க போகிறோமா? இதற்கு உள்ளே இருக்கும் விவரங்களுக்குப் போக விரும்பவில்லை. ஒன்றை மட்டும் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புவேன்.

இது தொடர்பான விஷயங்கள் அரசின் கவனத்தில் ஏற்கனவே இருக்கிற காரணத்தால் அதைக் குறித்து நான் பேசவிரும்பவில்லை. பத்திரிகையிலிருந்து சுட்டிக்காட்டுகிற நண்பர்கள், பத்திரிகையில் இதை எழுதுகிற நண்பர்களுக்கு ஒரு கடமை இருக்கிறது. யாரைப் பற்றி எழுதுகிறார்களோ, அவர்களுக்கு இந்தத் தகவல்களைக் கேட்டு அனுப்ப வேண்டுமென்ற நாகரிகத்தை நம்முடைய எடுகள் கடைப்பிடிப்பதில்லை. அதை எடுத்துக் கொண்டு வந்து சொல்லுகிற உறுப்பினர்களும் அது சரியானதுதான் என்று சரிபார்த்துச் சொல்லுகிற பெருந் தன்மையை மேற்கொள்வதில்லை. நான் ஏராளமாகச் சொல்ல வேண்டுமென்றாலும் அருமைத் தலைவர் நேரம் இல்லை என்று சொல்லுகின்ற காரணத்தால் ஒன்றைச் சுருக்கமாகக் கூற விரும்புகிறேன்.

(திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார் தலைமை)

குற்றச்சாட்டுகளைக் கள்ளில் ஆரம்பித்து கல்லில் கொண்டு வந்து முடித்திருப்பதாகச் சொன்னார்கள். இந்தக் கருங்கல்லைப் பொறுத்தவரை விசித்திரமான ஒரு நிலைமை இருக்கிறது. அதைப்

[திரு. செ. கந்தப்பன்]

[1974 சனவரி 25]

பற்றிச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். 17—8—1971-ம் ஆண்டில் என்னுடைய உறவினர்—மைத்துனர், மாமனார் அல்ல—எஸ். ஆர். ஆசைத்தம்பி என்பவர் தர்மபுரி மாவட்டத்தில் இரண்டு சர்வே நம்பர்களில் இரண்டு கற்குன்றுகளை அரசிடத்திலிருந்து இனமாக அல்ல; குத்தகையாக அல்ல; ஏலத்தில் எடுத்திருக்கிறார்கள். தமிழகத்தில் நாலேந்து ஆண்டுகளாக ஆந்திர மாநிலத்தவரும், மைசூர் மாநிலத்தாலும் அதிகமாக ஈடுபட்டிருக்கும் தொழிலில் முதல்முறையாக தமிழர்கள் ஈடுபட்டு ஏலத்தில் எடுத்திருக்கிறார்கள். 17—8—1971-ல் இரண்டு கற்குன்றுகள் ஏலத்தில் எடுக்கப்பட்டு தொடர்ந்து இரண்டு ஆண்டுகளாக அதைப் பல தொழில்களுக்குப் பயன்படுத்துகிறார்கள்; ஏற்றுமதி செய்கிறார்கள். மேலும் குத்தகைக்குக் கற்குன்றுகள் பல மாவட்டங்களில் பலருக்கு வழங்கப்படுகிறது என்று தெரிந்து அவர்களும் ஒது நிறுவனத்தை ஆரம்பித்து, அந்த நிறுவனத்தின் சார்பில் சில விண்ணப்பங்களைப் போட்டிருக்கிறார்கள். அதன்படி நாலேந்து குன்றுகளைக் கேட்டு ஒன்று மட்டும் கிடைத்திருக்கிறது. வேறுபல குன்றுகள் கிடைக்கவில்லை. பிறகு மீண்டும் மூன்று குன்றுகள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு அவைகளுக்காக மறுபடியும் இரண்டாவது தடவையாக விண்ணப்பம் போட்டிருக்கிறார்கள். அதன்மீது இன்னும் எந்த முடிவும் எடுக்கப்படவில்லை. 1973-ம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் 12-ம் தேதியன்று—ஏறத்தாழ மூன்று நான்கு குன்றுகள் கேட்டதில் ஒன்று மட்டுமே தரப்பட்டு மீதமுள்ளவை போக்குவரத்து நிறுவனத்தை நடத்துகிற ஒருவருடைய குடும்பத்தாரைச் சேர்ந்தவர்கள் பெயரிலும் வேறு சில பெயர்களிலும் ஏராளமான கற்குன்றுகள் ஒதுக்கப்பட்டதாகத் தெரியவந்தது. பின்னர் வேறு சில குன்றுகளைக் குத்தகைக்காக இரண்டாவது தடவையாக அனுமதி கேட்டபோது அதனை அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்தேன். அவர்களுடைய 'ஃபேவரை'ப் பெற அல்ல என்பதைக் கோட்டுக் காட்ட விரும்புகிறேன். ஒருவருக்கு நியாயம் கிடைக்கவில்லை என்ற நிலையில், சம்பந்தப்பட்ட தொழிலமைச்சர் அவர்களிடத்தில் பிரச்சினையைச் சுட்டிக்காட்டினேன். அதிலே அவர்கள் தீவிர முயற்சி எடுத்துக் கொண்டார்கள் என்று நம்புகிறேன். பல கட்டங்களில் நான் அறிந்த வரையில் நியாயம் இருக்கிறது, எங்காவே ஏலத்தில் எடுத்துச் செய்கிறார்கள் என்ற முன்னுரிமை உள்ளது. வேறு பல பேருக்குப் பல்வேறு மாவட்டங்களில் எல்லாக்

1974 சனவரி 25] [திரு. செ. கந்தப்பன்]

கட்சிக்காரர்களுக்கும் குன்றுகள் தரப்பட்டிருக்கின்றன. அந்த அடிப்படையில் அவருக்குத் தரப்படலாம் என்று எல்லோரும் கருதினாலும் ஏதோ காரணத்தால் தொடர்ந்து அவருக்கு மட்டும் கிடைக்கவில்லை. ஆரம்பத்தில் 'பாதை தகராறு—அது தீர்ந்தபிறகு கிடைக்கும்' என்று சொல்லப்பட்டது. பின்னர் 'சட்டச் சிக்கல் இருக்கிறது. அதைப் பற்றி விளக்கம் கேட்டிருக்கிறோம். சிக்கல் தீர்ந்த பிறகு கிடைக்கும்' என்று மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரால் சொல்லப்பட்டது. பின்னர் 'உங்களுக்குக் கொடுப்பதை ஆட்சேபிக்கிறார்கள், ஆட்சேபனை தீர்ந்த பிறகு கிடைக்கும்' என்று சொல்லப்பட்டது.

விண்ணப்பத்தைப் போட்டு ஆறு மாதங்கள் கழித்து—மார்ச் மாதத்தில் போடப்பட்ட விண்ணப்பத்திற்கு செப்டம்பர், அக்டோபர் மாதத்தில் 'இது சம்பந்தப்பட்டவர்கள் அனுமதி இல்லாமலே ஒரு இடத்தில் கல்லை உடைத்தார்கள்' என்று வழக்கு ஜோடிக்கப்பட்டு அதன்மீது ஏன் அபராதம் போடக்கூடாது என்று நோட்டீஸ் அனுப்பப்பட்டது. பத்திரிகையில் சொல்லப் பட்டது போன்ற அபராதம் அல்ல; உங்கள் சமாதானம் என்ன என்று கேட்டிருக்கிறார்கள். நோட்டீசுக்குச் சமாதானம் தரப் பட்டிருக்கிறது, பதில் தரப்பட்டிருக்கிறது. இதைப் பற்றி அரசிடத்தில் முறையிடு வைத்திருக்கிறோம். மார்ச் மாதத்தில் விண்ணப்பம் கொடுக்கிறார். ஆறு மாதங்கள் பேசாமல் இருந்து விட்டு ஆறு மாதங்களுக்குப் பிறகு கேஸ் ஜோடிக்கப்பட்டு நோட்டீஸ் வருகிறது. இதிலிருந்தே உண்மையைத் தெரிந்து கொள்ள முடியும். அரசுக்கு உண்மை நிலை தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. நான் விவரங்களுக்குள்ளே போக விரும்பவில்லை.

இதற்கிடையில் சட்ட மன்ற உறுப்பினர் ஒருவர் அபராதமாக ஏன் மாமனார் பெயரைக் குறிப்பிட்டு 'சில மாதங்களுக்கு முன்னால் தர்மபுரி மாவட்டத்திலும் சேலம் மாவட்டத்திலும் பத்து, பதினைந்து இடங்களில் தவறான முறையில் கல்லை உடைத்து எடுத்திருக்கிறார்கள்' என்று முதல்வருக்கு ஒரு விண்ணப்பம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். முதல்வர் அவர்கள், கட்சிக்காரன் பற்றி இருக்கும் காரணத்தால் உண்மை தெரிய வேண்டுமென்று மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருக்கு அனுப்பி இருக்கிறார். அரசு பதிலைப் பெற்றிருக்கக்கூடும். (மணி அடிக்கப்பட்டது)

[1974 சனவரி 25]

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார்) : இன்னும் ஆறு பேர் பேசவேண்டும். தலைவர்கள் எல்லாம் பேசவேண்டும்; இன்னும் ஒரு நிமிடத்தில் முடித்து விடுங்கள்.

திரு. செ. கந்தப்பன் : முடிக்கப் போகிறேன். தலைவர் அவர்களே, உங்கள் மூலமாக உறுப்பினர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அரசைக் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன். எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் பழி தூற்றுகிற காரணத்தால் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆளும் கட்சி உறுப்பினர்கள் அல்லது அவர்களுடைய குடும்பத்தினர் நிர்வாகத்தால் தவறாக பாதிக்கப்படுகிற சில நேரங்களில் கவனிக்கப்படாமலே விடப்படுகிறதோ என்ற ஐயம் ஏற்படுகிறது. எனவே, இந்தப் பிரச்சினைகளை எல்லாம் பற்றிப் பேசும்போது ஆதார பூர்வமாகப் பேச வேண்டுமே தவிர, அருள்கூர்ந்து மண்ணை வாரித் தூற்ற வேண்டாம், மண்ணை வாரித் தூற்றுகின்ற முறையில் அரசியல் லாபம் கருதி யார் பேசினாலும் தவறு.

இந்தப் பிரச்சினை குறித்து தலைவர் அவர்களே—சபாநாயகர் இல்லை; என்றாலும் ஒன்றைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்-- நியாயத்தைப் பெறுவதற்காக இந்த மூன்று பிரச்சினைகளையும் இங்கே சுட்டிக்காட்டினேன். நான் சொல்லியிருக்கும் மூன்று பிரச்சினைகளிலும் அரசிடத்தில் இருந்து நியாயத்தை எதிர்பார்க்கிறேன். ஆதாரங்கள் தேவைப்பட்டால் தரத் தயாராக இருக்கிறேன். எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்களுக்கு ஐயப்பாடு இருக்குமானால் ஆதாரம் தரத் தயாராக இருக்கிறேன். சபாநாயகர் விசாரிக்கட்டும். அரசு விசாரிக்கட்டும். சர்வகட்சித் தலைவர்கள் விசாரிக்கட்டும். அல்லது எந்த விசாரணையாக—ரகசிய விசாரணையாகவோ, பகிரங்க விசாரணையாகவோ இருக்கட்டும். எப்படிப்பட்ட விசாரணைக்கும் தயாராக இருக்கிறேன். அருள் கூர்ந்து நாணயம் உள்ளவன், ஒழுக்கம் உள்ளவன் அரசியலில் வாழமுடியாது என்ற நிலைமையைத் தொடர்ந்து உருவாக்கக் கூடாது என்று உங்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : தலைவர் அவர்களே, இங்கு மேதகு ஆளுநர் அவர்களால் இந்தச் சபையிலே கொடுக்கப் பட்டிருக்கும் அறிக்கையைப் பற்றி என்னுடைய கருத்தை நான் சொல்ல முன்வந்துள்ளேன்.

1974 சனவரி 25] [திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

ஆளுநர் அவர்கள் கொடுத்த அறிக்கையிலே இந்த நாட்டிலே இருக்கின்ற பலமுக்கியப் பிரச்சினைகளைப்பற்றி அணுகாமல் ஏதோ ஒரு சில பிரச்சினைகளைப் பற்றி மட்டும் அணுகி அவர்களுடைய உரையை முடித்திருக்கிறார்கள். சாதாரணமாக பட்ஜட் கூட்டத் தொடர் ஆரம்பத்திலே ஆளுநர் அவர்களுடைய உரையின்போது அவர்களுடைய அறிக்கையிலே அடுத்து வரும் ஆண்டிலே செய்யப்பட இருக்கிற கொள்கைகளை எல்லாம் ஓரளவு தெளிவாக விளக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். அப்படி விளக்கி யிருப்பார்களேயானால், அதன்பேரில் உறுப்பினர்கள் சொல்லக் கூடிய கருத்துக்களை வைத்துக் கொண்டு இதற்குப் பின்னாலே இந்த அவையிலே சமர்ப்பிக்கப்பட இருக்கும் பட்ஜட்டிலே ஏதாவது சிறிது மாறுதல்களைச் செய்வதற்கான வழிவகைகள் இருக்குமா என்பதை அடிப்படையாக கொண்டுதான் பட்ஜட் கூட்டத்திற்கு முன்னால் ஆளுநர் உரை என்ற ஒன்றை வைத்து உறுப்பினர் களுடைய கருத்தைக் கேட்டுக் கொள்ளும் பழக்கத்தை ஏற்படுத்தி யிருக்கிறார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன்.

ஆனால் இங்கு கொடுத்திருக்கிற உரை, ஒரு ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட உரையாக இருக்கிறதே தவிர, குறுகிய காலத்தில் ஏதாவது அடுத்த ஆண்டு அரசாங்கம் என்ன செய்ய இருக்கிறது என்பதைப் பற்றி தெளிவாக எதுவும் இதில் குறிக்கப் படாதது மிகவும் வருந்தத்தக்க ஒன்றாகும். அடுத்து வரக்கூடிய பட்ஜட்டில் என்னென்ன காரியங்களைச் செய்யப்போகிறோம் என்பதை ஓரளவிற்கு இதில் குறிப்பிட்டிருக்கவேண்டும்.

இன்று மத்திய அரசால் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிற ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் மாநிலங்கள் எல்லாம் சேர்ந்து 2,250 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் புதிதாக வரிவகைகளுக்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். நம் மாநிலத்தைப் பொறுத்து கிட்டத்தட்ட 250 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் புதிதாக வழிவகை காணவேண்டிய ஒரு நிலையில் நாம் இருக்கிறோம். ஆனால் இன்றுள்ள நிலையில் புதிய வரிகள் ஏதாவது வர இருக்கிறதா இல்லையா என்பதைப் பற்றி ஓரளவிற்கு குறிப்பிட்டு இதில் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்குமானால் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எப்படி இந்த வரி வகைகள் இருக்கவேண்டும் என்பதைப் பற்றி தெளிவாகக் கருத்துக்கள் இங்கு கூற வாய்ப்பு ஏற்பட்டிருக்கும், அதுபற்றி இதில் குறிப்பிடப்படாதது வருந்தத்தக்கதாகும்.

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து] [1974 சனவரி 25]

இந்த நாட்டில் இருக்கிற நிலப் பிரச்சினைபற்றி ஒன்றும் இதில் குறிப்பிடப்படவில்லை. அடுத்து நம் பொதுத் துறையில் ஏதாவது தொழில்கள் ஆரம்பிக்கப்பட இருக்கின்றனவா என்பது பற்றியும் இதில் குறிப்பிடப்படவில்லை. அத்தியாவசியப் பண்டங்களின் விலையேற்றம் பற்றியும் எதுவும் இதில் குறிப்பிடப்படவில்லை. இம்மாதிரி நாட்டில் ஏற்பட்டுள்ள பல்வேறு பிரச்சினை எல்லாம் ஒதுக்கிடு வைத்துவிட்டு கொண்டுமே இருக்கும் ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம்பற்றி--இம் மாநிலத்திற்குத் தனியாகத் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிற ஐந்தாண்டுத் திட்டம் பற்றி இந்தச் சபை தனியாக விவாதிக்கும் என்று கருதுகிறேன். பொதுவாக, நாடு பூராவிலும் மின்சாரத்தை அதிகப்படுத்த வேண்டும் என்ற கருத்து மத்தியிலும் இருக்கிறது, மாநிலங்களிலும் இருக்கிறது. அதற்கான நடவடிக்கைகளை மத்திய அரசும் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மாநில அரசு திட்டத்திலும் அதில் அதிகக் கவனம் செலுத்தியிருக்கிறார்கள். இது அடுத்த ஆண்டில் முடியக்கூடிய காரியம் அல்ல. ஐந்து, பத்தாண்டுகள் நடக்கக்கூடிய காரியங்கள் பற்றி இதில் விவரிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

சென்ற ஆண்டு மின்சாரப் பற்றாக்குறையினால் நாட்டில் எந்தளவிற்கு தொழில் மந்தம் ஏற்பட்டது, விலையேற்றப் பிரச்சினை, வேலையில்லாத நிலை இவை எல்லாம் நாட்டில் ஏற்பட்டதை உணர்ந்திருக்கிறோம். பருவமழை பெய்யும் இந்தக் காலத்திலேயே இந்த 15 சதவிகிதம் மின் வெட்டு வைத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். கோளாவிலிருந்தும், மைசூரிலிருந்தும் நமக்குப் போதிய அளவு மின்சாரம் அவர்கள் கொடுத்திருக்கிற இந்தக் கட்டத்தில் கூட 15 சதவிகிதம் மின் வெட்டை இன்னும் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறோம் என்றால் வருங்காலத்தில் இந்த ஆண்டுச் சொச்சப் பகுதியில் கோடைகாலத்தில், பருவமழை இல்லாத நேரத்தில் நீர்தேக்கங்களில் தண்ணீர் இல்லாத நேரத்தில் எந்த அளவுவிற்கு மின்வெட்டு வரும் என்று எதிர்பார்த்து காரியங்கள் செய்திருக்கவேண்டும்.

சென்ற ஆண்டு மாதிரி இந்த ஆண்டும் 75 சதவிகிதம் மின் வெட்டு கொண்டு வந்து தொழில் துறையில் மோசமானதொரு நிலையை ஏற்படுத்த அரசு அனுமதிக்க இருக்கிறதா என்று தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன். ஆகவே குறுகிய காலத்தில், பின்னால் பற்றாக்குறை ஏற்படுமானால் அதைத் தவிர்ப்பதற்கு

1974 சனவரி 25] [திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

சென்ற ஆண்டு ஏற்பட்ட சிரமங்கள் ஏற்படாமல் இருக்கக்கூடிய அளவிற்கு, முன்கூட்டியே குறுகிய கால நடவடிக்கையாக அரசு என்ன செய்ய இருக்கிறது என்பதைப் பற்றி எந்தவிதமான கருத்தும் இந்த உரையில் குறிப்பிடப்படவில்லை. அது தெரிவிக்கப் படவேண்டும்.

இன்று கிராமங்களில் உள்ள தெருக்களுக்கெல்லாம் மின் விளக்குகள் போடப்பட்டு அவை பிரகாசமாக எரிவதைப் பற்றி மிக அதிகமாக இந்த அரசு வலியுறுத்திக்கொண்டு வருகிறது. கிராமங்களிலுள்ள மக்கள் மின்சக்தியால் ஏற்படுகிற மகிழ்ச்சியை அனுபவிக்க வேண்டுமென்பதில் எந்தவிதக்கருத்து மாறுபாடும் இல்லை. ஆனால் நம் வசதி, பண வசதிக்கேற்ற முறையில் திட்டமிட்ட முறையில் காரியங்கள் செய்ய வேண்டும். ஒரு பக்கத்தில் நூற்றுக்கணக்கான கிணறுகளுக்கு மின் வசதிகள் அளிக்கப்படாமல் இருக்கும்போது கிராமங்களில் உள்ள தெரு விளக்குகளுக்கு நாம் மின்சாரம் வழங்கி விட்டோம் என்று பெருமைக்காகச் சொல்லிக் கொள்ளக்கூடிய அளவிற்கு மின்கம்பிகளை இழுத்து தெருவிளக்குகளுக்கு மின்சாரம் வழங்குவது பற்றி அரசு ஆலோசிக்க வேண்டும்.

உற்பத்திப் பெருக்கைப் பற்றிடும் நாம் எண்ணவேண்டும். கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் கொடுக்கும்போது அந்தக் கிராமத்தில் எவ்வளவு பம்பு செட்கள் இருக்கின்றன, அப்படி மின்சாரம் வழங்குவதினால் உற்பத்தி பெருகுமா என்பதைக் கருத்தில் கொண்டு மின்சார விஸ்தரிப்பு செய்யவேண்டுமே தவிர, தெரு விளக்குகளுக்கு மட்டும் லைட் இழுத்து விடுவதில் பணத்தை முடக்குவது சரியல்ல. ஆயிரக்கணக்கான பம்பு செட்களுக்கு மின்சாரம் வழங்கப்படாமல் இருக்கிறது என்பதை அரசு உணர வேண்டும். ஆகவே அதில் அதிகக் கவனம் செலுத்தப்பட வேண்டும்.

பாசன வசதி பொறுத்து அதிகக் கவனம் செலுத்தப்பட்டிருக்கிறது என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. இதற்கு முன்னாலேயே பாசன வசதி விஷயத்தில் அதிகக் கவனம் செலுத்தியதன்மூலம் அதிகப்படியான நிலங்களுக்கு பாசன வசதி ஏற்பட்டு அதன் காரணமாக நமது உணவு சுயதேவை பூர்த்தி செய்யப்பட்டு நாம் ஒரு உபரி மாநிலமாக இருக்கக்கூடிய ஒரு நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது.

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து] [1974 சனவரி 25]

மேலும் மேலும் பாசனத்தை அபிவிருத்தி செய்யவேண்டிய நிலையில் இருக்கிறோம். தமிழ்நாட்டில் மொத்தத்தில் 73 லட்சம் ஹெக்டர் சாகுபடி நிலங்கள் இருக்கின்றன. ஆனால் இதுவரையில் 35 லட்சம் ஹெக்டர் நிலங்களுக்குத்தான் பாசன வசதி கிடைத்திருக்கிறது. கிட்டத்தட்ட 38, அல்லது 40 லட்சம் ஹெக்டர் நிலங்களுக்கு பாசன வசதி மேலும் அளிக்கவேண்டியிருக்கிறது. ஆனால் இந்தக் குறுகிய காலத்தில், ஐந்தாறு ஆண்டுகளில் எந்தளவிற்கு நிலங்களுக்கு பாசனவசதிகளை அதிகப்படுத்தியிருக்கிறார்கள் என்று பார்த்தால், ஒரு லட்சம் ஹெக்டருக்கு மேல் நாம் பாசன வசதியை அதிகப்படுத்தியது கிடையாது.

ஆக, சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் மூலமாகத்தான் இதைச் செய்யமுடியுமே தவிர, பெரிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் மூலம் செய்வதற்கு வாய்ப்பில்லையென்று ஆளுநர் அவர்கள் தமது உரையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் எந்த அளவிற்கு சிறிய பாசனத் திட்டங்களுக்கு முக்கியத்துவம் அளித்திருக்கிறார்கள் என்று பார்த்தால் இன்னும் அதிகக் கவனம் செலுத்தியிருக்க வேண்டும். அதிக நிதி, போதிய நிதி வசதி செய்திருக்க வேண்டும். வருங்காலத்தில் அதற்கு போதிய நிதி ஒதுக்கப்பட வேண்டும். சென்ற ஆண்டு ஒன்பது கோடி ரூபாய்க்கான திட்டங்கள் தயாரிக்கப்பட்டு அரசின் அனுமதிக்காக காத்துக் கொண்டிருந்தது. மூன்று கோடிக்குத்தான் அனுமதி வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆறு கோடி ரூபாய்க்கு மேலான திட்டங்கள் தயாரிக்கப்பட்டு அரசின் கையில் இருக்கிற திட்டங்களுக்காக அடுத்துவரும் நிதி ஆண்டிலாவது நிச்சயமாக அவற்றிற்கு அனுமதி வழங்கி அந்தச் சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களை எல்லாம் அமலுக்குக் கொண்டுவருவதற்கான முயற்சியை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, விலைவாசியேற்றம் பற்றி, இன்ப்ளேஷன் பற்றி பேசிக்கொண்டிருக்கிறோம். அதற்கு அரசு சொல்கிற காரணம் மத்திய அரசுதான் விலைவாசி ஏற்றத்திற்கு காரணம் என்று சதா சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் மத்திய அரசு மட்டுமல்ல, மாநில அரசுகள் சேர்ந்துதான் காரணம் என்று நாங்கள் இங்கே வலியுறுத்திக் கொண்டிருக்கிறோம். சென்ற ஆண்டு மின்பற்றாக்குறை காரணமாக, விவசாயிகளுக்கு ஆயிரம் ரூபாய் மான்யம் ஆயில் பம்பு செட்களுக்கு வழங்க அரசு

1974 சனவரி 25] [திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

முன்வந்தது. அதை வரவேற்கிறேன், பாராட்டுகிறேன். ஆனால் எந்தளவிற்கு அதைப் பயன்படுத்தக்கூடியவர்களுக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்று பார்த்தால் ஒரு பகுதி உபயோகப்படுத்தாதவர்களுக்கு கிடைத்திருக்கிறது என்பது அனுபவத்தில் தெரிய வருகிறது.

இம்மாதிரி மின் தட்டுப்பாடு இருக்கும் நிலையில் இந்தப் பம்பு செட்டுகளை வைத்து இருந்தால் நாட்டில் எப்படி உற்பத்தி அதிகமாகும் என்பதை கவனத்தில் கொள்ளவேண்டும். ஒரு இலக்கு என்று வைத்து விட்டால் அந்த இலக்கை எப்படி வேண்டுமானாலும் அடைந்து விடவேண்டுமென்று நினைத்தால், விலையேற்றம், இன்பிலேஷன் தான் வரும். அந்த மாதிரி இல்லாமல் சென்ற ஆண்டு கொடுக்கப்பட்ட பம்பு செட்கள் எந்த அளவுக்கு உபயோகப்பட்டிருக்கின்றன என்பதைப் பரிசீலிக்க வேண்டும். அந்த மாதிரி உபயோகப்படுத்தப்படாமல் இருந்தால் அவற்றை சரியான வகையில் உபயோகிக்கச் செய்யவேண்டும். நாம் டார்க்கட் 1,000 என்று வைப்பதற்குப் பதிலாக 500 என்று வைத்து கூடச் செய்யலாம் ஆனால் அந்த 500-ம் பயன்படாத வகையில் இருக்க முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி: உறுப்பினர் சொன்ன யோசனையைப் பரிசீலிக்கலாம். உபயோகிக்காதவர்களுக்குக் கொடுத்திருப்பதாகச் சொன்னார்கள். எங்கே கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னால் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்கத் தயாராக இருக்கிறோம்.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : நான் தனியாக அமைச்சரிடத்தில் அதைப் பற்றித் தெரிவிக்கத் தயாராக இருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பேசுகிற நேரத்தில் அரசு தரப்பைச் சார்ந்தவர்கள், மத்திய அரசு, மாநில அரசை மாற்றாந்தாய் மனப்பான்மையோடு நடத்துகிறது, தமிழகம் புறக்கணிக்கப்பட்டு விட்டது, ஆகவே, மாநில சார்பி வேண்டுமென்று நேரடியாகவே பேசியிருக்கிறார்கள். ஒன்றை நான் இங்கே தெரிவிக்க ஆசைப்படுகிறேன். தமிழகத்திற்கு மத்திய அரசு இதர மாநிலங்களுக்கு அளித்துள்ள சலுகையை விட அதிக

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து] [1974 சனவரி 25]

சலுகையைத் தான் அளித்து கவனித்து வந்திருக்கிறது என்பது எனது அபிப்பிராயம். இதை நான் சாதாரணமாகக் குறிப்பிடவில்லை. தெரிந்து கொண்டு தான் சொல்கிறேன்.

பொதுவாக தமிழகத்திற்குத் தேவையான உரம் 3.15 இலட்சம் டன் நைட்ரஜன் உரம் என்றால், அதில் 70 சதவிகிதம் உரத்தை மத்திய அரசு நமக்குக் கொடுத்து இருக்கிறது. இந்த மாநிலத்திற்கு 2.3 இலட்சம் டன் உரம் வழங்கியிருக்கிறது. ஆனால் இதர மாநிலங்களை எடுத்துக்கொண்டு பார்த்தால் அவர்களுடைய தேவையில் 30 சதவிகிதம், 40 சதவிகிதத்துக்கு மேல் எந்த மாநிலத்திற்கும் வழங்கியதாகத் தெரியவில்லை. இன்று 'இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ்' பத்திரிக்கையில் வந்தது. உ.பி.-யில் தேர்தல் வந்ததால் அங்கே கொண்டுபோய் போட்டு விட்டார்கள் என்று பேசப்பட்டது. அவர்களுடைய தேவை 5½ லட்சம் டன் என்றால் அவர்களுக்குக் கொடுத்து இருப்பது 1.80 இலட்சம் டன் தான். பொதுவாக 30 சதவிகிதம்தான் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது பத்திரிக்கையில் வந்திருக்கிறது. இப்படி நாம் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கிற நேரத்தில் நாட்டில் ஒட்டு மொத்தமாகப் பற்றாக்குறை இருக்கிறது என்று பார்க்கவேண்டுமே தவிர, மத்திய அரசு இந்த மாநிலத்திற்குத் தேவையான எல்லாவற்றையும் கொடுக்கவேண்டுமென்ற ஆர்வத்தில் கேட்பது வேறு, நம்முடைய மாநிலம் புறக்கணிக்கப்பட்டு இருக்கிறது, மாற்றந்தாய் பிள்ளைபோல் செய்கிறது என்ற எண்ணத்தை வளர்த்து, இங்கே சுயாட்சி வலியுறுத்துவதற்காகச் செய்யும் பிரசாரம் சரியல்ல, அது தவறு என்று நான் இங்கே சுட்டிக் காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அது மட்டுமல்ல, இங்கே பேசிய உறுப்பினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். உரங்கள் சரியான முறையில் விநியோகிக்கப்படவில்லை. அது உண்மைதான். தமிழகத்திற்குக் கொடுக்கப்பட்ட உரத்தில் ஒரு பகுதி வெளி மாநிலங்களுக்குத் திருட்டுத்தனமாக கொண்டு செல்லப்படுகிறது. அதைத் தடுத்து நிறுத்துவதற்கு நம்முடைய அரசால் முடியவில்லை. தடுத்து நிறுத்தும் அதிகாரம் நம் கையில் தான் இருக்கிறது. மத்திய அரசின் கையில் இல்லை. அதோடு இந்த உர விநியோக இயந்திரம் சரியாக இயங்கவில்லை என்றும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

1974 சனவரி 25]

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி: ஒரு கேஸ் நீங்கள் சொல்ல வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். வெளி மாநிலங்களுக்குச் சென்றது என்று சொல்கிறீர்கள். எங்கே சென்றது என்று சொல்ல முடியுமா? வினியோக இயந்திரம் சரியாக இல்லை என்று சொல்கிறீர்கள். எப்படி வினியோகம் செய்ய வேண்டும்?

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து: இந்த அரசாங்கத்தைக் குறை சொல்ல வேண்டுமென்பதற்காக இதைச் சொல்லவில்லை. லாரி எங்கே போகிறது என்பதை நான் பார்த்துச் சொல்ல முடியுமா? நீங்கள் தான் தடுத்து நிறுத்த நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். நாம் கேட்டதில் 70 சதவிகிதம் கிடைத்து இருக்கிறது. விவசாயிகளின் தேவையை 70 சதவிகிதம் பூர்த்தி செய்து இருக்கவேண்டும். ஆகவேதான் சொல்கிறேன். டிஸ்ட்ரிப்யூஷனில் தப்பு நடந்து இருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி: தலைவரவர்களே, வினியோகத்தைப் பொறுத்தவரையில் டிஸ்ட்ரிக்ட் கவுன்சிலில் வைத்து வினியோகிக்கிறோம். ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் ஒரு குழு இருக்கிறது. அதிலே அக்ரிகல்சரல் அதிகாரிகள், மாவட்டக் கலெக்டர் ஆகியோர் இருக்கின்றனர். மாவட்டத்திற்கு எவ்வளவு தேவை என்பதைப் பார்த்து, எவ்வளவு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை அடிப்படையாக வைத்து ஒவ்வொரு ஏக்கருக்கு இவ்வளவு உரம் என்று அங்கே பயிர் செய்யப்படும் தரத்தைப் பொறுத்து வினியோகிக்கப்படுகிறது. அப்படி வினியோகிக்கப்படுவதும் கூட்டுறவுத் துறையின் மூலம்தான் வினியோகிக்கப்படுகிறது. அவர்கள் சொல்கிற 70 சதவிகிதம் பொதுக் கோட்டாவிற்குக் கிடைக்கவில்லை. மத்திய சர்க்கார் பொதுக் கோட்டாவில் கொடுப்பது 33-1/3 சதவிகிதம்தான். மீதி 66-2/3 சதவிகிதம் அவர்கள் தனியாரிடத்தில் கொடுக்கிறார்கள். அந்தத் தனி ஏஜெண்டுகள் வெளி மாநிலத்திற்கு அனுப்பலாம். அதைக்கட்டுப் படுத்த நம்மால் முடியவில்லை.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து: அமைச்சரவர்கள் வெளிக்கோட்டாவில் கொடுக்கப்படுவது போகலாம் என்று சொல்கிறார்கள். தனியாரிடத்தில் உரம் கொடுக்கக்கூடாது என்று மத்திய அரசிடத்தில் சொல்வதை நான் ஆட்சேபிக்கவில்லை. அதை

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து] [1974 சனவரி 25]

வற்புறுத்துங்கள். இருப்பினும் மத்திய சர்க்கார் தனியாருக்குக் கொடுத்ததையும் இன்ன விதத்தில் வினியோகிக்க வேண்டுமென்று சொல்கிற அதிகாரம் நமக்கு இருக்கிறது. மாநில அரசு அதை ஏன் அனுமதிக்கிறது?

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி: நாங்கள் அனுமதிக்கவில்லை. கட்டுப்படுத்துவதற்கு, நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு எங்களுக்கு அதிகாரம் கொடுக்கவில்லை. பொதுக் கோட்டாவில் கொடுக்கப்படுவதை மாவட்டக் கலெக்டரிடத்தில் கொடுத்து இன்னின்ன பயிர்களுக்கு இன்னின்ன அளவுக்கு உரங்கள் கொடுங்கள் என்று சொலிவிடுகிறோம். அந்த முறையில் வினியோகம் செய்யப்படுகிறது. ஆனால் தனியாருக்குக் கொடுக்கப்படும் உரத்தை அந்த மாதிரி செய்ய முடியவில்லை. அவர்கள் யார் யாருக்கோ கொடுத்து விட்டு ஏதோ கணக்கு எழுதுகிறார்கள். அவர்கள் ரூ. 50 வாங்குகிறார்களா, ரூ. 100 வாங்குகிறார்களா என்று எங்களுக்குத் தெரியவில்லை.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து: அவர்களைத் தடுத்து நிறுத்த முடிய வில்லையென்றால், எசன்சியல் கம்மாடிடிஸ் ஆக்டின் கீழ் அதைக் கொண்டுவந்து வினியோகம் செய்யும் பொறுப்பை அரசு ஏன் மேற்கொள்ளக்கூடாது என்று கேட்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி: அதற்குத்தான் அதிகாரம் கேட்கிறோம்.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து: இருக்கிற அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்த வில்லை என்பதுதான் எங்களுடைய வருத்தம்.

அடுத்ததாக, பெஸ்டிசைட்ஸ். இன்றைக்கு இருக்கும் நிலமை என்ன? நைட்ராஜன் உரத்தை அதிகமாகப் பயன்படுத்துங்கள் என்று விவசாயிகளுக்கு ஊக்கம் கொடுத்து உபயோகத்தில் கொண்டு வந்து விட்டோம். இந்த மாதிரி அதிகப்படி உரங்கள் உபயோகித்தால் பூச்சிகள் அதிகமாக வந்து விடுகின்றன. ஆனால் பூச்சிக்கொல்லி மருந்துகள் கிடைக்கவில்லை. பி.எச்.ஸி. 10 கிடைக்கவில்லை. அது வெளி மாநிலத்திலிருந்து வருவது அல்ல. நம்மாநிலத்திலேயேதான் உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது. விவசாயிகளுக்குத் தேவையான நேரத்தில் தேவையானவற்றைக் கொடுப்பதற்கு இந்த அரசில் இயந்திரம் கிடையாது. நாம்

1974 சனவரி 25] [திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

எவ்வளவுதான் சிறந்த முயற்சிகள் எடுத்தாலும் இம்மாதிரியாக காரியங்கள் நடப்பதால் சரியான பலனை அடைய முடியவில்லை.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார்) : நீங்கள் பேச ஆரம்பித்து 25 நிமிடம் ஆகிறது. இன்னும் 5 நிமிடங்களில் முடித்து விடுங்கள். இன்னும் 6 பேர் இன்றைய தினம் பேசுவதற்குப் பெயர் கொடுத்து இருக்கிறார்கள்.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : நான் பேசுவதற்காக 25 பாயிண்டுகள் வைத்து இருக்கிறேன். இது வரையில் 3 பாயிண்ட் தான் முடித்து இருக்கிறேன். தயவு செய்து பேசுவதற்கு எனக்கு எவ்வளவு நேரம் உண்டோ அவ்வளவு நேரத்தையும் கொடுங்கள் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பெஸ்டிசைட்ஸ் அதிகமாக உற்பத்தி செய்வதற்கு முயற்சிகளை மேற்கொள்ளவேண்டும். அக்ரோ இண்டஸ்ட்ரீஸ் மூலமாக அதிக மூலதனம் போட்டு இதைச் செய்யலாம். என்ன காரணத்தால் அதைச் செய்ய வில்லை என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. இந்த பெஸ்டிசைட்ஸ் அதிகமாக உற்பத்தி செய்ய அரசாங்கம் விரைவில் முயற்சிகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 12-30)

நம்முடைய பூச்சாரம் குறைந்துகொண்டிருக்கிறது. இந்த நிலையை மறந்து விடுவதற்கில்லை. நம்முடைய காலத்தில் இயற்கை உரத்தை உபயோகப் படுத்தாமல், வெறும் ரசாயன உரத்தையே உபயோகித்தால், பின்னால் இயற்கையான பூச்சாரம் குறைந்து கொண்டே போவது நீடித்துக்கொண்டே போகும். பூமி பிற காலத்தில் ஒன்றும் சத்தும் இல்லாத சாரம் இல்லாத பூமியாகப் போய் மோசமான நிலை ஏற்பட்டு விடும். இன்றைக்கு கஷ்ட காலத்திலும் ஒரு நல்ல காலம். மத்திய அரசுக்கு ஒரு நல்ல எண்ணம் வந்திருக்கிறது. மாநில அரசின் கவனத்திற்கும் அதைக் கொண்டு வந்திருப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

மதிப்பு மிக்க தொழில் அமைச்சர் ஒரு கேள்விக்குப் பதில் சொல்கிறபொழுது மத்திய அரசின் சார்பில் நடந்த ஒரு கூட்டத்தில் இயற்கை உரங்கள் அதிகப்படுத்தவேண்டும் என்று

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து] [1974 சனவரி 25]

இப்பொழுதுதான் மத்திய அரசு சொல்ல ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். ரசாயன உரம் வேண்டிய அளவு தர முடியாது என்று காரணத்தினால் அப்படிச் சொல்ல ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். அதை விவசாயிகள் ஒத்துக்கொள்வார்களா என்று புரியவில்லை என்று தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொன்னார்கள். அது கட்டாயம் நல்லது.

ஆர்கானிக் மென்யூரை அபிவிருத்தி செய்வதற்கு நாம் தீவிர முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். ரசாயன உரத்தைப் போட்டு நம்முடைய தலைமுறையை தள்ளிவிடலாம். ஆனால் 20 வருஷம் கழித்து நம்முடைய சந்ததியார் வரும்பொழுது ஒன்றுமே இல்லாத பூமியாகப் போய்விடும். ஆகவே, இந்தச் சந்தர்ப்பத்தை பயன்படுத்திக்கொண்டு பூச்சாரத்தை அதிகப்படுத்துவதற்கு முயற்சி செய்யவேண்டும். இயற்கை உரங்களையும், தழை உரங்களையும் வேகமாக விவசாயிகள் கைக்கொள்வதற்கு முயற்சி செய்ய வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நில சீர்திருத்தச் சட்டத்தை நாம் இங்கே கொண்டு வந்து அமுலாக்கிக் கொண்டிருக்கிறோம். இதனை ஒட்டி நாம் பல சட்டங்களை கொண்டுவந்திருக்கிறோம். நில உச்ச வரம்புச் சட்டம், குத்தகைதார பாதுகாப்புச் சட்டம், பப்ளிக் டிராஸ்டி ஆக்ட், நியாய வரரச் சட்டம், குடியிருப்பு மனைச் சட்டம், குத்தகைதார நில உரிமை அளிப்புச் சட்டம் இப்படி பல சட்டங்களை நிறைவேற்றியிருக்கிறோம். இவ்வளவு சட்டங்களைக் கொண்டு வந்த பின்பும் நாட்டில் உள்ள நிலைமை என்ன என்றால், யார் யார் பெரிய நிலக்காரர்கள் டிராஸ்டிகளை வைத்திருக்கிறார்களோ அவர்கள் அத்தனை பேர்களும் அந்த நிலங்களை அப்படியே வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். சமீபத்தில் மதிப்பிற்குரிய ஜெயப்பிரகாஷ் நாராயணன் அவர்கள் தஞ்சை மாவட்டத்தில் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்து, நமது முதல் அமைச்சர் அவர்களிடத்தில் இந்த விஷயங்களைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். பத்திரிகைகளிலும் அதைப்பற்றி அறிக்கை வந்திருக்கிறது. என்ன தெரிகிறது என்றால், பல கோவில்களிலும் நிலங்களை பிஸுபியாக வைத்துக்கொண்டு அந்த சொத்துக்களை உண்மையான குத்தகைதார்களுக்கு கொடுக்காமல் அவர்களே நேரிடையாக வைத்துக்கொண்டு, தங்களுக்கு வேண்டியவர்களை வைத்து சாகுபடி செய்கிறார்கள், பிசுபி டிரான்சாக்

1974 சனவரி 25] [திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

ஷன்ஸ் மிக அதிகமாக இருக்கின்றன. இது மாநில அரசின் அதிகார வரம்புக்கு உட்பட்டது தானே? நாம் ஏற்படுத்திய சட்டம்தானே? நாம் இந்தச் சட்டங்களை சரிவர அமுல் நடத்துவதற்கு எந்த அளவுக்கு முயற்சி செய்திருக்கிறோம்?

இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு ஹைபவர் கமிட்டி ஒன்றை அமைத்து எந்த அளவுக்கு இந்தச் சட்டங்கள் அமுலாகியிருக்கின்றன என்பதை கவனித்து நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. சட்டமன்ற உறுப்பினர்களைக் கொண்ட அந்தக் கமிட்டி ஏதோ ஒரு தடவை மாத்திரம் கூடியது என்று நினைக்கிறேன். என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை என்னால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. ஒரு சட்டத்தை சுலபமாக இயற்றிவிடலாம். இயற்றப்பட்ட சட்டம் ஒழுங்காக அமுல்படுத்தப்படுகிறதா என்பதைப் பற்றி கவனித்து, ஒழுங்கான முறையில் அமுலாக்குவதற்கு, சாதாரண மக்களுக்கு, எளியோர்களுக்கு பயன்படுவதற்கான முயற்சி செய்யப்படவில்லை. ஏழைகளுக்காக சட்டம் செய்து விட்டோம், பல நல்ல காரியங்களைச் செய்து விட்டோம் என்று சொல்லிவிட்டால் மட்டும் பலன் இல்லை. சட்டத்தினுடைய பலன் சாதாரண மக்களுக்கு, பாரா மக்களுக்கு கீழ்நிலையில் உள்ள மக்களுக்கு கிடைக்கிறதா என்று பார்த்து, அப்படி கிடைக்கின்ற வகையில் அமுல்படுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, தொழில் சம்பந்தமாக ஜாயின்ட் செக்டார் பற்றி ரொம்ப அதிகமாக குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. மாண்புமிகு தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் தினமணி கதிரில் ஒரு கட்டுரை எழுதியிருக்கிறார்கள். அதில் ஜாயின்ட் செக்டரை சிலாகித்து இந்த நாட்டில் ஒரு பெரிய சமதர்ம சமுதாயத்தை உண்டாக்கும் என்ற கருத்தை அதில் கூறியிருக்கிறார்கள். ஜாயின்ட் செக்டார் சமதர்மத்தைக் கொண்டுவரும் என்று தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : அப்படிப்பட்ட ஒரு வார்த்தை கூட கிடையாது.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : மத்திய சர்க்காரில் கூட ஜாயின்ட் செக்டாரை ஓரளவுக்கு ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். 'போர் திடம் பீயிங்' தற்காலிகமாக தொழில் அபிவிருத்திக்கு சில காரியங்களைச் செய்யவேண்டும் என்று ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து] [1974 சனவரி 25]

கிரார்கள். ஜாயிண்டு செக்டார் இந்தக் காலத்தில் கொண்டு வர வேண்டும் என்று சொல்லவும் முடியாது. சாதாரணமாக எல்லா மனிதர்களுக்கும் உழைக்காமல் பணம் பண்ணவேண்டும் என்று எண்ணம் ஏற்பட்டுக் கொண்டு வருகிறது. இந்த எண்ணம் ஏற்பட்டால் சமதர்ம சமுதாயம் நாட்டில் ஏற்படாது. இந்த எண்ணத்தை விட்டு, உழைக்கவேண்டும் என்ற எண்ணம் ஏற்படக் கூடிய சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தவேண்டும். அதற்கு வேண்டிய காரியங்களைச் செய்யவேண்டும்.

கம்யூனிஸ நாட்டில் சோஷலிஸம் இருக்கிறது. கம்யூனிஸம் இல்லை. கம்யூனிஸம் இருந்தால், அரசாங்கமே இருக்காது என்பது தான் மார்க்ஸ் லெனின் சொன்னது. காந்திஜி ராமாஜ்யம் என்று சொன்னார். அரசாங்கம் எங்கு இருக்கிறதோ அங்கு சோஷலிஸம் நடக்கிறது. எல்லோரும் உழைக்கவேண்டும். தனியார் அதிகமாக சம்பாதித்து அப்படியே எல்லாவற்றையும் சாப்பிட்டுக்கொண்டிருக்கவேண்டும் என்ற எண்ணத்தை தமிழகக் குறைக்கவேண்டும். அதை வேகமாகச் செய்யவேண்டும் சில பேர்கள் அதற்கு முட்டுக்கட்டை போடுகிறார்கள், போராட்டம் நடத்துகிறார்கள். ஜாயிண்டு செக்டார் என்பது தற்காலிகமாகத்தான். என்றுமே நிலையாக இருக்க முடியாது ஜாயிண்ட் செக்டார். ஜாயிண்டு செக்டாரினால் நாட்டிலே சோஷலிசத்தை ஏற்படுத்திட முடியும் என்ற கருத்தை அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்றுக் கொள்ளாததைப் பற்றி நான் பாராட்டுகிறேன்.

தமிழகத்தில் தொழில்கள் எந்த அளவுக்கு வளர்ச்சி அடைந்திருக்கிறது எவ்வளவு தூரம் வளர்ந்திருக்கிறது என்பதைப்பற்றி பார்க்கவேண்டும். ஸ்மால் ஸ்கேல் இண்டஸ்ட்ரிஸ் பொறுத்த வரையில் ஸிட்கோ என்ற ஒரு ஸ்தாபனத்தை ஏற்படுத்தி நாட்டில் சிறு தொழில் வளர்ச்சி அடைவதற்கு முயற்சிகள் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன என்று அமைச்சர் அவர்கள் 4, 5 தினங்களுக்கு முன்பு பதில் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

1972-73-ம் ஆண்டுக்கு என்று நான் கருதுகிறேன். ஸிட்கோ மூலம் கடன் வழங்கியது. சிறு தொழில்கள் வளர்ச்சிக்கு கடன் வழங்கியது ரூ. 7 லட்சத்து சொச்சம். ஒரு ஸ்தாபனம் ஒரு ஆண்டில் ரூ. 7 லட்சம் தான் கடன் கொடுக்க முடிந்தது என்றால் எந்த அளவுக்கு சிறு தொழில்கள் வளர்ச்சி அடைந்து இருக்க முடியும் என்பதை சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும்.

1974 சனவரி 25] [திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

அரசுத் துறையில் டைரக்டர் ஆஃப் இண்டஸ்ட்ரிஸ் நேரடியாக லோன் கொடுக்கிறார்கள். இதிலே இருக்கிற சிக்கல் சாதாரண தொழில் ஆரம்பிப்பவர்களுக்கு இருக்கிற மனப்பான்மை. ஏதோ வியாபாரத்தில் லாபம் வருகிறது, இப்படி ஒரு சாமானை வாங்கி அப்படி விற்பனை போட்ட முதல் வந்துவிடுகிறது. அந்த மாதிரி எண்ணம் அதிகமாக வளர்ந்துகொண்டிருப்பதால்தான் இண்டஸ்ட்ரிஸ் வளரவில்லை. அரசாங்கத்தின் உதவியைக் கொண்டு தொழில் ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்றால், அவர்கள் படுகின்ற தொல்லைகள் ரொம்ப அதிகம். அரசாங்க உதவி வெகுவாக கிடைக்க முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். உதவி வெகுவாக கிடைக்கவேண்டும். ரூ. 5,000, 10,000 வைத்துக்கொண்டு அரசாங்கம் உதவி செய்கிறது என்ற விளம்பரங்களை பத்திரிகையில் பார்த்துவிட்டு, உதவி தேடி வந்தால், முதலே போய்விடுகிறது. முதலே போய்விட்டு உட்காரக் கூடிய நிலைமை பல பேர்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. அந்த மாதிரி நிலைமை ஏற்படக்கூடாது. அப்படியிருந்தால் சிறு தொழில் வளராது.

அரசாங்க உதவி சுலபமாகக் கிடைக்கும்படிச் செய்ய முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அந்தக் கஷ்டம் எனக்குத் தெரியும். நான் ஒரு தொழில் நடத்தி பெரிய நஷ்டப்பட்டவன். ஒரு தொழிலை ஆரம்பிக்கவேண்டுமென்றால், அதற்கு லேபர் ஆபீசர், பாக்டரி இன்ஸ்பெக்டர், ஹெல்த் ஆபீசர் போன்றவர்கள் முட்டுக் கட்டை போடுகிறார்கள். அவர்களுடைய அப்ரூவல் வந்து விட்டால் ஒரு பெரிய காரியத்தை சாதித்துவிட்டது போல் ஆகிறது. சிரமம் இல்லாமல் அவர்களுக்கு அப்ரூவல் கிடைக்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : அதிகாரம் ஏன் கேட்கிறோம் என்று இது வரையில் கேட்டுக்கொண்டிருந்தார்கள். அருமையான வாய்ப்பு சொல்வதற்கு, அதற்காகத்தான் சொல்கிறேன். ஸ்டீல்கோ வாரியத்தின் மூலம் நாம் கொடுக்கின்ற பணத்தைப் பொறுத்த வரையில் நம் மாநிலம்தான் முதல் இடத்தைப் பெற்றிருக்கிறது. ஆனால், உண்மை என்னவென்றால், அந்த வாரியம் ஆரம்பித்த காலத்திலிருந்து அப்படியிருந்தாலும் கூட, அந்த வாரியத்தின் மூலம் பொதுமக்களுக்குக் கொடுக்கிற பணத்தைத் திருப்பி ரிசர்வ் பாங்கு கொடுக்கிற அதிகாரம் நமக்குத் தரப்படவில்லை. அதாவது ரிபைனன்ஸிங், நேற்று முன்தினம் மகாநாட்டில் இதைச் சொன்

[திரு. செ. மாதவன்]

[1974 சனவரி 25]

னேன். எல்லா மாநில அமைச்சர்களும் நமக்கு ஆதரவு தந்திருக்கிறார்கள். அரசாங்கம் கொடுக்கிற கடனுக்கு ரிபைனான்ஸ் ஃபெஸிலிடி கொடுக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்தால் 7½ லட்சம் அல்ல, 7 கோடி ரூபாய் ஒரு ஆண்டுக்குக் கொடுக்கிற வாய்ப்பு நமக்கு இருக்கிறது.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து: ஆகவே, மத்திய அரசினிடம் கேட்டு அந்தச் சங்கடத்தைப் போக்கிக் கொள்வதில் எங்களுக்கு ஆட்சேபனை இல்லை. தொழில்கள் வளரவேண்டும் என்று நாம் சொல்கின்றபொழுது பாக்டரீஸ் ஆக்ட் . . .

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: அதற்கும் பதில் சொல்ல வேண்டும் என்று நினைத்தேன். நண்பர் சுரேந்திரன் அவர்களை இந்தக் கருத்தை ஏற்றுக்கொள்ள வைப்பீர்களானால், நான் நாளைக்கே திருத்தம் கொண்டு வருவதற்குத் தயாராக இருக்கிறேன்.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து: நான் சொல்வது பாக்டரீஸ் ஆக்ட், அதாவது ஜன்னல் பக்கம் ¼ அங்குலம் குறைந்தால் அப்ரூவல் கொடுக்க மாட்டேன் என்றால், எப்படி தொழிலை ஆரம்பிப்பது? 12"-க்கு 11¾" இருந்தால், ஆசாரி செங்கிறபொழுது குறைவு ஏற்பட்டிருக்கும், அதற்குக் கூட அப்ரூவல் கொடுக்க மாட்டேன் என்ற சாதாரண விஷயங்களில்கூட அதிகாரிகள் கடுமையாக இருந்து, எழுத்துக்கு எழுத்து வரிக்கு வரி படித்து அதன்படி இருக்கவேண்டுமென்றால், ஏதோ தொழில் வராமல் பண்ண வேண்டும் என்ற நிலைமை தான் ஏற்படும். இந்த நிலைமை இருப்பதைத் தான் நடைமுறையில் காண்கிறோம். இதெல்லாம் போகவேண்டும்.

அடுத்து, மத்திய அரசு நமக்கு வேண்டிய நிதி உதவிகளை யெல்லாம் கொடுக்கவில்லை என்ற ஒரு குற்றச்சாட்டு. மத்திய அரசு நிதி ஒதுக்கீட்டில் நமக்கு போதிய அளவு கொடுக்கவில்லை என்ற ஒரு கருத்து பேசப்படுகிறது. மத்திய அரசு நம்முடைய மாநிலத்திற்கு அதிகமாகக் கொடுக்கவேண்டும் என்று சொல்வதில் எனக்கு ஒரு கருத்து மாறுபாடும் இல்லை. நீங்களும் கேளுங்கள். நாங்களும் சேர்ந்து கேட்கிறோம். அது வேறு விஷயம். ஆனால் பாரபட்சம் காட்டப்படுகிறது என்று சொல்வது தவறு, அது பிரிவினை எண்ணத்தைத் தூண்டிவிடும் என்ற காரணத்தினால் நான்

1974 சனவரி 25] [திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

அதை எதிர்க்கிறேன். ஆரவது நிதிக் குழு சிபாரிசில் கிரான்ட்ஸ்-இன்-எய்ட் இல்லை. ஐந்து ஆண்டுகளுக்குக் கிடையாது. போன திட்டத்தில் இருக்கிறது. இந்த திட்டத்தில் இல்லை என்று சமீபத்தில் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். ஏழு மாநிலங்களுக்குக் கிடையாது. வளர்ச்சியுற்ற மாநிலம் என்ற காரணத்தால். தமிழ்நாடு மாத்திரமல்ல, மற்ற பல மாநிலங்களும் இருக்கின்றன. தொழில்கள் ஆரம்பிப்பதில் பின்தங்கிய மாநிலங்களில் கவனம் செலுத்தலாம். நமது மாநிலத்திலேயும் தொழில் வளர்ச்சி அடைய வேண்டும். ஆனால் பின்தங்கிய மாநிலத்திற்கென்றால் அதை எதிர்ப்பதற்கில்லை.

மத்திய அரசு நெய்வேலி 2-வது சுரங்கத்தை அமைக்கப் போவதாக தீர்மானம் போட்டு பத்திரிகையில் அறிக்கை வந்திருந்ததைப் பார்த்தேன். மத்திய அரசு ஒத்துக்கொண்டு விட்டது என்று பத்திரிகை செய்தி வந்தது. இப்போது ஒத்துக் கொள்ளவில்லை என்று கூறிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். எது உண்மை எனக்குப் புரியவில்லை. எனினும், நமது மாநில தொழில் வளர்ச்சிக்கு நெய்வேலி 2-வது சுரங்கம் வெட்டுவது தேவை என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சுட்டிக்காட்ட கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து, தொழிலாளர்கள் பற்றிய பிரச்சினை. இதைப் பற்றி ஆளுநர் உரையில் ஒன்றுமே குறிப்பிடப்படவில்லை. இது தீர்க்க வேண்டிய ஒரு பிரச்சினை. ஒரு பக்கத்தில், முதலாளிகள் வேண்டுமென்றே கூறுகிறார்கள் என்று கூறுவார்கள். கூடியவரையில் முதலாளிகள்-தொழிலாளிகள் பிரச்சினையை தவிர்ப்பதற்கான முயற்சியை அரசு செய்ய வேண்டும். என்னிடத்தில் அதிகாரம் இல்லை என்பதைவிட, கூடிப் பேசி பார்க்க வேண்டும். உற்பத்திப் பெருக்கத்திற்காக இந்தக் காரியத்தை செய்யவேண்டும்.

சிம்சன் பிரச்சினை ரொம்பப் பெரிய விஷயம். அதைப் பற்றி எனக்கு அதிகம் தெரியாதென்றாலும் அந்தப் பிரச்சினையை நாள் கடத்திக்கொண்டு போவது என்பது நல்லதல்ல. தேசத்தின் பாதுகாப்புக்கான பல சாதனங்களை அங்கே எஞ்சினியரிங் யூனிட்டில் செய்கிறார்கள். எனவே, அந்தத் தொழிற்சாலை அமைதியாக நடந்தால்தான் நாட்டில் பல காரியங்களுக்குப் பயன்படக்கூடிய வகையில் இருக்கும். பழி வரங்கப்பட

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து] [1974 சனவரி 25]

மாட்டார்கள் என்று கூறப்பட்டது. இருந்தும் சில தொழிலாளர்கள் வேலைக்குத் திரும்பவில்லை என்று தெரிகிறது. எப்படியாவது தொழிலாளர்களை வேலைக்குத் திரும்பச் செய்கின்ற முயற்சிகளை அரசு செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நாட்டில் லஞ்சம் இல்லாமல் எந்த காரியமும் நடப்பதில்லை. வசதியானவர்களுக்கு இது ஒரு பெரியதல்ல. ஆனால் சாதாரண மக்களுக்கு முடியாது. ஒரு சிறு காரியத்திற்கும் பணம் கொடுக்காமல் காரியம் நடக்காது என்ற முறை வளர்ந்திருக்கிறது. அதைத் தடுப்பதற்காக முயற்சி செய்யவேண்டும்.

பரமக்குடியில் ஒரு கோவபரேடிஸ் ஸ்டோர், ஸ்டோர் என்று போளவுக்கு இருக்கிறது, வியாபாரம் ஒன்றும் செய்யவில்லை, சீனி வாங்கி விற்பதைத் தவிர, அந்த ஸ்டோர் நிர்வாகி உள்ள மார்க்கெட்டில் அதிகமாக ஈடுபடுவதாக கூறப்பட்டது. அது சம்பந்தமாக கூட்டுறவு அமைச்சரிடம்—அவர் இப்போது அவையில் இல்லை—கொடுத்தேன். அதிலே போதிய கவனம் செலுத்தி, கண்காணிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

அருப்புக்கோட்டையில் 2 பஸ்காரர்கள் அடித்துக்கொண்டு, கடைசியில் துப்பாக்கிச் சூடு நடைபெற்று ஒருவர் இறந்தார் என்று பார்க்கிறோம். போலீஸ் அத்து மீறலால் அது நடந்ததாக தெரியவருகிறது. இறந்தவர் குடும்பத்திற்கு நிதி உதவி அளித்ததாக அறிகிறோம். ஆனால் யார் பக்கத்தில் கஷ்டம்-நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறதோ, சம்பந்தப்படாமலிருந்தார்களோ, அவர்கள் மீதுதான் வழக்குப் போடப்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் மீது போடப்பட்டிருக்கக் கூடாது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இன்றையதினம் பேப்பரில், தஞ்சையில் ஒரு டெபுடி தாசில்தாரை மிரட்டி, நான்கைந்து பேர்களால் கொலை செய்யப் பட்டிருக்கிறார் என்பதைப் பார்க்கிறோம். இப்படிப்பட்ட, சர்க்கார் அதிகாரிகளுக்கு பந்தோபஸ்து இல்லை என்ற நிலைமை ஏற்படாமல் தகுந்த நடவடிக்கை எடுத்து அம்மாதிரி தவறு செய்தவர்களைத் தண்டிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

1974 சனவரி 25]

டாக்டர் ச. மு. பழனியப்பன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மேதகு ஆளுநர் அவர்களுடைய உரையின் மீது ஒரு சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அரை நூற்றாண்டு காலமாக தமிழ் சமுதாயத்திலிருந்த சமூக இழிவுகளை நீக்குவதற்காகவும், பகுத்தறிவுப் புரட்சி ஏற்படவேண்டுமென்று காரணத்திற்காகவும் இந்த நாட்டிலே உழைத்து கடைசி வரையிலே சுற்றுப் பயணத்தை மேற்கொண்டு தமிழகத்திலே ஒரு சீர்திருத்தச் செம்மலாக விளங்கிய தந்தை பெரியார் அவர்களின் மறைவுக்கு நமது மேதகு ஆளுநர் ஆரம்பத்திலேயே இரங்கலைத் தெரிவித்ததற்காக அவருக்கு நான் நன்றி தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

ஆளுநர் உரையின் ஆரம்பத்திலே சென்ற ஆண்டு பருவ மழை தவறியதன் காரணமாக நீர்த்நிலைகளில் போதிய தண்ணீர் இல்லாத காரணத்தால், சென்ற ஆண்டு மின்வெட்டை கொண்டுவரவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்ட நிலையைத் தொடர்ந்து 55 சதவிகித மின் வெட்டு ஏற்பட்ட நிலையினை சுட்டிக்காட்டி இருக்கிறார்கள். இந்த மாநிலத்திலே இருக்கின்ற விவசாய நிலத்திலே 40 சதவிகிதம் தான் இன்று பாசன வசதி பெற்றிருக்கிறது. மீதி 60 சதவிகிதம் இன்னும் பாசன வசதி பெறாத நிலையிலிருக்கிறதைக் காண்கிறோம். தமிழக அரசு வேளாண்மைத் துறையில் பல்வேறு சிறப்பான திட்டங்களை நிறைவேற்றி மேலும் 60 சதவிகிதம் விவசாய நிலங்கள் பாசன வசதி பெற எதிர் காலத்தில் நாம் தீட்டுகின்ற திட்டங்கள் எல்லாம் கூடியவரையில் புதிய நீர்ப்பாசன திட்டங்களை அமைப்பது என்ற முறையில் அமைந்தால் சிறப்பாக இருக்குமென்று கருதுகிறேன். அப்போது தான் நீர்ப்பாசன வசதி பெறுகின்ற நிலப்பரப்பை அதிகப்படுத்தமுடியும், அந்த முறையில் ஏற்பாடுகளை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நேற்று இங்கே பேசிய ஒரு உறுப்பினர் ஒன்றைச் சொன்னார்கள். அதாவது, ஆளுகின்ற கட்சியில் இருக்கின்ற உறுப்பினர்கள் பேசுகின்ற நேரத்திலே கூட, கடைசியில் தங்கள் தொகுதியில் பல்வேறு காரியங்கள் நிறைவேற்றப்பட வேண்டுமென்ற பட்டியலை போட்டுக் காட்டினார்கள். இதிலேயிருந்து இந்த நாட்டில் ஒன்றுமே செய்யப்படவில்லை என்பது தெரிகிறது என்ற முறையிலே ஒரு பழைய காங்கிரஸ்காரர் பேசினார். மனிதனின் சமுதாயத்

[டாக்டர் ச. மு. பழனியப்பன்] [1974 சனவரி 25]

தேவைகள் எண்ணற்றவை. அவற்றிற்கு என்றும் முற்றுப்புள்ளி வைத்துவிட முடியாது. அறிவியல் துறையில் வளர வளர, தேவைகள் அதிகரித்துக்கொண்டே போகும். சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் தொகுதி மக்களின் குறைகளையும் தேவைகளையும் சுட்டிக்காட்ட வேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்கள். எனவே தேவைகளைச் சொல்கிறார்கள். அதனால் இந்த அரசு ஒன்றுமே செய்யவில்லை என்பதல்ல. அந்த அளவுக்கு மக்கள் விழிப்புணர்வு பெற்றவர்களாக இருக்கிறார்கள் என்பது தான் பொருள். எனவே, சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் இன்னென்ன வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். எனவே தான் அந்தக் குறைகளை இங்கே சுட்டிக் காட்டுகிறார்கள் என்பதைத் தவிர, வேறல்ல என்பதை அந்த உறுப்பினருக்கு மிகப் பணிவன்போடு நான் தெரிவித்துக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இந்த மன்றத்தில் பேசிய திரு. ஏ. எம். ராஜா அவர்கள் ஒன்றைச் சொன்னார்கள். அவருடைய தொகுதி என்னுடைய தொகுதிக்கு பக்கத்திலிருப்பதால், நீர்ப்பாசன நிலை பற்றி அவர் கூறிய ஒன்றை நான் இங்கே மீண்டும் வலியுறுத்திக் கூற கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன். எங்கள் பகுதியில் அரசன் கோட்டை தடப்பன் ஏரி 200 ஆண்டுகளுக்கு முன்னிருந்து நீர்ப்பாசன வசதி அளித்து வருகிறது. அதிலிருந்து நீர்ப்பாசன வாய்க்கால்கள் பல வெட்டப் பட்டிருக்கின்றன. அவைகள் மிகவும் சீர்கேடான நிலையில் இருக்கின்றன. ஒரு சிறு வெள்ளம் அல்லது சிறு மழை வந்தாலும் அந்த வாய்க்கால்களில் உடைப்பு ஏற்பட்டு அந்தப் பகுதியில் விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் எண்ணற்ற கஷ்டத்திற்கும் நஷ்டத்திற்கும் ஆளாக ஏற்படுவதால் தண்ணீர் லீனாகாம லிருக்கவும், உடைப்பு ஏற்படாமலிருக்கவும் அந்த வாய்க்கால்களை சீரமைக்கின்ற பணியை வருகிற நிதிநிலை அறிக்கையில் சேர்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்தத் தமிழ்நாட்டில் 6½ லட்சம் பம்ப் செட்டுகள் இருக்கின்றன. இந்திய உபகண்டத்திலேயே மொத்தம் 18 அல்லது 19 லட்சம் பம்ப் செட்டுகள்தான் இருக்கின்றன. ஆக, மொத்தத்தில் 3-ல் ஒரு பங்கு பம்ப் செட்டுகள் தமிழ்நாட்டிலிருக்கின்றன. இன்னும் எண்ணற்ற விவசாயப் பெருங்குடி மக்களிடமிருந்து பம்ப் செட்டுகள் வேண்டுமென்று விண்ணப்பங்கள் வந்து கொண்டிருக்கின்றன.

1974 சனவரி 25] [டாக்டர் ச. மு. பழனியப்பன்]

புள்ளிவிவரங்களைப் பார்த்தால் இவர்களுக்கு எல்லாம் நாம் எதிர்காலத்தில் மின் இணைப்புக் கொடுக்க முடியுமா என்கிற சந்தேகம் ஏற்படுகிறது. நாம் கொடுத்திருக்கின்ற மின் திட்டங்கள் எல்லாம் நிறைவேற்றப்பட்டாலும் கூட அடுத்த ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் இறுதியில் நமக்கு மின்பற்றாக்குறை இருக்கத்தான் செய்யும். அதற்காகத்தான் நெய்வேலியில் இரண்டாவது சுரங்கம் வெட்டப்படுவதும், அதன் மூலம் ஆயிரம் மெகாவாட் உற்பத்தி யாகக்கூடிய அனல் மின்நிலையத்தை ஏற்படுத்தவும் மிகவும் அவசியமாகும் என்கிறோம். உடனடியாக இவற்றை ஏற்படுத்தினால் தான் எதிர்காலத்தில் நாம் ஓரளவாவது நம்முடைய மின்சாரத் தேவையைச் சமாளிக்க முடியும்.

அது விவசாயத்துறையாக இருந்தாலும், தொழில் துறையாக இருந்தாலும் நம்முடைய எதிர்கால மின்சாரத் தேவையைக் கருத்திற்கொண்டு நாம் போட்டிருக்கிற திட்டங்களை எல்லாம் நிறைவேற்ற மத்திய அரசு முன்வந்ததாகவேண்டும்.

கல்பாக்கம் அணுமின்நிலையத்தை எடுத்துக்கொண்டால் 1971-72-லேயே அதில் உற்பத்தியாகக்கூடிய மின்சாரம் கிடைக்கும் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் 1975-76-லே கூட அது கிடைக்குமா என்கிற ஐயப்பாடு வந்துவிட்டது. அப்படி நமது மாநிலத்தில் அமைக்கப்பட்ட அணுமின்திட்டம் தாமதப்படுகிற நேரத்தில் தேர்தலைக் கருத்திற்கொண்டு, உத்தரப்பிரதேசத்தில் அவசரம் அவசரமாக மத்திய அரசாங்கம் அணுமின்நிலையத்தை அமைத் திருக்கிறது. எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட திட்டத்தை விட்டு, புதிய திட்டங்களை எடுத்துக்கொள்வது அவ்வளவு நல்லதல்ல என்பதை நான் சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மேதகு ஆளுநர் அவர்கள் உரையில் ஒன்றும் இல்லை என்கிறார்கள். ஏன் இல்லை? இந்த அரசு கடந்த காலத்தில் செய்த காரியங்களையும், எதிர்காலத்தில் செய்ய இருக்கிற காரியங்களையும் ஆளுநர் அவர்கள் அங்கங்கே கோடிட்டுக்காட்டியிருக்கிறார்கள்.

குறிப்பாக தாழ்த்தப்பட்டோர், பிற்படுத்தப்பட்டோர் ஆகியவர்களின் மேம்பாட்டுக்காக ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் ஏறத்தாழ 92 கோடி ரூபாய் செலவிட அரசு கருதி யுள்ளது என்பதையும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். மக்களுக்காக மிகவும் அத்தியாவசியமாகத் தேவைப்படுகிற குடிநீர்ப்

[டாக்டர் ச. மு. பழனியப்பன்] [1974 சனவரி 25]

பிரச்சினையில் இந்த அரசு எவ்வளவு தீவிரமாகச் செயலாற்றி வருகிறது என்பதையும் எடுத்துக்காட்டியிருக்கிறார்கள். இரண்டு மாநகராட்சிகளின் குடிதண்ணீர் தேவைபற்றிக் குறிப்பிட்டு சென்னைக்கு எதிர்காலத்தில் வீராணம் திட்டம் மூலமாக நாளொன்றுக்கு 4 கோடி காலன் நீர் கிடைக்க இருப்பதையும் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

அதேபோல கோவை மாநகரத்திற்கு பல்லாண்டுகளாக கேரளத்திற்கும், தமிழகத்திற்கும் இடையே ஏற்படாதிருந்த ஒப்பந்தம் நிறைவேறி காரியங்கள் வேகமாக நடைபெறுகின்ற காரணத்தினால் 10 கோடி அளவில் சிறுவாணித் திட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டு, நாள் ஒன்றுக்கு 235 இலட்சம் காலன் கிடைக்க இருப்பதையும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். பேரூராட்சி, ஊராட்சி ஆகியவற்றிலும் நாம் தீவிரமான கவனம் செலுத்தியாகவேண்டும். இன்றையதினம் 650 பேரூராட்சிகள் இருக்கின்றன என்றால் பாதுகாக்கப்பட்ட குடிதண்ணீர் வசதி ஏறத்தாழ 100 பேரூராட்சிகள்தான் பெற்றிருக்கின்றன. ஐந்தில் ஒரு பங்கு தவிர பாக்கியுள்ளவற்றுக்கும், சிறிய ஊர்களாக இருந்தாலும் எல்லா வற்றுக்கும் குடிப்பதற்காக—பாதுகாக்கப்பட்ட குடிநீர் வழங்கும் திட்டத்தை நாம் தீட்டியாகவேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எனக்கு முன்னால் பேசிய காங்கிரஸ் கட்சியின் தலைவர் திரு. மாரிமுத்து அவர்கள் சொன்னார்கள், எதற்கெடுத்தாலும் ஆளும் கட்சி உறுப்பினர்கள் மத்திய அரசாங்கத்தை குறை கூறுகிறார்கள், மத்திய அரசாங்கம் மற்ற மாநிலங்களுக்குச் செய்வதைப் போலத்தான் தமிழகத்திற்கும் செய்கிறது என்று குறிப்பிட்டார். ஆளுநர் அவர்கள் தம் உரையிலேயே விளக்கமாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நாம் கேட்ட நைட்ராஜன் உரம் எவ்வளவு, கிடைத்தது எவ்வளவு, அதையாவது முழுவதும் அரசாங்கத்திற்குக் கொடுத்தார்களா என்றால் இல்லை என்பதைத் தெளிவுபடுத்தியிருக்கிறார்கள். 1973-74-க்கு நமக்குத் தேவை என்று நாம் கேட்டது 3.15 இலட்சம் டன் நைட்ராஜன் என்றால் அவர்கள் நமது மாநிலத்திற்குக் கொடுத்தது 2.3 இலட்சம் டன் நைட்ராஜன் உரம் தான். அதிலும் பெரும்பகுதியை தனிப்பட்டவர்கள் கையில்

1974 சனவரி 25] [டாக்டர் ச. மு. பழனியப்பன்]

ஒப்படைத்துவிட்டார்கள். இந்த நிலையில் அரசாங்கம் எப்படி தான் நினைக்கிற அளவில் விவசாயிகளுக்கு தானே உதவ முடியும் என்பதை எண்ணிப்பார்க்கவேண்டும்.

நமது மாநிலத்தில் பற்பல தொழில்களும் பெருகி, வளம்பெற வேண்டும் என்று நமது அரசு கருதுகிறது. அதேநேரத்தில் மத்திய அரசு நாடு முழுவதற்கும் தொழில் முதலீட்டிற்காக 1,500 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியதில் தமிழகத்திற்கு 40 கோடியே கொடுத்திருக்கிறது. எல்லா மாநிலங்களுக்கும் சமமாகப் பிரித்துக்கொடுப்பது என்றால்கூட நமக்கு என்பது, என்பத்தைந்து கோடி கிடைத்திருக்கும். மற்ற மற்ற மாநிலங்களுக்கு எல்லாம் நூறு, நூற்றைம்பது கோடி என்று ஒதுக்கிவிட்டு நமக்கு 40 கோடி மட்டுமே ஒதுக்கியிருக்கிறது என்றால், மத்திய அரசு நம்மை வஞ்சிக்கிறார்கள் என்பதை அழுத்தந்திருத்தமாகச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். 1,500 கோடியில் 4½ கோடி மக்கள் வாழ்கிற தமிழகத்திற்கு 40 கோடியை மட்டும் ஒதுக்கியது நியாயம் தானா என்பதை காங்கிரஸ் உறுப்பினர்கள் சிந்திக்க வேண்டும்.

கைத்தறி நெசவாளர்கள் பிரச்சினையில் கடந்த ஆண்டு நூல் தட்டுப்பாடு ஏற்பட்ட காலத்தில் ஆங்காங்கே நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் அமைத்து, கூட்டுறவு நூற்பாலைகள், தமிழ் நாடு பஞ்சாலைக் கழகத்தால் மேற்கொள்ளப்பட்டு நடத்தப்படும் ஆலைகள் ஆகியவற்றில் உற்பத்தி செய்த நூல்களை, நெசவாளர்களுக்கு விநியோகம் செய்தார்கள். இந்த இரண்டு அமைப்புகளின் மூலமும் நமக்குக் கிடைத்த நூல் நமது தேவைக்குப்போதுமான அளவு இல்லாத காரணத்தினால் ஓரளவு தட்டுப்பாடு இருந்தது. எதிர்காலத்தில் இந்தக் கைத்தறித் துறை வளர்ச்சிக்காகவே ஏறத்தாழ 18 கோடி ரூபாயை இந்த அரசு ஒதுக்க இருப்பது வரவேற்கத்தக்கது என்று சொல்ல நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மத்திய அரசு ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுக் திட்டக் காலத்தில் 19,200 கோடி ஒதுக்கத் திட்டம் இருக்கிறது. இந்தத் தொகையில் தமிழகத்திற்குரிய பங்கினை அவர்கள் ஒதுக்கித்தந்தாகவேண்டும் என்பதை இந்த மன்றத்தின் மூலம் நான் வலியுறுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

[டாக்டர் ச. மு. பழனியப்பன்] [1974 சனவரி 25]

அடுத்து, மத்திய அரசாங்கம் அவ்வப்போது தங்களுடைய ஊழியர்களின் சம்பளத்தை மாநில அரசுகளையும் கலந்து கொள்ளாது உயர்த்திக்கொடுப்பதன் மூலம் அதேபணிகளில் ஈடுபடுகிற மாநில அரசு ஊழியர்களிடையே கசப்பை ஏற்படுத்துகிற நிலைமை உண்டாகிறது. மாநில அரசுகளும் சம்பளம் உயர்த்துகிறபோது நிதி நெருக்கடிக்கு உள்ளாக வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே எதிர்காலத்திலாவது மத்திய அரசாங்கம் தங்கள் ஊழியர்களின் சம்பளத்தை உயர்த்துவதற்கு முன்னால் மாநில முதலமைச்சர், நிதி அமைச்சர் ஆகியவர்களையும் கலந்து கொண்டு செய்கிற ஒரு தேசியக்கொள்கையை உருவாக்க வேண்டும் என்று ஆளுநர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன். அது நிச்சயமாக எதிர்காலத்தில் மத்திய அரசு கடைப்பிடிக்க வேண்டிய கொள்கையாக இருக்கவேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, ஆறாவது நிதி ஆணைக்குழு பரிந்துரைகளில் நமது மாநிலம் வற்புறுத்திய கொள்கையை ஏற்றுக்கொண்டிருப்பது பற்றி ஆளுநர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் ஒன்று. உண்மையாக, சிக்கனத்தோடு நடந்து வருகிற 51.7 மடது மாநிலத்தைப் பழிவாங்கக்கூடிய வகையில், செலவைச் செய்து விட்டு கேட்கிறவர்களுக்கு எல்லாம் நிதியை ஒதுக்கி, நமக்குக் கொடுக்க வேண்டியதைக்கூட கொடுக்காமல் இருப்பது—பற்றாக்குறையை நிறைவு செய்கிற அவர்களது போக்கு சரியல்ல. உண்மையாக, சிக்கனமாக நடந்து கொள்கிற மாநிலத்திற்குச் சேர வேண்டிய பங்கினையாவது ஒதுக்கித்தர முன்வந்தால்தான் மாநில அரசு தாம் போகிற முற்போக்கான திட்டங்களை எல்லாம் நல்லமுறையில் எதிர்காலத்தில் நிறைவேற்றிட முடியும்.

(பிற்பகல் 1.00)

அடுத்து, நம் நாட்டிற்கு வர இருக்கிற இலங்கை வாழ் மக்களுடைய பிரச்சினையிலே ஏறக்குறைய 55,000 குடும்பங்கள் இந்த நாட்டிற்கு வரும் என்று சொல்கிறார்கள். இந்திய அரசாங்கம் 60 கோடியிலிருந்து 70 கோடி வரை செலவு செய்யும் என்று சொல்கிறார்கள். இதை ஒரு தேசியப் பிரச்சினையாக, இந்த நாட்டுப் பிரச்சினையாகக் கொண்டு, செலவழிக்கப்படுகின்ற முழுத் தொகையையும் மத்திய அரசாங்கமே கொடுத்து, வருகின்ற அந்த

1974 சனவரி 25] [டாக்டர் ச. மு. பழனியப்பன்]

மக்களுக்கு நல்வாழ்வு அளிப்பதற்கான ஒரு பொறுப்பினை ஏற்று, அதற்காக அவர்கள் ஒரு திட்டம் தீட்ட முன்வரவேண்டுமென்றும் இந்த நேரத்திலே கூறி, மேதகு ஆளுநர் அவர்களது உரைக்கு நன்றி தெரிவித்து முடிக்கிறேன், வணக்கம்.

DR. M. MOSES : Mr. Deputy Speaker, may I bring to your notice that in Family Planning Operation, no minimum age is fixed for males and there are not any signs to find out whether a male is a father or not when such people come for vasectomy. They get into trouble ultimately and at times by mistake an operation is carried on a person of under-age or an unmarried individual. Therefore, I request that a rule be made that anybody who comes for vasectomy operation should produce a certificate from the Tahsildar or the village officer regarding his parenthood.

Weavers are not given any protection in our district. There are so many places with 400 or 500 persons working and they get no benefit like medical aid, provident fund, etc., from the managements. They have to live in the mercy of the managements. Something should be done to help them.

There is acute shortage of drinking water in Nagercoil town. This has been repeatedly brought to the notice of the Government, but action has not been taken. I request the Government that speedy action may be taken in this matter.

Large-scale theft of timber is going on in the forests of Kanyakumari district. I request the Hon. Minister to take very strict action against the culprits. Thank you.

MR. DEPUTY SPEAKER : Have you finished ?

DR. M. MOSES : Yes, Sir.

* திரு. த. சோனையா : தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துப் பேசுகின்ற நல்லதொரு சந்தர்ப்பம் கிடைத்ததைப் பெருமையாகக் கருதி, ஆளுநர் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவிக்கிறேன்.

அவருக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் முதல் காரணம், அவர் நம்முடைய தந்தை பெரியார் அவர்களுக்கு முதலில் இரங்கல் தெரிவித்து தன்னுடைய உரையை ஆற்றியிருக்கிறார்கள்.

[திரு. த. சோனையா] [1974 சனவரி 25]

உள்ளபடியே, பெரியார் அவர்களுக்கு எங்கோ பிறந்து, வளர்ந்து, இங்கே ஆளுநராக வந்திருப்பவர் நன்றி கூறுவதையும், அதைப் போலவே இந்த மாநிலத்திற்குப் போதுமான அதிகாரம் இல்லையென்பதை ஆளுநர் அவர்களே ஒத்துக்கொள்வதாகச் சொல்லி இருப்பதையும் இங்கே இருக்கிற ஒரு சிலர் கூட ஒத்துக்கொள்ளாமல் இருப்பதைப் பார்க்கும்போது நமக்கு வருத்தத்தைத் தருகிறது.

தந்தை பெரியார் அவர்கள் இந்தத் தமிழகத்திலே பிறந்ததினால்தான் என்போன்றவர்களெல்லாம் ஒருகாலத்திலே ஆடுமாடு மேய்த்துக்கொண்டுத் திரிய வேண்டிய சூழ்நிலையிலே இருந்தவன் எல்லாம் நாட்டிலே, மனிதன் மனிதத் தன்மையோடு வாழவேண்டுமென்ற மனிதாபிமானத்தைப்பற்றிக் கற்பித்தார்கள். அப்படி கற்பித்த பெரியார் இந்த மாநிலத்தில் தமிழ் சமுதாயம் எப்படி சீரோடும் சிறப்போடும் ஒருகாலத்திலே வாழ்ந்திருந்தாலும் கூட, இடையிலே எப்படி கேடுகெட்ட சூழ்நிலையிலே இருந்தது என்பதை விளக்கியுள்ளார்.

தமிழ் சமுதாயம் இடையில் எப்படி இருந்தது என்பதையோசித்துப் பார்ப்போமானால், ஜாதியால், மதத்தால், வேதனைப்பட்டுக் கிடக்கும் தமிழன் தரணி இழந்து, பாணி மறந்து, ஏசுதலைத் தாங்கி தவிக்கும் தமிழன் களம் இழந்து, வளம் மறந்து, வாழ்வு கசந்து, தாழ்வடைந்துள்ள தமிழன், மொழி சிதைந்து, பழி மிகுந்து, களி கொண்டோன் காட்டும் சூழியிலே குதித்திடும் குணம் கொண்டோன் தமிழன், வளப்பம் இழந்து, அரசு இழந்து, அணைந்த விளக்காய், கதியிழந்த களமாய், தாழ்ந்த தகலாய் கிடக்கும் தமிழன், ஆங்கிலேயனுக்கு அடிமை, ஆரியனுக்குத் தாசன், வடநாட்டானுக்கு எடுபிடி எனும் வெட்கப்படும் நிலையிலே இருந்த தமிழன், கூலியாக ஆகி, வெளிநாடு செல்லும் ஏழைகளிலே பிறந்தோம், கர்மவினையை அனுபவிக்கிறோம் என்று கருதும் கோழை, நம்மால் ஆகாது நாதன்விட்ட வழி என்று நம்பிய நடைப் பிணம், வாள் ஏந்தி இருந்த தமிழன், மாற்றானின் தாள் ஏந்திக் கிடக்கிறான். அந்தத் தமிழகத்திலே தன்மானத்தை உருவாக்கிய தந்தை பெரியார் அவர்கள், தமிழா, இது உன் நாட்டா, இது உன்னுடைய மொழி, உன்னுடைய கலாச்சாரம், உன்னுடைய நாகரீகம், இன்று நாட்டை ஆளப் பிறந்தவன்

1974 சனவரி 25] [திரு. த. சோனையா]

நீ அல்லவா, மாற்றாதிடத்திலே தாளிட்டுக் கிடக்கிறாயே என்று தமிழன் சமுதாயத்தைத் தட்டி எழுப்பினார். அதனுடைய விளைவாக இன்றைக்கு அறிவுலக மேதை, பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் தமிழ் சமுதாயத்தைக் கொண்டு தமிழர் அரசு அமைத்தார்கள். அதற்குப் பிறகுதான் தமிழகத்தின் முதல்வர் அவர்களாக டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் வீற்றிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால், இந்த அமைச்சரவையையும் அமைச்சர்களும் தந்தை பெரியார் அவர்களால் உருவாக்கப்பட்டவர்கள் என்பதை நாம் மறந்துவிடமுடியாது. அவர்கள் இந்த நாட்டிற்காக பெரும் பாடுபட்டிருக்கிறார்கள். அன்னியன் இந்த நாட்டை ஆளக்கூடாது, ஆங்கிலேயன் வெளியேறவேண்டும் என்பதற்காகவும், இந்த நாட்டிற்கு வடக்கே உள்ள லோகமானிய பாலகங்காதா திலகர், கோபாலகிருஷ்ண கோசலே, எல்லைப் புற காந்தி, சர்தார் வல்லபாப் படேல், நேருஜி, காந்தியடிகள், நேதாஜி, ஜெயப்பிரகாஷ் நாராயண் போன்றவர்கள் உழைத்த நேரத்திலே, தென்னாட்டிலே உழைத்த பெரும் தியாகி, வட நாட்டிலே உழைத்தவர்களுக்குச் சமமாக, ஈடாக உழைத்தவர் தந்தை பெரியார் என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது என்று நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

தந்தை பெரியார் அவர்கள் இந்த மண்ணிலே பிறந்ததால்தான் தமிழ்ச் சமுதாயத்திலே மறுமலர்ச்சியை இந்த மண்ணிலே உருவாக்க முடிந்தது. அப்படிப்பட்ட பெரியாரை, நம்மை மெல்லாம் ஆளக்கூடிய பெரியாரை மனிதன் மனிதனை இருக்க வேண்டுமென்று தெரிவித்த பெரியாரை, ஆளுநர் அவர்கள், அவர் மறைவுக்கு இரங்கல் தெரிவித்ததுபற்றி அனைவரும் நன்றி சொல்ல நாம் அனைவரும் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம் என்று இந்த நேரத்திலே சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

அடுத்தபடியாக, இன்றைக்கு ஆளுநர் உரையிலே, கூறியிருப்பதில், பெரியார் மேம்பாடு திட்டம் 23,000 ஏக்கருக்குப் பலன் அளிக்கும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. அந்த 23,000 ஏக்கரிலே சிவகங்கைக்குப் பக்கத்திலே சேர்க்கப்பட்டிருக்கிற பாதுகிந்துத் தண்ணீர் தீர்வை கூட விதிக்கப்பட்டிருப்பதாகச் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. அப்படி தண்ணீர் தீர்வை வந்தாலும்கூட, இன்னும் அந்தப் பகுதி மக்களுக்கு தண்ணீர் கிடைக்கவில்லை.

[திரு. த. சோனையா]

[1974 சனவரி 25]

அந்தப் பெரும் குறையைத் தமிழக அரசு தீர்க்கும் தன்றி பெரும் நம்பிக்கை எனக்கிருக்கிறது. அதை ஈடேற்றித் தரவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றைக்குப் புதிதாக 8 சர்க்கரை ஆலைகள் உருவாக இருக்கின்றன. அந்த 8 சர்க்கரை ஆலைகளில் ஒன்றை இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் பின்தங்கிய பகுதியாக இருக்கிற என்னுடைய பகுதியான மாணமதுரை தொகுதியிலே உருவாக்க வேண்டும் என்று நான் இந்த அரசைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, திருப்புவனத்திலே நீண்ட நெடுநாட்களாகப் பெண்கள் உயர்நிலைப் பள்ளி இல்லையென்ற பெரும் குறை இருக்கிறது. ரூ. 10,000 கட்டினால் உயர்நிலைப் பள்ளிக் கட்டிடத் தருவதாகச் சொல்லப்பட்டு, அதிகாரிகளிடத்திலே ரூ. 10,000 கட்டப்பட்டது. சென்ற ஆண்டே அந்தப் பள்ளி வரும் என்று எதிர்பார்க்கப்பட்டது. திருப்புவனத்து மக்கள் தங்கள் குறை இந்த ஆண்டாவது தீரும் என்ற நம்பிக்கையோடு இருக்கிறார்கள் என்று நான் கூறவிரும்புகிறேன்.

அடுத்து, வைகை கால்வாய் சீரமைப்புத் திட்டம். இராமநாதபுரம் மாவட்ட மக்களுக்கு அதுவும் கிழக்கு இராமநாதபுரம் மாவட்ட மக்களுக்கு அது ஒரு பெரிய வரப்பிரசாதமாக அமைந்திருக்கிறது. அந்த வைகை கால்வாய் சீரமைப்புத் திட்ட வேலைகள் அவ்வளவு வெற்றிகரமாக நடைபெறுகின்றன. இன்றைக்குச் சிக்கனமாகத் தண்ணீரை நாம் பயன்படுத்தினால், பாசனத்திற்கு அப்பாற்பட்ட கண்மாய்கள் 10, 12 இருக்கும், அப்படிப்பட்ட கண்மாய்கள் அனைத்துக்கும் சேரவில்லையென்று சொல்லி, தண்ணீர் கிடைக்காமல் மக்கள் அவதிப்பட நேரிகிறது. அப்படி இருக்குமானால் வைகை சீரமைப்பு திட்டத்திலிருந்து கிடைக்கக்கூடிய அந்தத் தண்ணீரை சின்னக் கண்ணணார், ராங்கியன், மாங்குடி, மேலவள்ளூர், அம்பழத்தாடி போன்ற பகுதிகளுக்கு விட வேண்டுமென்று தமிழக அரசைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதைப்போலவே, திருப்புவனத்தில் நீண்டகாலமாக ஒரு தாலுகா ஆபீஸ் இருந்து வந்தது. அந்த ஆபீஸ் சமீபகாலத்தில் காங்கிரஸ் ஆட்சிக்காலத்திலே அகற்றப்பட்டது. அது ஒரு பெரும்

1974 சனவரி 25]

[திரு. த. சோனையா]

குறையாக திருப்புவனத்திற்கு இருந்து வருகிறது. ஆக, தமிழக அரசு, அதிலே கவனம் செலுத்தி, திருப்புவனம் பகுதியில் ஒரு தாலுகா ஆபீஸ் கொண்டு வர ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று நான் அரசைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நம்முடைய ஆளும் காங்கிரஸைச் சேர்ந்த தலைவர் மாரிமுத்து அவர்கள் மத்திய சர்க்கார் செம்மையாகவும் நியாயமாகவும் நடந்துகொள்கிறது, அதிலே ஒருசில குறைபாடுகள், குற்றங்கள் இருக்கின்றன என்று ஆளும் கட்சியினர் சொல்கிறார்களே என்று சொன்னார்கள். 'அவர்கள் சொல்வதைப் பார்த்தால் இன்றையதினம் பிரிவினை வளர்ந்துவிடும் போல் இருக்கிறது. மத்திய சர்க்கார் இப்படிச் செய்கிறது என்று சொல்வது பிரிவினைக்கு வித்தாகுமோ என்பதற்காகத்தான் இதை எதிர்க்கிறேன்' என்று சொன்னார்கள். நாங்கள் கேட்பதே, பிரிவினை வளர்ந்து விடுமோ என்ற அளவுக்கு ஆளும் கட்சிக்கு சந்தேகம் கிளப்பிவிட்டிருக்கிறது. அவருக்கு நான் அத்தனையும் சொல்லாமல் ஒரு பாணை சோற்றுக்கு ஒரு சோறு பதம் என்பதைப்போல ஒன்றை மட்டும் சொல்லலாம் என்று நினைக்கிறேன். ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே தொழில் மேம்பாட்டிற்காக 1,500 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது, 1,500 கோடி ரூபாயிலே நமக்கு ஒதுக்கப் பட்டிருப்பது 40 கோடி ரூபாய்தான். இந்த 40 கோடி ரூபாய் சமமான பங்கா? நியாயமான பங்கா? ஒப்புக்கொள்ளக்கூடியதா? இருக்கின்ற மாநிலங்களுக்கு எல்லாம் சரியாகப் பிரிப்போமானால் இது சரிதானா? இதையெல்லாம் ஆளும் காங்கிரஸ்காரர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரங்கள் தேவை என்கிறோம். ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய மதிப்பிடத்தகுந்த தலைவர்கள்தான், அவர்கள் நம்முடைய கருத்துக்களில் இருக்கின்ற உண்மைகளைப் புரிந்துகொள்ளவேண்டும்.

தூத்துக்குடி உரத் தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். தமிழ்நாட்டிலே உரம் உற்பத்தியாகிறது. ஆனால் உரப் பற்றாக்குறையினால் விவசாயிகள் தொல்லைகளுக்கு ஆளாகிறார்கள் என்பது ஒப்புக்கொள்ளவேண்டிய பிரச்சனைதான். காரணம் என்ன? தமிழ் நாட்டிலே உற்பத்தியாகக்கூடிய உரத்தில் பெரும்பகுதியைத் தமிழ் நாட்டு மக்களுக்குக் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அப்படிக் கொடுத்தால் நிச்சயமாக எத்தனை மாநிலங்களுக்கு நம்முடைய முதல்வர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் அரிசியை அள்ளி

[திரு. த. சோனையா]

[1974 சனவரி 25]

அள்ளிக் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள், இன்னும் உரம் கொடுத்தால் பன்மடங்கு அள்ளிக்கொடுக்க முடியும். நமக்குப் போதுமான உரமும் தண்ணீரும் கிடைக்குமானால் இந்தியாவையே காப்பாற்றுகின்ற அளவுக்கு உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியும்.

ஆளுநர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிற, நமக்குத் தேவையான, செய்யப்படவேண்டிய, செய்யப்போவதாகச் சொல்லியிருப்பது, அதாவது நெய்வேலியில் இரண்டாவது நிலக்கரிச் சுரங்கம் வெட்டுதல், கல்பாக்கம் அணுமின் உற்பத்திச் சாலையை விரிவுபடுத்துதல், தூத்துக்குடியில் இன்னொரு அணுமின் உற்பத்திச் சாலையை நிறுவுதல், காவிரி கழிமுகப் பகுதியிலும், தமிழ்நாட்டின் கடற்பகுதிகளிலும் எண்ணெய் வளம் குறித்த ஆய்வினை மும்முரப்படுத்துதல், சென்னை-தூத்துக்குடி ரயில் பாதையை அகல்ப்பாதையாக மாற்றதல், சேதுசமுத்திரத் திட்டத்தைச் செயற்படுத்தல், சென்னைப் பெருநகரப் பகுதியில் சுரங்க ரயில் ஏற்பாட்டினை நிறுவுதல், தூத்துக்குடியில் கப்பல் தளம் ஒன்றை அமைத்தல், நாட்டுப் பாதுகாப்பு தொடர்பான தொழிற்சாலைகளை நிறுவுதல் போன்ற திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டால் இந்த நாடு சீரோடும் வளத்தோடும் இருக்கும், நிச்சயமாக தமிழ்நாடு வளமாக இருக்கும் என்பதில் யாருக்கும் சந்தேகம் வேண்டாம்.

ஒரு உதாரணத்தைச் சொல்லிக் காட்டினால், எதிர்க்கட்சிக் காரர்கள் அங்கே, இங்கே என்று காட்டுகிறார்களே என்று சொல்கிறார்கள், ஆனால் அவர்கள் பேசும்பொழுது வேறு மாநிலங்களைச் சுட்டிக்காட்டிப்பேசினார்கள். உணவு நிலைமையிலே விலைவாசி வேறு மாநிலங்களைவிட இங்கே எப்படி குறைந்திருக்கிறது என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். என்னுடைய நண்பர் ஒருவர் வட இந்தியாவிற்குப் போய்விட்டு வந்தார். அங்கே சாப்பாட்டுக்கு அவர் பட்ட கஷ்டத்தைச் சொன்னார். உணவு பஞ்சம் அந்த அளவிற்கு இருக்கிறது என்றும் சொன்னார். தமிழ் நாட்டிலே ஒரு ரூபாய்க்கு சாப்பாடு, ஒன்றரை ரூபாய்க்குச் சாப்பாடு, இரண்டு ரூபாய்க்கு நல்ல சாப்பாடு என்ற நிலைமை இருக்கிறது, ஆனால் வட இந்தியாவிலே 18 ரூபாய் ஒரு சாப்பாடு, போபாவில் 7 ரூபாய், பம்பாயில் 6 ரூபாய், ஆக்ராவில் 9 ரூபாய், குவாலியரில் 11 ரூபாய், கான்பூரில் 9 ரூபாய், ஜெய்ப்பூரில் 8 ரூபாய்—இப்படி வட மாநிலங்களில் 10 ரூபாய், 15 ரூபாய் என்று

1974 சனவரி 25]

[திரு. த. சோனையா]

சாப்பாடு விற்கக்கூடிய அளவிற்கு இருக்கிறது. ஆனால் 1 ரூபாய் 2 ரூபாய் என்ற அளவிற்கு கொடுத்து சாப்பாடு சாப்பிட்டுக் கொண்டிருக்கிற நாம் வட நாட்டிலே ஒரு வேளை சாப்பாட்டிற்கு சாப்பாடு டிக்கட் அட்வான்ஸாக வாங்கக் கூடிய நிலைமை இருக்கின்றது என்பதை உணரவேண்டும்.

இந்த நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தை முன்மொழிந்து பேசிய அண்ணன் திரு. விசாசாமி அவர்கள் சொன்னார்கள், தட்டுங்கள் திறக்கப்படும், கேளுங்கள் கொடுக்கப்படும் என்று சொன்னார்கள். அதைப்போன்று எந்த மாநிலம் கேட்டாலும் இந்த மாநிலத்திலிருந்து தாராளமாக அள்ளிக்கொடுத்துக் கெண்டிருக்கக் கூடிய மாநிலம் நம்முடைய தமிழ் மாநிலம் என்று சொல்லிக் கொண்டு இந்த அளவோடு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. இ. எஸ். தியாகராசன் : பேருமதிப்பிற்குரிய துணைத் தலைவர் அவர்களே, மதிப்பிற்குரிய ஆளுநர் அவர்கள் ஆற்றிய உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தை ஆதரித்து என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

தத்தை பெரியார் அவர்களுடைய மறைவைப்பற்றி இந்த அறிக்கையிலே ஆளுநர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். சமுதாய சீர்திருத்தம், ஏழை எளியோர் முன்னேற்றம், கீழ்த்தட்டிலே உள்ளவர்கள் எல்லாம் முன்னுக்கு வரவேண்டுமென்ற முறையிலே நல்ல கருத்துக்களை வழங்கி இந்த நாட்டிலே 72 ஆண்டுக் காலம் அரசியல் வாழ்க்கை வாழ்ந்தார் பெரியார் அவர்கள். பிற்பட்டோர் சமூகத் திற்காக வாழ்ந்த பெரியார் அவர்களைப் பாராட்ட தமிழகம் பெரிதும் கடமைப்பட்டிருக்கிறது. ஆளுநர் அவர்களுடைய உரையில் அவர்களுடைய மறைவுக்கு அனுதாபம் தெரிவித்து இருப்பதற்காக என்னுடைய பாராட்டைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

உளவு உற்பத்தியிலே நம்முடைய மாநிலம் மற்ற மாநிலங்களை விட மிக நல்ல முறையிலே முன்னேற்றமடைந்திருக்கிறது. அதன் விளைவாக தமிழகம் சோறுபடைந்திருக்கிறது என்பதையும் இந்த நேரத்திலே எடுத்துக் கூறுவதிலே நான் பெருமைப்படுகிறேன். இந்த அறிக்கையிலே கூறியிருப்பதைப் போன்று தமிழகத்திலே

[திரு. இ. எஸ். தியாகராசன்] [1974 சனவரி 25]

இந்த ஆண்டு ஓரளவு ஏற்பட்ட மழைக்குறைவின் காரணமாக திருத்தணி வட்டத்திலே தண்ணீர் அதிகமாக இல்லாத காரணத்தினாலே அங்கே பயிர்கள் எல்லாம் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதற்குத் தக்க நேரத்திலே அரசு வரிவஜா செய்து உதவி செய்வார்கள் என்பதை நான் எடுத்துச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மின்வெட்டு இப்பொழுது 15 சதவீதம் இருக்கிறது, அதனையும் விரைவிலே நீக்கிவிடவேண்டுமென்றும் அதற்கு முன்னெச்சரிக்கையாக தக்க நடவடிக்கைகளை எடுத்தால் ஏழை எளியவர்களை வாழவைக்கின்ற பயிர்த் தொழிலுக்கு பாதுகாப்பாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே மின் வளர்ச்சிக்காக நம் முடைய டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் 326 கோடி ரூபாயை ஒதுக்கியிருப்பதுபற்றி அறிக்கையிலே குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்கள். 326 கோடி ரூபாய் அதற்காக செலவு செய்வதன் மூலம் மின்சாரத்தை அதிகமாக உற்பத்தி செய்வதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொள்வார்களானால் தமிழகத்திலே மின்சாரப் பற்றாக்குறை மிக விரைவிலே நீங்குவதற்கு வாய்ப்பாக இருக்கும்.

பாசன வசதிக்காக 129 கோடி ரூபாய் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே செலவு செய்வதற்காக ஒதுக்கப்பட்டிருப்பது உண்மையிலேயே பாசன வசதிகள் தமிழகத்திலே எல்லா மாநிலங்களையும் விட முன்னேறுவதற்கு வாய்ப்பாக இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மைனர் இரிகேஷன் ஸ்கீம்ஸ் என்ற தலைப்பிலே 15 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஏற்கனவே சிறிய ஏரிகளைச் சீர்படுத்துவது பஞ்சாயத்து யூனியன்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டிருந்தது, நிதி வசதியில்லாத நிலையில் பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் இருப்பதால் அரசாங்கமே அவற்றைச் செப்பணிடுவதற்காக 15 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருப்பதை நான் பாராட்டுகிறேன்.

ரூரல் வாட்டர் சப்ளை ஸ்கீமை, கிராமப்புறங்களிலும் நகரப்புறங்களிலும் குடிநீர் வழங்குகிற திட்டத்தை அமல் நடத்த 93 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. அதன் விளைவாக கிராமங்களிலே குடிநீர்ப் பிரச்சனை தீருவதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படுத்

1974 சனவரி 25] [திரு. இ. எஸ். தியாகராசன்]

தப்படுகிறது என்பதை நான் பாராட்டக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன். 93 கோடி ரூபாய் செலவு செய்யப்படுகிற நேரத்தில் பொதட்டீர்பேட்டை, பள்ளிப்பட்டு போன்ற பகுதிகளிலே மக்கள் குடிநீர் இல்லாமல் அவதிப்படுகிறார்கள், ஆகவே அந்தத் திட்டத்திலே இந்த பஞ்சாயத்துக்களையும் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வேளாண்மைக்கு வேண்டிய உரம் கொடுக்கக்கூடிய முறையிலே சிறிய சிறிய தொழிற்சாலைகளை அமைத்து அதன் மூலமாக உரங்களுக்கும், பூச்சிக்கொல்லி மருந்துகளையும் தயார் செய்து உரப்பஞ்சம், பூச்சிக்கொல்லி மருந்து பஞ்சம் இவற்றைப் போக்குவதற்கு நம்முடைய அரசு தக்க நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்லாமல், தொழில் துறை வகையிலே எட்டு சர்க்கரை ஆலைகளைத் தமிழகத்திலே திறப்பதாக இருக்கிறது. திருத்தணி, திருவள்ளூர் பகுதியிலே இன்றைக்குச் சர்க்கரை ஆலைகள் இல்லாமல், விளைகின்ற கரும்புகளையெல்லாம் வெகு தூரத்திற்கு எடுத்துச் செல்ல வேண்டிய நிலையிலே இருக்கிறார்கள். அந்த நிலையைப் போக்குவதற்காக, துவக்கப்படவிருக்கும் எட்டு சர்க்கரை ஆலைகளில் ஒரு ஆலையை திருத்தணியிலே அமைக்க வேண்டுமென்று அரசைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். திருத்தணி பகுதி ஆந்திரத்திலே பல நாட்களாக இருந்து பிறகு தமிழகத்தோடு சேர்ந்த பகுதி, அது மிகவும் பிற்பட்ட பகுதியாக இருப்பது நமது அரசுக்கு நன்றாகத் தெரிந்திருக்கிறது. ஆகவே அங்கே ஒரு சர்க்கரை ஆலையைத் துரிதமாக அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, கைத்தறித் தொழிலைப் பொறுத்தவரையில், அடுத்த ஐந்தாண்டுகளில் 18 கோடி ரூபாய் செலவு செய்வதற்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று அறியும்பொழுது உண்மையிலேயே நான் பெருமைப்படுகிறேன். தமிழகத்தில் கைத்தறித் தொழிலுக்காக திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு பெரும்பாடு பட்டு வருகிறது என்பதை இந்த 18 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதிலிருந்தே நாம் நன்றாகப் புரிந்து கொள்ள முடிகிறது. அவர்களுக்காக இன்னும் பல வகைகளில் செய்வதற்கு நாம் நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமானால், தமிழகத்திலே நெசவாளர்களைப்

[திரு. இ. எஸ். தியாகராசன்] [1974 சனவரி 25]

பற்றி அறிக்கை தயாரிக்கப்பட்டு வந்திருக்கிறது, அந்த சந்தானம் கமிட்டியின் அறிக்கையை அரசு ஏற்றுக்கொண்டு, அதில் சிபாரிசு செய்திருப்பதைப்போல் கைத்தறி வாரியம் ஒன்று அமைக்க வேண்டும். அவ்வாறு அமைத்து கூட்டுறவுச் சங்கங்களிலே உள்ள நெசவாளர்களுக்கும், வெளியிலே உள்ள நெசவாளர்களுக்கும் நல்ல முறையிலே நூல் வழங்கவும், அவர்கள் உற்பத்தி செய்யும் துணிகளை விற்கவும் நல்ல சந்தர்ப்பத்தை உருவாக்கித் தர வேண்டுமென்று நான் டாக்டர் கலைஞர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்லாமல், நெசவாளர்களுக்கு ஏற்கனவே வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கும் திட்டம் இருந்தது. ஆனால் தற்போழுது அது ஒத்தி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. மீண்டும் அந்தத் திட்டத்தைக் கொண்டுவந்து கிராமப்புறங்களிலுள்ள நெசவாளர்களுக்கு வீடுகள் கட்டித் தருவதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்து தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பிற்பட்டோர் நலத்தைப்பற்றி ஆளுநர் உரையிலே 91½ கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஏற்கனவே நம்முடைய தமிழகத்திலே பிற்பட்டோர் நலன் வளர்ச்சி பெருவதற்காக டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் ஆட்சியிலே ஒரு தனி அமைச்சரே அமர்த்தப்பட்டிருக்கிறார். ஆகவே, இந்த 91½ கோடி ரூபாயும் நல்ல முறையிலே செலவு செய்யப்பட்டு, பிற்பட்ட மக்கள் வாழ்வு பெறுவதற்கான வாய்ப்பை உண்டாக்கித் தந்தமைக்காக உண்மையிலேயே நான் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

வீட்டு வசதி வாரியத்தின் மூலமாக இன்றைக்குத் தமிழகத் திலே பெரிய நகரங்களிலேயெல்லாம் வீட்டு வசதி செய்து தரப்பட்டு வருகிறது. ஆனால் நகரங்களில் மட்டும் வீட்டு வசதி செய்து கொடுத்தால் கிராமப்புற மக்கள் நகர்ப்புறங்களுக்கு வந்து விடலாமா என்று நினைக்கிறார்கள். ஆகவே, கிராமப்புறங்களுக்கு ஒரு வீட்டு வசதி வாரியத்தை உண்டாக்கி, அதனால் கிராமங்களிலே இருக்கக்கூடியவர்களுக்கு வீட்டு வசதியைச் செய்து தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1974 சனவரி 25] [திரு. இ. எஸ். தியாகராசன்]

அடுத்து, பாதை செப்பணிடுவது சம்பந்தமாக நமது அரசு பல கோடி ரூபாய்கள் ஒதுக்குவது குறித்து ஆளுநர் உரையிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்த நேரத்திலே என்னுடைய தொகுதியைப் பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகளைச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். நம்முடைய மாண்புமிகு முதல்வரவர்கள் 1967 ஆம் ஆண்டில் பொதுப்பணித்துறை அமைச்சராக இருந்தபொழுது இந்த மன்றத்திலே ஒரு கேள்விக்குப் பதில் அளித்துள்ளார்கள். திருத்தணி தொகுதியிலே பள்ளிப்பட்டு பகுதியிலே குசஸ்தலி ஆற்றில் பாலம் கட்டப்படும், அதற்காக மத்திய அரசுக்கு சிபாரிசு செய்திருக்கிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் தூர திருஷ்ட வசமாக ஏழாண்டுக் காலமாகியும் அந்தப் பாலம் துவக்கப்படவில்லை, அந்த வேலை இன்னும் எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை என்ற வருத்தமான செய்தியைச் சொல்லி, மாண்புமிகு முதல்வரவர்கள் இந்த ஆண்டாவது அதை ஏற்று அந்த ஆற்றுக்குப் பாலம் கட்டித்தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்த அரிய சந்தர்ப்பத்தை அளித்த தலைவரவர்களுக்கு நன்றி கூறி கவர்னர் உரையை ஆதரித்து என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன், வணக்கம்.

திரு. எம். ஆர். கண்ணன் : தலைவரவர்களே, மேதகு ஆளுநர் அவர்களின் உரையின்மீது என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விழைகின்றேன்.

இங்கே பெருவாரியான சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் இதிலே என்ன இருக்கிறது என்றெல்லாம் பேசினார்கள், குறிப்பாக எதிர்க்கட்சியிலே இருப்பவர்கள் பேசினார்கள். இந்த கவர்னர் உரையைப் படித்தவர்கள் நல்ல முறையிலே உணர்வார்கள். இதற்கு முன்னால் எத்தனையோ கவர்னர்கள் இருந்திருக்கிறார்கள். இந்தச் சட்டமன்றத்தில் உரையாற்றி இருக்கிறார்கள். அந்த உரைகளிலே அவர்கள் சொல்லியிருந்த கருத்துக்களுக்கும், இந்தக் கருத்துக்கும் எவ்வளவோ வித்தியாசம் இருக்கிறது. அந்த நிலைமையை இங்கே யுள்ள கவர்னர் உரையிலே புகுத்தியிருக்கும் நிலைமை உண்மையிலேயே தமிழகத்தின் ஆட்சிக்கு ஒரு நல்ல சான்றிதழாகும்.

[திரு. எம். ஆர். கண்ணன்] [1974 சனவரி 25]

இதற்கு முன்னாலிருந்த கவர்னர்களெல்லாம் யாரும் மத்திய அரசு இன்னிள்ள துறைகளிலே மாநிலங்களைக் கவனிக்காமல் இருக்கின்றார்கள், இப்படியிப்படி கவனிக்க வேண்டுமென்று எடுத்துக் கூறியிருக்கின்றார்களா என்றால் அப்படிச் கூறிய கவர்னர் வேறு ஒருவர்கூட இருக்க மாட்டார் என்று நிச்சயமாகச் சொல்ல முடியும். அந்த அளவிற்கு ஒரு மாநிலத்தினுடைய நன்மைகளைக் கருத்திற்கொண்டு, இந்த மாநில கவர்னராக இருப்பவர் நல்ல கருத்துக்களோடு, பெருந்தன்மையோடு எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

ஆனால், இந்த உரையைப் பற்றிப் பேசுபவர்கள் சிலர் இதிலே ஒன்றுமேயில்லை என்று சொல்கிறார்கள். ஏதோ எதிர்க்கட்சியிலே இருப்பதால் எல்லாவற்றையும் எதிர்க்க வேண்டுமா? மதிப்பிற்குரிய திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் சொன்னார்கள், எதிர்ப்பதற்காகத்தான் நாங்கள் இருக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். அது மிக மிக தவறான வாதம். எதிர்க்கட்சியிலே இருப்பவர்கள், ஏதாவது தவறுகள், அக்கிரமங்கள் நடந்தால் அவைகளை எதிர்க்க வேண்டுமே தவிர, ஆளுங்கட்சி சொல்வது எல்லாவற்றையும் குறை சொல்லிக்கொண்டிருப்பது நல்லதல்ல என்பதைப் பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

நமது ஆளுநர் அவர்கள் இந்தத் தமிழகம் போற்றி வணங்கும் தலைவர் பெரியார் அவர்களுடைய மறைவு குறித்து இங்கே சொல்லி, அவருடைய தொண்டுகளைக் குறித்து மிகவும் நல்ல முறையிலே பேசி, அதற்காக ஆழ்ந்த அனுதாபத்தைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள் என்றால் இந்த நிலையைப்பற்றித் தமிழக மக்கள் என்னிப் பார்க்க வேண்டும். இதற்கு முன்னால் இதே கவர்னர்கூட, இந்தத் தமிழக ஆட்சி எந்தக் கட்சியினுடைய பொறுப்பிலே இருக்கிறதோ அந்தக் கட்சியின் பொறுப்பிலே இல்லாமல், பெரியார் அவர்கள் இறந்திருந்து இங்கேயுள்ள கவர்னர் பாராட்டியிருந்தால் நிச்சயமாக அதை யாரும் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. அந்த அளவிற்கு தமிழக அரசு மிக மிக சிறப்பாக நடக்கிறது. அதனுடைய எண்ணத்தை இந்த கவர்னர் அவர்கள் மிகவும் விளக்கமாகச் சொல்லி, தந்தை பெரியார் அவர்களின் இறப்பிற்கு அனுதாபம் தெரிவித்திருப்பது எல்லோராலும் பாராட்டுதற்குரியது, எல்லாத் தமிழர்களும் பெருமையடையக்கூடியது, அந்தச் சிறப்பு இந்த

1974 சனவரி 25] [திரு. எம். ஆர். கண்ணன்]

ஆட்சிக்கு இருக்கிறது என்று எண்ணினால் எந்தத் தமிழ் மகனும் இந்த ஆட்சியின் மீது குறை சொல்ல மாட்டான். அந்த அளவிற்குச் சிறப்பாக நடக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இங்கே பேசியவர்கள் சொன்னார்கள், மின் சக்தி நம்முடைய நாட்டிலே குறைவாக இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். ஏறத்தாழ நமக்குத் தேவை 2,000 மெகாவாட் என்றால், 1,400 மெகாவாட் தான் உற்பத்தியாகிறது. ஆண்டுக்காண்டு மின் சக்தித் தேவை 12½ சதவீதம் அதிகமாகி வருகிறது. ஆகவே, தமிழக அரசு தன்னுடைய பொறுப்பிலேயுள்ள அத்தனை காரியங்களையும் ஆற்றி யிருக்கிறது. ஆனால் இதைச் செய்வதோடு வேறு பல திட்டங் களையும் நிறைவேற்ற வேண்டும். நெய்வேலி அனல் மின் நிலையம் ஏற்பட வேண்டுமென்று தமிழக அரசு கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. பல்லாண்டுகளாக வற்புறுத்தி வருகிறது. அதைப்போல் மேட்டூர், தூத்துக்குடியிலே அனல் மின் நிலையம் வேண்டுமென்று கேட்டு வருகிறது. இந்த ஆட்சி கேட்டு வரும் பொறுப்பிலே இருக்கிறதே தவிர நடத்தக்கூடிய பொறுப்பிலே இல்லை.

நமது மதிப்பிற்குரிய திரு. மாரிமுத்து அவர்கள் சொன்னார்கள், நீங்களுல்லாம் மத்திய சர்க்காரின்மீது பழி போடுகிறீர்கள், என்று. உண்மையிலேயே கேட்கிறேன், என்ன பழி போடு கிறோம், நியாயத்தைக் கேட்கிறோம். பல அபிவிருத்தித் திட்டங் களைத் தீட்டியிருக்கிறோம், அதன் மூலம் மாநிலம் வளர்ந்திருக் கிறது, அதற்கு நீங்கள் நியாயமாக உதவ வேண்டுமென்று கேட் டால், இல்லையிலை, நீங்கள் வளர்ந்துவிட்டீர்கள், ஆகவே வளராத மாநிலங்களுக்குப் பணத்தை ஒதுக்குகிறோம் என்ற ஸ்ரீலை வகுத்து அவர்களுக்குத்தான் உதவுகிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். இது வாதங்களுக்கு உதவலாமே தவிர, ஒரு நாட்டு மக்களின் ஆதரவைப் பெற்று, ஆட்சிப் பொறுப்பையேற்று, உங்களுக்கு உதவப் போகி றோம் என்று சொல்லி வந்ததற்குப் பிறகு, அந்தப் பணத்தை அங்கே செலவு செய்கிறோம் என்று மத்திய அரசு சொல்வது என்றால் மத்திய அரசே கூட எல்லாவற்றையும் நடத்திக் கொள் ளட்டும், எங்களுக்கு இந்தப் பொறுப்பு தேவையில்லை என்றுதான் சொல்ல வேண்டியிருக்கும்.

[திரு. எம். ஆர். கண்ணன்] [1974 சனவரி 25]

இந்த மாநிலத்து மக்களின் ஆதரவால் அவர்களுக்கு நன்மை செய்வதற்காக வந்திருக்கும்பொழுது நிச்சயமாக அதற்குப் பாடுபட வேண்டுமென்றால் எல்லாவற்றையும் எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும். இன்னின்னவற்றில் பாரபட்சம் காட்டப்படுகிறது, வேறு அபிவிருத்திகளைச் செய்ய வேண்டும், ஆனால் மத்திய அரசு இங்கே வரும் வரிப் பணத்தை நல்ல முறையில் ஒதுக்கீடு செய்ய வில்லை என்று நிச்சயமாகக் கேட்க வேண்டியதுதான். இதனால் மத்திய சர்க்காரைக் குறை கூறுவதாக ஆகாது. மாநில மக்களின் அன்பைப் பெற்று, மாநிலம் வளர வேண்டுமென்ற ஆசையின் அடிப்படையிலே கேட்கிறோமே தவிர பிறரைக் குறை சொல்ல வேண்டுமென்ற அடிப்படையில் அல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இங்கே பார்க்கிறோம். வறட்சிப் பகுதிகளில் பல நல்ல திட்டங்களைத் தீட்டியிருக்கிறார்கள். இருபதாண்டுக் கால ஆட்சியில் இவற்றை அவர்கள் செய்திருக்கக் கூடாதா? குடிநீர் வசதியை அவர்கள் செய்திருக்கக் கூடாதா? அவர்களுக்கு இருந்த செளகரியங்களைக் கொண்டு அதைச் செய்திருக்கலாமே. இவை அத்தனையையும் நாங்கள்தான் செய்கிறோம். கேபிடல் சிட்டியாக இருக்கும் சென்னைக்கு இதுவரையில் தண்ணீர் கொண்டு வரப்படவில்லையே. விராணம் திட்டத்தை நாங்கள்தானே கொண்டுவந்திருக்கிறோம். இவைகளெல்லாம் பாராட்டப்பட வேண்டிய விஷயங்கள். இங்கே பேசிய அங்கத்தினர்கள் அத்தனைபேரும் இதை ஓரளவு சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

[பிற்பகல் : 1-30]

இந்த ஆட்சியினுடைய கொள்கை மீது யாராவது குறை சொன்னார்களா என்றால் நிச்சயமாக இல்லை. ஒருவர் கூடச் சொல்லவில்லை. கிளைவ் ஹாஸ்டல், மற்ற நிகழ்ச்சிகளைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். அதெல்லாம் ஆட்சியின் கொள்கைகளால் ஏற்பட்டதல்ல. ஏதோ இருவர் சண்டை போட்டுக் கொண்டார்கள். அதனால் சில நிகழ்ச்சிகள் நடந்தன என்றால் அதற்கு இந்த ஆட்சியின் கொள்கை காரணமாக துப்பாக்கிப் பிரயோகம் நடந்தது போலவும் அதற்காக மாணவர்கள் இந்த ஆட்சியை எதிர்ப்பது நியாயம் என்பது போலவும் பேசுகிறார்கள். இந்த ஆட்சிக்கும் அதற்கும் என்ன சம்பந்தம்? நிர்வாகத்தில் இருப்ப

1974 சனவரி 25] [திரு. எம். ஆர். கண்ணன்]

வர்கள் தவறு செய்திருக்கலாம். நியாயமான நடவடிக்கைகளை ஆட்சிப் பொறுப்பில் இருப்பவர்கள் எடுக்கிறார்கள். இன்றைக்கு நாங்கள் ஆளும் கட்சியாக இருக்கலாம். வேறு ஒரு காலத்தில் அவர்கள் எல்லாம் ஆட்சிக்கு வரமுடியாது என்ற நினைப்பிலே பேசுகிறார்கள். ஆட்சி நல்ல முறையில் நடக்கிறதா என்று பார்க்க வேண்டும். பலர் பல துறைகளிலே இருக்கலாம். அதிகாரிகளாக இருக்கலாம், வியாபாரிகளாக இருக்கலாம், தொழில் துறையிலே இருக்கலாம், வேறு பல துறைகளிலே இருக்கலாம். ஆட்சி கொள்கைகளை வைத்து நாட்டு மக்களுக்கு கான நல்ல காரியங்களைச் செய்ய முடியும். எல்லாவற்றையுமே ஆட்சியிலுள்ள மந்திரிகள் நேரடியாகச் செய்ய முடியுமா?

எதிர்க்கட்சிக்காரர்களுக்கு வேறு ஒன்றும் பேசுவதற்கு விஷயம் இல்லை. லஞ்சம், ஊழல் என்று பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்தக் காலத்தில் 35 லட்சம் டன் நெல் உற்பத்தியான காலத்தில் அன்னா அவர்கள் ஒரு ரூபாய்க்கு ஒரு படி அரிசி போட்டார்களே, இன்று 74 இலட்சம் டன் உற்பத்தியாகும்போது நீங்கள் போட வில்லையே என்று கேட்கிறார்கள். இது தவறு? இப்போது அரிசி தாராளமாகக் கிடைக்கிறது. ஏழை மக்களுக்குப் பல வசதிகள் செய்து கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஏழை மக்களுக்காக வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதைப் பாராட்டுகிறார்களா? அந்தக் கொள்கை தவறு?

கவர்னர் உரையிலே, ஒன்பது திட்டங்களைத் தொடங்குவதற்கு மத்திய சர்க்கார் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதுவரை எந்த கவர்னர் உரையிலாவது இப்படி மாநில கவர்னர் சில திட்டங்களை மத்திய சர்க்கார் உடனடியாக ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்று ரெகமென்ட் செய்கிற முறையில் பேசியிருக்கிறார்களா? கிடையாது. அப்படி எல்லாம் பேசுவதை இத்தத் தமிழக ஆட்சி. இந்த ஆட்சிக்கு தமிழ் மகனாக பிறந்த ஒருவன் நிச்சயமாக நன்றி சொல்லுவான். இதுபோன்ற ஆட்சி எப்போதும் நமக்குக் கிடைக்காது. அந்த அளவுக்குத் தமிழக முதல்வர் அவர்களும், அமைச்சர் பெருமக்களும் நல்ல முறையில் பணியாற்றி வருகிறார்கள். எல்லாத் துறைகளிலும் நல்ல வளர்ச்சி ஏற்பட்டிருக்கிறது.

[திரு. எம். ஆர். கண்ணன்] [1974 சனவரி 25]

ஆளும் கட்சியிலுள்ளவர்கள் நிர்வாகத்தில் தலையிடுகிறார்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் பல லட்சக் கணக்கான மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு வருகிறார்கள். பல பிரச்சினைகள் வருகிற நேரத்தில் அதிகாரிகள் இரண்டு மூன்று நாட்களில் தீர்த்து விடுவதில்லை. நூற்றுக்கு 90 அதிகாரிகள் அவர்களுடைய வேலைகளைச் சரிவரச் செய்வதில்லை. அதற்கு ஆட்சி பொறுப்பா? அமைச்சரே ஒவ்வொரு லைபேரியும் பார்த்து ஆர்டர் போட முடியுமா? மக்களின் சார்பில் சட்டமன்ற உறுப்பினர் அதிகாரிகளைப் பார்த்து அவர்களுடைய கோரிக்கைகளைச் சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. பிரச்சினைகளைச் சொல்லித் தீர்க்க வேண்டியிருக்கிறது. கட்சியின் செயலாளர் அதிகாரியிடம் செல்லுகிறார் என்று சொல்லுகிறார்கள். அவர் அதிகாரியிடம் செல்லக்கூடாதா? அவரும் ஒரு குடிமகன்தானே. ஜனநாயகத்தில் பல கட்சிகள் இருக்கின்றன. ஆகவே, ஒரு குடிமகன் அதிகாரிகளைக் கண்டு பிரச்சினைகளை எடுத்துச் சொல்லுவதில் தவறு இல்லை. கட்சியின் செயலாளரே ஆர்டர் போடுகிறார் என்று சொல்லுகிறார்கள். என்ன புளுகு? இப்படி. உண்மையற்ற விஷயங்களைச் சொல்லுகிறார்கள். சாதாரண குடிமகன் அதிகாரிகளை அணுகி தங்களுடைய பிரச்சினைகளைச் சொன்னவுடன் கேட்டு நியாயமான முறையில் பதில் சொல்லி அவன் கொடுக்கும் மனுவ்களின் பேரில் உடனடியாக உத்தரவுகளைப் போட்டால் எம்.எல்.ஏ.க்கள், எம்.பி.க்கள் அதிகாரிகளை நாடிச் செல்ல வேண்டிய அவசியம் இல்லை.

ஆனால், நம்முடைய அதிகாரிகள் அதிகாரத்தில் உள்ளவர்கள் யாராவது சொன்னால்தான் கேட்கிற நிலைமை இருக்கிறது. பல அதிகாரிகள் எங்களுடைய ஆட்சியையே கூடக் குறை சொல்லுகிறார்கள். சில பேர் என்னவோ பெரிய உதவி செய்வது மாதிரி செய்கிறார்கள். பல அதிகாரிகள் அவர்களுடைய மரியாதை போய்விட்டது போல் நினைக்கிறார்கள். இதுவரை மக்கள் போய் அதிகாரிகளை பார்க்க வேண்டிய நிலை இருந்தது. இப்போது மக்களைப் போய் அதிகாரிகள் சந்தித்து அவர்களுடைய குறைகளைக் கேட்டு அவற்றைத் தீர்க்க வேண்டுமென்று நாங்கள் செய்திருக்கிறோம். ஆகவே, பெரும் பெரும் அதிகாரிகள் மறைமுகமாக இந்த ஆட்சிக்கு எதிராக இருக்கிறார்கள். நடைமுறை அனுபவத்தில் பார்க்கிறேன். (மணி அடிக்கப்பட்டது).

1974 சனவரி 25] [திரு. எம். ஆர். கண்ணன்]

இந்த ஆட்சி மிகவும் சிறப்பான ஆட்சி. இதனை கவர்னர் பெருமான் உரையிலும் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நல்ல பல திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட இருப்பது பற்றியெல்லாம் எடுத்துக் கூறப்பட்டிருக்கிற கவர்னர் பெருமான் உரையை வர வேற்று நன்றி தெரிவித்துக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவையின் இன் றைய நிகழ்ச்சிகள் இத்துடன் முடிவுற்று பேரவை மீண்டும் 28-1-1974 திங்கட்கிழமை காலை 9 மணி அளவில் கூடும். வணக்கம்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 1.38 மணி அளவில் ஒத்தி வைக்கப் பட்டது.

4. பேரவைமுன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

A. Statutory Rules and Orders

62. Notification issued with G.O. Ms. No. 1870, Agriculture, dated the 20th August 1973, in regard to regulation of trade over the purchase and sale of paddy in Coimbatore district. [Laid on table of the House under section 29 (4) of the Tamil Nadu Agricultural Produce Markets Act, 1959 (Tamil Nadu Act 23 of 1959).]

63. Notification issued with G.O. Ms. No. 1245, Rural Development and Local Administration, dated the 15th August 1973 in regard to certain amendments to the Tamil Nadu Panchayats (Conduct of Election of President of Town Panchayats) Rules, 1970. [Laid on the table of the House under section 199 (2) of the Tamil Nadu Panchayats Act, 1958 (Tamil Nadu Act XXXV of 1958).]

64. Notification issued with G.O. Ms. No. 6226, Revenue, dated the 4th October 1973, in regard to an amendment to the Tamil Nadu (Transferred Territory) Ryotwari Settlement Rules, 1965. [Laid on the table of the House under section 26 (2) of the Tamil Nadu (Transferred Territory) Ryotwari Settlement Act, 1964 (Tamil Nadu Act 30 of 1964).]